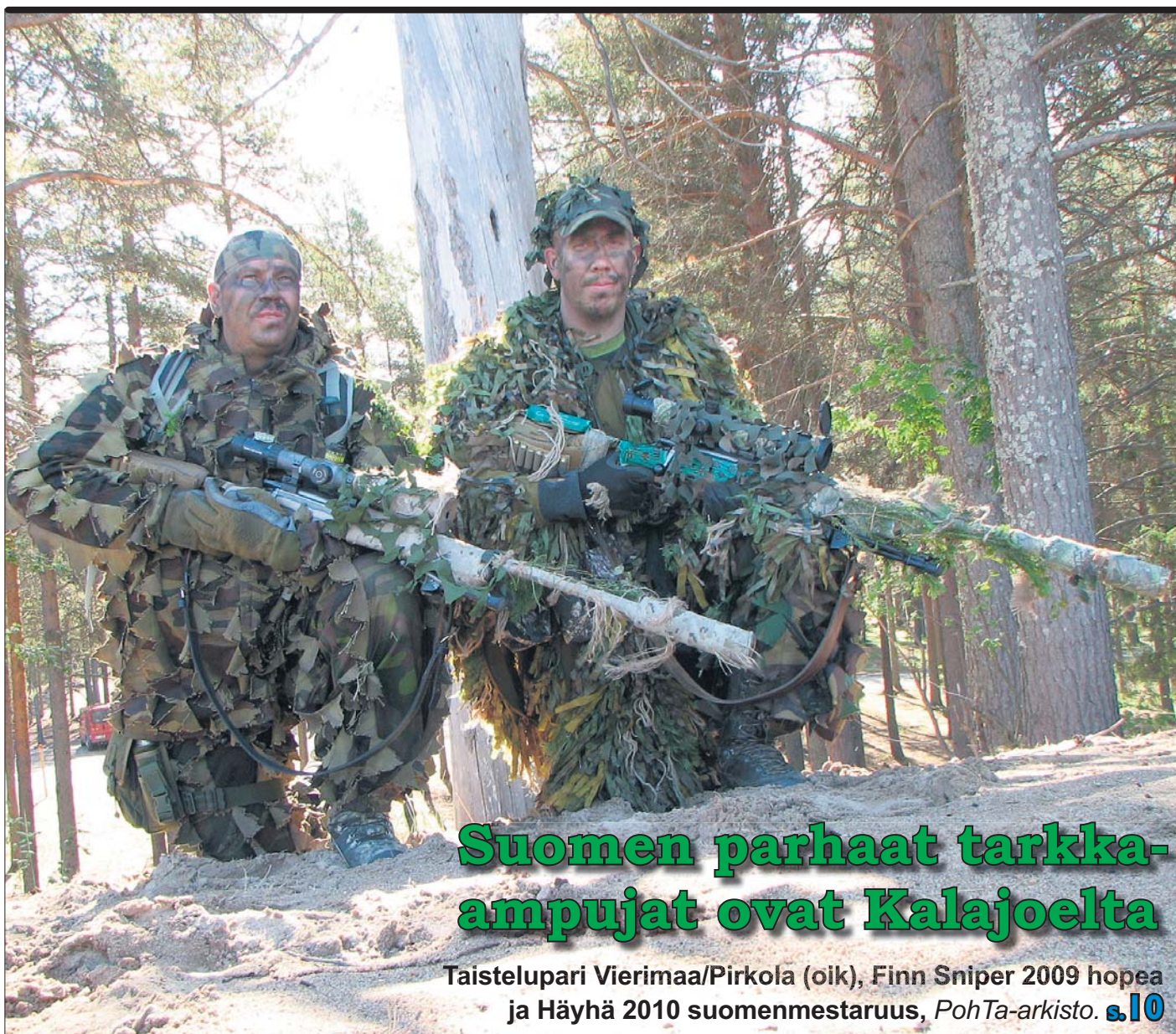

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 3
Lokakuu
2010

Suomen parhaat tarkka- ampujat ovat Kalajoelta

Taistelupari Vierimaa/Pirkola (oik), Finn Sniper 2009 hopea ja Häyhä 2010 suomenmestaruus, PohTa-arkisto. **s.10**

VUORI-harjoitus järjestettiin Haapajärven varikolla 17.–19.9. Kuvassa everstiluutnantti Jukka Nikkari ja tiedottaja Miika Perttula.

**Näkymiä
vuorelta 2010**

s. 24

Framåt. Den traditionella Rannikkomyrskyövningen i Lochteå hölls i år den 20.–22.8.

**Infanterigrupps
strid**

s. 20

Tässä auttoi Herra. Mäntyvaaran taistelun 20.12.1939 muistomerkki.

**Matkalla
Murmanskissa**

s. 12

Nuorten turvakurssi – osa asennekasvatusta

Nuorten kouluttamisessa on koulun rooli historian saatossa aina ollut suuri. Asennekasvatuksen muokkaamisessa kodin ohella yleisellä mielipiteellä on ollut merkittävä osuus nuoren ihmisen arvomaailman muodostumiselle. Myös koulu voi omalta osaltaan tukea yhteiskunnan tärkeiksi katsomia arvoja ja niiden muodostumista. Nuorten turvakurssien järjestäminen on ollut hyvin tärkeää kotien vaaratilanteiden kartoittamisen kannalta, onnettomuustilanteiden kohtaamisen varalta ja miksei vaikkapa rock-konsertissa paniikkitilanteen sattuessa.

Koulujen kannalta vasta nykyisin on uskallettu järjestää tämäläyppisiä asenteisiin vaikuttavia kursseja. Turvakurssin yhteydessä nuori saa ensituntuman armeijan tyyppiseen organisaatioon, järjestettyyn ja selkeästi johdettuun toimintaan. Toisaalta turvakurssi antaa valmiuksia arjen vaarojen torjuntaan ja ehkäisemiseen.

Esimerkiksi palo- ja pelastustoimen harjoitukset antavat konkreettiset valmiudet kodissa syttyvän tulipalon ensisammuttamiseen. Kuinka moni meistä aikuisista voi sanoa konkreettisesti sammuttaneensa harjoituksessa jauhesammuttimella tai sammutuspeiteellä tulipalon? Osaisimmeko edes käyttää jauhesammutinta? Entä mikä on todennäköisyys sille, että elämämme varrella joudumme sellaiseen onnettomuuteen, jossa meidän olisi autettava jollakin lailla lähimmäistämme?

Tällaisia valmiuksia turvakurssin on

tarkoituksena antaa nuorillemme. Samanaikaisesti nuoret oppivat elämään tiiviissä yhteisössä, jonka perusedellytys on pitää huolta toisistaan. Sosiaalisuus lisääntyy kurssin myötä ja oppilaat oppivat ottamaan vastuuta itsestään ja myös toisistaan. Eikä vähäisimpänä tietenkään ole vastuu kunkin haltuun uskotuista varusteista, jotka on otettu vastaan kuitausta vastaan ja jotka on myös ajallaan luovutettava. Mikä onkaan mukavampaa ja toisaalta rasittavampaa kuin yön pimeinä tunteina huolehtia telttakammin lämmöstä ja kuunnella samalla kurssitovereiden yöllisiä ääniä.

Useiden turvakurssien jälkeen on todettava, että nuorten turvakurssi on löytänyt oman paikkansa koulun arjessa ja kurssien joukossa. Turvakurssi on piristävä poikkeus lukion ehkä joskus kovinkin teoreettisten kurssien joukossa. Nuoret ovat pitäneet yhdessäolosta ja konkreettisesta toiminnasta.

Osoituksena tästä on se, että useat kurssilaiset ovat osallistuneet jo toistakin kertaa turvakurssille. Tällaisille osallistujille on tarjottava haasteita ja sellainen saattaisikin olla apukouluttajana toimiminen turvakurssilla. Kurssin vetäjien vastuulla, mutta nuoren vahvuuksia tukien, saattaa tällainen vastuun antaminen kantaa hedelmää pitkällekin.

Vanhemmilta saatu palaute turvakurssista on ollut myönteistä. Palauteista on usein mainittu saadut valmiudet esimerkiksi tulipalon alkusammutukseen, kodin sähkötapaturmien ehkäisemiseen, poliisin ja yksilön oikeuksiin sekä yleensä laillisuuskasvatukseen.

Nuorten turvakurssien järjestäminen on hyvin tärkeää kotien vaaratilanteiden kartoittamisen kannalta ja onnettomuustilanteiden kohtaamisen varalta. Kuvassa kirjoittaja ja kurssilainen.

Yksi oppilaille mieleenpainuvimmista on ollut kurssin aikana tehtävä kadonneen etsintä. Pimeässä metsässä taskulamppujen valossa ketjussa kulkeminen ja useiden maastoon piilotettujen kadonneiden etsintä sai oikeat mittasuhteet vasta, kun ketjun ensimmäisen etsinnän jälkeen alueelta löytyi neljästä kadonneesta vain kaksi pilkkopimeästä metsästä.

Toiseen etsintään kurssilaiset suhtautuivat jo vakavasti ja siten löytyivät loputkin kohdehenkilöistä. Tässäkin harjoituksessa tulee esille joukkojen johtaminen, etsintäketjujen ohjaaminen ja etsijöiden keskinäisen etäisyyden tärkeys sekä ketjun tasaisen etenemisen seura-

minen. Tärkeää on myös se, etteivät etsijät itse eksy metsään!

Suomen turvallisuuspoliittisesta asemasta saa suhteellisen hyvän kuvan kurssin aikana. Lähihistorian kannalta jokaisen Suomen kansalaisen tulisi tutustua Suomen itsenäisyyden ajan historiaan, miksei myös historiaan ennen itsenäisyyttä, Ruotsin vallan aikaan ja sitä seuraneeseen Venäjän vallan aikaan.

Koululaitoksen historian opetuksen sisältöjä voidaan jonkin verran kritisoida siitä, että esimerkiksi lukioiden historian opetuksessa vasta kurssi numero 4 *Suomen historian käännekohtia* aloittaa lukion oppilaan tutustumisen oman kansan historiaan. Pakollisissa ja syventävissä kursseissa ei vielä kerrota kovin paljon ratkaisevimmin Suomen itsenäisyyteen liittyvistä tapahtumista Suomen historiassa.

Koulut ovat toki voineet itsekin painottaa opetusta tähän suuntaan koulukohtaisten soveltavien kurssien avulla. Esimerkiksi erään lukion historian kurssi numero 7. *Kansa taisteli – Suomi sodissa* olisi hyvä kurssi jokaisen suomalaisen käydä. Nyt sen valitsevat vain ne oppilaat, jotka aikovat ylioppilaskirjoituksissaan reaaliaineena kirjoittaa nimenomaan historian. Suurimmalta osalta Suomen lukioista se jää siten suorittamatta. Eikä kyseistä kurssia välttämättä edes tarjota Suomen muissa lukioissa! Voisi jopa sanoa, että onneton se kansa, joka ei historiaansa tunne.

Hannu Sukkukosi
Pietersaaren lukion rehtori

Afganistan

Presidentti Obama erotti Afganistanin joukkojen komentajan, koska tämä oli esittänyt kriittisiä arvioita poliittisen johdon toimista. Kenraali McCrystalin toimet komentajana saivat ilmeisesti arvostusta, koska hän ymmärsi, että on mentävä sinne, missä vihollinen on ja yrittävä tuhota se.

Se, että onko talebanien tuhoaminen lainkaan mahdollista, on pohtimisen arvoinen. Yhdysvallat on perustanut sotilaallisen ylivaltaansa huippuunsa kehitettyyn tekniikkaan. Siitä ei kuitenkaan ole laskettua hyötyä, koska vastapuoli ei annaudu tilanteisiin, joita varten amerikkalainen huippuaseistus on valmistettu. Ilmeisesti useissa tulitaisteluissa kuolee enemmän siviilejä, kuin talebaneja, jolloin koston kierre vain kasvaa.

Afganistan on ja tulee jatkossakin pysymään maana, jota ei voi alistaa sotilaallisesti. Perussyynä tähän on se, että afgaaniyhteiskunta on kuten Eurooppa keskiajalla, feodaaliyhteiskunta inkvisitiolaitoksineen, jossa kirkon asema oli hallitseva. Se, että maassa on kännköitä, autoja ja muita nykyajan vemppeitä ei tee afgaani-yhteiskunnasta nykyäikäistä.

Britannian entinen pääministeri Blair on nimennyt islamin läntisen maailman suurimmaksi uhaksi. Väite on otettava vakavasti, sillä islam on hyvin monitahoinen uskonto ja erityisesti sen äärilaita on nimenomaan lukutaidottomien ja taloudellisesti takapajuihin väestöosien henkinen selkäranka, jota johdetusti käytetään läntistä maailmaa vastaan. Tähän väestöosaan vaikuttaminen siten, että asenteet muuttuisivat, on hyvin vaikeata.

Afganistanin kansa olisi ensiksi saatettava luku- ja kirjoitustaitoiseksi ja vasta sen jälkeen olisi vähäisiä mahdollisuuksia demokratiin ja juurruttamiselle yhteiskuntaan. Meidän on muistettava, että länsimainen demokratiakin on vajan vuosisadan ikäinen, eikä sekään toimi ongelmitta.

Nato on ottanut vastuun kriisin hallinnasta Afganistanissa. Yhdysvaltain hallinto on vakuutanut, että operaatio etenee ja sen päättymisenkin olisi näköpiirissä. Kuitenkin jo muutaman valtion mitta on tullut täyteen ja sen seurauksena on, joko jo vetäytyä tai tehty siitä päätös. Pari vuotta sitten muutama kansainvälisen politiikan tuntija arvioi, että Afganistan saattaa jopa hajottaa Naton. Tämän toteutuminenkaan ei ole pois suljettu.

Toisaalta auttaisiko vetäytyminenkin Afganistanista? Venäjällä on yhä kasvavat ongelmat Kaukasuksella, jossa kapinointisijoiden tavoitteena on islamilainen emiraatti ja sen myötä irtautuminen Venäjästä. On ilmeistä, että ääri-islamien vaikutusvalta on kasvanut tai kasvaa sellaisiin mittoihin, jota länsimaat eivät enää hallitse.

Presidentti Bush aloitti sodan terrorismia vastaan syyskuun 11.päivän iskun jälkeen. Pidän varsin todennäköisenä, että iskun tarkoituksena olikin juuri saattaa Yhdysvaltain hallinto toimimaan harkitsemattomasti, jolloin ääri-islamien kannatus nousisi automaattisesti ja laaja-alaisesti, kuten on käynyt. Presidentti Bush'in tavoitteena oli ottaa hallintaan merkittävä osa Lähi-Idän öljyvaroista hyökkäämällä Irakiin. Seuraukset olemme nähneet. Tekosyy eli joukkotuhoaseiden eliminoiminen paljastui ja sen myötä islamilaisessa maailmassa Yhdysvaltain ja myös muun läntisen maailman vastustus kasvoi. Mihin tämä aikanaan johtaa, on arvoitus. Sen sijaan, että sota terrorismia vastaan olisi tuottanut tulosta – se onkin vain lisännyt terrorismin kannatusta.

Eversti evp
Ari-Imari Iisakkala
Vaasan Sotilasläänin ent. komentaja

Kolmen rauhan seminaari Haapajärvellä: Suomi tarvitsisi oman turvallisuusneuvoston

Välirauhan solmimisen vuosipäivänä 19. syyskuuta oli Haapajärvellä ns. kolmen rauhan seminaari, jossa käytiin läpi itsenäisen Suomen tietä rauhaan, talvisodan kauhukuvaa sekä talvi- ja jatkosotien jälkeistä väli- rauhaa.

Juhlaseminaarissa tarkasteltiin menneiden aikojen historiallisia tapahtumia ennen muuta rauhan näkökulmasta.

Yksi päivän alustajista, everstiluutnantti evp **Esko Hirviniemi** toi esiin ajatuksen, että maahamme tulisi perustaa oma kansallinen turvallisuusneuvosto. Hän piti tärkeänä myös rauhan painottamista arvojen kolmiyhteyden kodin, uskonnon ja isänmaan rinnalla.

Tarton rauha herätti paljon mielipiteitä

Itsenäisen Suomesta tiestä rauhaan kertoessaan maisteri **Esa Santakallio** Riihimäeltä tarkasteli etenkin Tarton rauhan 1920 merkitystä. Silloin määriteltiin ensimmäisien kerran virallisesti itsenäisen Suomen itäraja.

– Tarton rauha on tämän päivän suurelle yleisölle melko tuntematon. Olemme tottuneet siihen, että meillä on suomen kieli, on demokraattinen hallinto ja ajattelomme, että pienten kansallisvaltioiden olemassaolo olisi itsestäänselvyys. Näinhän ei ole, sanoi Esa Santakallio. Hän sanoi Tarton rauhan herättäneen aikanaan ja vieläkin erilaisia mielipiteitä. Jotkut puhuvat ”häpeärauhastakin.”

Maisteri Santakallio kävi

Everstiluutnantti evp. Esko Hirviniemi toivoi, että rauha voitaisiin nostaa perinteisten arvojen kodin, uskonnon ja isänmaan rinnalle.

läpi Suomen rajoja eri rauhanteoissa. Tarton rauhaneuvottelut polkivat Tartossa 12.6.1920. Suomen valtuuskuntaa johti J.K. Paasikivi.

Alussa neuvottelut polkivat paikallaan erilaisten näkemysten vuoksi. Silloinen tasavallan presidentti K.J. Ståhlberg lievensi Suomen vaatimuksia. Eri vaiheiden jälkeen saatiin lopulta aikaan sopimus rauhasta. Sen perusteella Petsamo tuli Suomelle, mutta Suomi menetti Neuvosto-Venäjälle Repolan ja Porajärven pitäjät.

Nykyäänä Tarton rauhansopimusta pidetään Suomelle edullisena, ehkä liiankin edullisena.

Osa suomalaisista ei silti edelleenkään ole tyytyväinen Tarton rauhaan. Rauhansopimuksessa Suomen raja jäi lähelle Leningradia, mistä oli myöhemmin omia seurauksiaan, mutta tärkeää rauhassa sitenkin oli, että siinä Suomi tunnustettiin

ensimmäisen kerran itsenäiseksi valtioksi sovittuine rajoineen.

Suomi teki oikean ratkaisun

Rovasti **Hannu Lauriala** Rantsilasta kertoi talvisodan kauhukuvan kautta tiestä rauhaan. Hän kertoi eri lähteistä peräisin olevista tiedoista, joiden mukaan Suomella olisi voinut olla talvisodassa todella kova kohtalo. Vihollisella oli ollut tarkoitus vallata Suomi pikaisesti heti sodan alkuvaiheissa. Näin ei onneksi kuitenkaan käynyt.

Hannu Lauriala sanoi, että jos sota olisi päättynyt toisin, Suomi olisi bolshevisoitu ja miehitetty ja ehkä miljoona suomalaista olisi siirretty Siberiaan ja maahamme olisi tilalle muuttanut venäläisiä asukkaita. Maamme olot olisivat monen asian suhteen aivan toisenlaisella.

Maisteri Esa Santakallio kertoi syyskuun 19.päivänä Haapajärvellä pidetyssä rauhanseminaarissa itsenäisen Suomen tiestä rauhaan.

Hannu Lauriala kertoi tekijöistä, jotka vaikuttivat siihen, että Suomi oli talvisodan alkaessa 30.11.1930 yksimielinen.

Historia on osoittanut oikeaksi, että Suomi pani viholliselle vastaan. Myös Baltian maiden kohtalo osoitti, että Suomi teki oikean ratkaisun.

Rauha kuuluu perusarvoihin

Viime sotia ja niiden jälkeistä välirauhaa tarkastellut everstiluutnantti evp. Esko Hirviniemi Haapajärveltä painotti puheessaan arvoja koti, uskonto ja isänmaa. Hän kertoi jossain yhtey-

dessä esittäneensä rauhan ottamista muiden arvojen kuten kodin, uskonnon ja isänmaan rinnalle, mutta ajatus ei silloin edennyt.

Kuitenkin on niin, että ilman rauhaa ei olisi kehitystä. Tarvitaan rauha sydämeen, perheeseen, yhteiskuntaan ja maailmaan. Hän viittasi muun muassa Suomen toimintaan rauhanturvatyössä maailman kriisi-kohteissa. Tällä sektorilla on tehty myös uusia esityksiä.

Esko Hirviniemi muistutti, että suurvalloilla on pitkän ajan suunnitelmat.

Jos meillä Suomessa olisi oma riippumaton kansallinen turvallisuusneuvosto, silloin voitaisiin meilläkin

katsoa kansallisia etuja ja laatia suunnitelmia riittävän pitkällä tähtäimellä..

– Onneksi meillä veteraanisukupolvi esti vihollisen pahimpien suunnitelmien toteutumisen, sanoi hän. Henkinen ja hengellinen yhtenäisyys kantoi ja kantaa edelleen, sanoi hän.

Seminaarin tervehdys-sanat esitti Haapajärven kaupunginvaltuuston puheenjohtaja **Sanna Isola**. Hän antoi tunnustusta sotiemme veteraaneille, jotka ovat eläneet ajat, joita me nuoremmat pystymme vain kuvittelemaan. Esi-isiemme isänmaallisuuden ja maanpuolustustahdon merkitys on kiistaton.

– Meillä on tuki paljon epäkohtia ja korjattavaa, mutta voimme olla onnellisia siitä, miten paljon meillä on hyvin, sanoi Sanna Isola.

Kommenttipuheenvuoron käytti kotiseutuneuvos **Juha Eronen**. Hän ehdotti, että rauhanseminaarista tulisi pysyvä tapahtuma Haapajärvellä. Onhan Tarton rauhaneuvottelujen ajan presidentillä K.J. Ståhlbergillä Haapajärvi-taustansa. Hänen vietti lapsuusvuotensa Haapajärvellä.

Kotiseutuneuvos Juha Eronen vietti välirauhan vuosipäivänä 19.9. eli seminaaripäivänä 80-vuotispäiväänsä. Hän oli seminaarin järjestämisen aloitteentekijänä ja taustavoimana.

Nimikkorahastoon merkkipäivän myötä kertyneet varat tulivat sotaveteraanien ja eläkeläisten toimintaan.

Ilmari Luhtasela

Jakobstads-nejdens reservister deltog i Jakobs dagar

Under Jakobs dagar deltog reservister som ordningsvakter på fredagskvällen och hade ett infobord på gammaldags torget. Vid infobordet delades tidningar, broschyrer och annat smått o gott ut åt intresserade besökare.

Itsenäisyytemme ja demokratiamme eivät koskaan ole olleet itsestäänselvyys

Utan krigsinvalidernas insats skulle vi inte ha den frihet vi skattar så högt

Vasa Krigsinvaliddistrikt – Vaasan Sotainvalidipiiri vietti kesäjuhlaa Mustasaaren Carpellassa lauantaina 14.8.2010. Juhlaan osallistui lähes 150 henkeä, sotainvalideja puolisoineen ja leskiä sekä sotainvalidityön tukijoita. Juhlan pääteemana oli Sotainvalidien Veljesliiton seitsemän vuosikymmentä.

Sotainvalidien Veljesliitto on perustettu heti talvisodan jälkeen 18.8.1940. Valtakunnallinen pääjuhla pidettiin syntymäpäivänä Helsingin Messukeskuksessa, johon osallistui runsaat 1200 juhluvierasta Tasavallan Presidentti Tarja Halosen johdolla. Noin 1000, keski-ikänsä yli 88-vuotiaasta sotainvalidia jaksoi vielä osallistua juhlaan.

Korsholm festtal juhlapuhe

Festtal vid krigsinvalidernas sommarfest 14.8.2010 Korsholm. Tvåspråkigt tal, kaksikielinen puhe.

Det är en ära för mig att ha fått inbjudan att tala på krigsinvalidernas sommarfest. För mig som hör till en yngre generation är det ett hedersuppdrag att få tala till er som bevarade vårt lands frihet för drygt 60 år sedan och som sedan byggde upp vårt land och lade grunden för vår välfärd, och betalade ett högt pris för det.

Minulle on suuri kunnia saada puhua sotainvalidien kesäjuhlissa. Minulle, nuorempaan sukupolveen kuuluvana, on kunnia tehtävää saada puhua teille, jotka säilyttivät maamme itsenäisyyden 60 vuotta sitten, ja jotka sitten rakensivat maamme ja valoivat perustan hyvinvoinnillemme, ja maksoivat siitä kovan hinnan.

I riksdagen talar man inte som privatperson, man talar alltid som representant för någon annan. Jag känner att jag har fullmakt att uttala hela det finska folket ödmjuka och varma tack till er för er insats under de år då hela vårt lands öde stod på spel. Idag finns det ingen som ifrågasätter de enorma uppoffringar som ni gjorde under krigsåren, alla umbäranden, all sorg, alla hjälteådror och inte minst, allt det tunga vardagsslivet som utfördes på hemmafronten. Utan er insats skulle vi inte ha det samhälle vi har idag, den frihet vi skattar så högt. Det finländska folket känner en djup och uppriktigt tacksamhet för vad ni gjort.

För några år sedan firade vi hundraårsdagen av att Finland som det första landet i världen införde fullständiga

Festatalare riksdagsledamot Mats Nylund. Juhlapuheen piti kansanedustaja Mats Nylund.

politiska rättigheter för alla medborgare oberoende av kön, och oberoende av samhällsställning. Det är det värdefullaste arvet vi fått, och det är något som man i många av världens länder bara kan drömma om ännu idag. Det är också det arvet

som är den enda garantin för att vi ska kunna leva i fred i framtiden. Det brukar hävdas att ingen väpnad konflikt någonsin har brutit ut mellan två stater med ett demokratiskt styrelseskick och man kan med fog tro att det kommer att vara så också i framtiden.

On aina hyvä katsoa hetkeksi taaksepäin ennen kuin keskittyy tulevaisuuteen. Itsenäisyytemme ja demokratiamme eivät koskaan ole olleet itsestäänselvyys, vaan ovat vaatineet suuria uhrauksia kansaltamme läpi aikojen.

1800-luvun lopulla ja

Seppelpartio sotainvalidi Gunnar Norrmannin johdolla, jossa mukana Solveig Strömman ja Raimo Latvala, lähetettiin Mustasaaren sankarihaudoille.

1900-luvun alkuvuosina, venäläistymisen vuosina, heräsi ajatus itsenäisestä Suomesta. Vuodesta 1917 tuli väkivalan ja epävarmuuden vuosi. Sinä vuonna oli yleislakko jolloin lain sekä järjestyksen kunnioitus väheni, ja yleistä turvallisuutta oli vaikea ylläpitää. Neljäntenä päivänä joulukuuta senaatti antoi esityksen, jossa Suomi julistettiin itsenäiseksi ja kuudentena päivänä joulukuuta esitys hyväksyttiin. Vaikka Suomen itsenäisyys tunnustettiin itsenäisenä valtiona, muun muassa Venäjällä jo vuonna 1917, tarvittiin vaupassota vuonna 1918 kaikkine uhreineen ennen kuin itsenäisyydestä tuli totta.

Drygt 20 år senare den 30 november 1939 anförde sovjetiska trupper Finland. Vinterkriget hade brutit ut och Finland måste försvara sin självständighet och sitt territorium. Finland reste sig, trots sårerna från 1918, som en man mot angriparen, och kunde i striderna som varade i 105 dagar framgångsrikt försvara självständigheten.

Finland måste ännu två gånger med vapen försvara friheten och självständigheten i fortsättningskriget och Lapplandskriget. I juni 1944 utfördes ofattbara hjälteådror då den ryska storoffensiven kunde stoppas vid Tali-Ihantala, det största slaget i nordens historia. Alla dessa krig krävde stora offer.

Redan 400 år före Kristus konstaterade Thykydides i sitt tal för det fallna Athen: "Utan ansvarsfulla individer blomstrar inget kollektiv. Ni visade tillsammans med era medbröder och systrar prov på ansvars känsla. Alla tog sitt ansvar, om det så var inom försvarets främsta led eller hemmavid."

När vi idag blickar framåt är det skäl att komma ihåg vår historia. Inte så att vi nu skulle vara hotade av någon militär makt, men för att inse att vår självständighet och vårt oberoende inte behöver vara garanterade om vi inte själva har en trovärdig beredskap att försvara dem.

Med försvarspolitik avses väl rätt allmänt idag för det militära försvaret nödvändiga förberedelser och allmänna arrangemang, beslutsfattande och politisk styrning samt deltagande i verksamhet vars syfte är att upprätthålla internationell säkerhet och stabilitet." Så står det på försvarsministerens hemsida.

Kun me tänä päivänä katsonme eteenpäin on syytä muistaa historianiämme. Ei niin, että meitä uhkaisi jokin sotilaallinen mahti, vaan jot-

ta ymmärtäisimme, että itsenäisyytemme ja riippumattomuutemme eivät välttämättä ole turvattuja jos meillä ei omasta takaa ole uskottavaa valmiutta puolustaa niitä.

Tänä päivänä moni jopa kyseenalaistaa oman puolustuksen tarvetta. Keskustellaan ammattiarmeijasta joka korvaisi asevelvollisuuden. Tätä ajatusta toki kannattaa vähemmistö. 73 prosenttia suomalaisista kannattaa edelleen yleistä asevelvollisuutta ja nykyistä puolustusta. Meillä on siis perusteita sanoa että Suomalaisista suurimmalla osalla on vahva puolustustahto. Myös tästä syystä Suomella on vahva rooli rauhanvälittäjänä. Meidän on säilytettävä yleinen asevelvollisuus suurin piirtein samanlaisena kuin se on nyt, ja pitäydyttävä territoriaalisessa puolustuksessa. Sitä vastoin puolustopolitiikassa ei enää yksistään ole kyse omasta turvallisuussympäristöstä, vaan meiltä odotetaan myös osallistuvan kansainväliseen vakauteen. Tämä on velvollisuutemme, ja samalla hyödynämme niistä kokemuksesta ja yhteistyöstä joista rauhanturvajamme pääsevät osallisiksi.

Alla konflikter går att lösa, och vi finländare är kanske det bästa exemplet på det. Finland har fått sin först Nobels fredspristagare, president Martti Ahtisaari. Då han den 15 april 2009 höll sitt historiska tal i Finlands riksdag sa presidenten och fredspristagaren bland annat att han med sin erfarenhet som fredsmäklare över hela världen inte kan tänka sig något annat land som skulle lämna sig bättre för fredsbevarande och fredskapande arbete och samhällets återuppbyggnad än Finland. Vi har som folk upplevt många svåra perioder, frihetskriget, vinter- och fortsättningskriget och evakueringen av Karelen och kolonialiseringen av Karelarna. Här kan det vara skäl att påpeka att i motsats till vad till exempel Österbotten inte tog emot karelare, så är sanningen den att 1944 efter fredslutet så placerades 20 000 karelare i svenska Österbotten och dessutom kom 5 200 evakuerade från norra Finland. Antalet bofasta uppgick till 84 700 personer de evakuerade i Österbotten av ungefär en fjärdel av befolkningen när genomsnittet i landet var en tiondedel!

Vårt samhälle är byggt på värden som jämlikhet, öppenhet och delaktighet – med andra ord: Demokrati. Dessa

Juhlan yhteydessä palkittiin sotainvalideja ja sotainvalidityötä ansiokkaasti tukeneita henkilöitä. Folke Österbcka, Kronoby (vasemmalla) sai vastaanottaa Sotainvalidien ansiortin. Kultaisen ansiomerkin saivat Sauli Lassila Vaasasta, Nils Karberg Närpes ja Wolff Enbacka Jakobstad. Brage Forssten Vaasasta sai hopeaisen ansiomerkin ja Omar Björkbacka, Närpes vastaanotti piirin pöytäviirin.

värden utgör också grunden i vår syn på hur konflikter bör lösas – genom rättvisa och konstruktiva förhandlingar. Bland dessa värden med den finländska erfarenheten, envisheten och förkärleken för praktiska lösningar så gör det oss finländare till ett folk som är ytterst lämpliga för fredsarbete – och fredsarbete är något som behövs i världen idag.

Inget av detta hade varit möjligt utan er insats. Den historia och den framtid som ni skapat har betytt, betydelse och kommer att betyda så mycket för vår identitet, för vår frihet och för det välstånd som vi får leva i. Ni har, med era egna händer,

byggt upp det land som vi får kalla hem och som hör till de mest demokratiska, jämställda och rikaste i världen. Utan er kamp, utan er uppoffring skulle det inte vara så. Och nu är det inte bara vi finländare som får lyckan att leva i fred tack vare era hjälteed, också människor i krigsdrabbade länder tusentals och tusentals kilometer från våra hem kan få samma möjlighet.

Yhteiskuntamme on rakennettu tasa-arvon, avoimuuden ja osallisuuden, eli demokratian varaan. Nämä arvot luovat myös pohjan näkemysksemme siitä miten konflikteja ratkaistaan – oikeudenmukaisilla ja

rakentavilla neuvotteluilla. Kun sekoittaa nämä arvot suomalaisen kokemukseen, itsepäisyyteen ja mieltymykseen käytännöllisiin ratkaisuihin, se tekee meistä kansan joka soveltuu erittäin hyvin rauhanhankintaan – ja rauhanhankinta on asia jota tänä päivänä tarvitaan.

Mitään tästä ei olisi mahdollista ilman teidän panostanne. Historia ja tulevaisuus jonka te olette luoneet, ovat merkinneet, merkitsevät, ja tulevat merkitsemään erittäin paljon identiteettillämme, vapaudellemme ja sille hyvinvoinnille jossa me saamme elää. Olette omin käsin luoneet sen maan jota me kutsumme kodiksem-

me ja joka kuuluu kaikkein demokraattisimpiin, tasa-arvoisimpiin ja rikkaimpiin maailmassa. Ilman teidän kamppailuunne, ilman teidän uhrauksianne, näin ei olisi. Kiitos teidän sankaritekojenne me Suomalaiset emme ole ainoat jotka saamme elää rauhassa, onnellisina, vaan nyt ihmiset sodan runtelemissa maissa, tuhansien ja tuhansien kilometrien päässä, voivat saada saman mahdollisuuden.

Jag vill citera överbefälhavarens dagorder till armén den 13.3.1940:

"Ni ville ej kriget, ni älskade freden, arbetet och framskridandet, men kampen blev er påtvingad, och i

den har ni utträttat storverk, som för sekler framåt skola stråla på världens blad".

I dagens samhälle där det finns orättvisor och problem, men där man ofta klagar utan verklig orsak. Vi har så oerhört mycket att lära av er. Ni har fått bära Finlands öde på era axlar, och med den bär ni era egna öden på era egna axlar. Idag ger hela det finländska samhället er det erkännandet som ni är värda.

Ni har sett mellankrigstidens tunga år när självständigheten var ung och framtidstron var stor, ni har genomlevt krigets faror och vedermödan vid fronten och därhemma, för oss som fått lycka att skörda frukten av

ert hårda arbete har mycket svårt att förstå det som ni genomlevt.

Ur Fänrik Ståls sägner: 17:

*I farans stund,
i stridens brand
vad mod hos denna skara
Hur kunde,
arma fosterland
du dock så älskad vara
er kärlek få,
så skör, så stark
av dem du närt
med bröd och bark*

Till sist: ett innerligt tack till er, er insats ska aldrig glömmas!

Mats Nylund,
riksdagsledamot

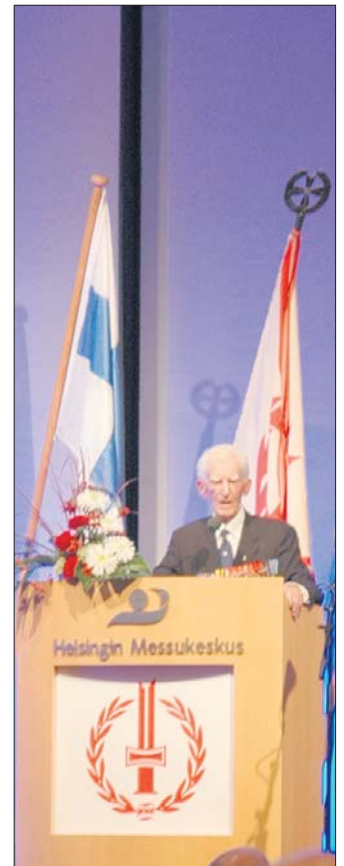
Valtakunnallinen pääjuhla pidettiin 18.8. Helsingin Messukeskuksessa, Juhlissa esiintyi myös baritoni Hannu Niemelä.

Tasavallan presidentti Tarja Halonen saapuu juhlaan Sotainvalidien Veljesliiton valtakunnalliseen pääjuhlaan puheenjohtaja Juhani Saaren johtamana.

Helsingin Tuomiokirkossa 18.8. pidetyssä Juhlajumalanpalveluksessa saarnasi kenttäpiispa Hannu Niskanen ja liturgian toimittivat Veljesliiton luottamuspapit, rovastit Vänö Salokorpi ja Henry Byskita.

95-vuotias sotainvalidi Erkki Luntamo esitti kiitokset ja juhlan päätösanat ilman paperin tukea.

Elli Mäntynen vietti **90** -vuotis-

juhlaansa 8.8.2010 Perhossa seurakuntatalossa.

Radiolotta Elli Mäntynen juhliille oli saapunut runsaslukuinen ystäväjoukko.

Puhelinvälittäjänä myös siviilityönsä tehnyt Elli toimi talvisodan aikana muonitus- ja il-mavalvontatehtävissä Perhossa.

Jatkosodassa Kokkolan sot.piirin määräyksestä lottatehtäviin 16.6.1941-5.10.1944 palvelen eri yksiköissä: Kuusamossa, Paanajärvellä, Aunukses-sa, Syvärillä, Hyrsylän mutkassa Hautavaaran kylä. Ansiomitali sodissa 1939–1940 ja 1941–1945. Elli Mäntynen harrastuksina sodan jälkeen ovat olleet invalidityö, Marttatoiminta ja Punainen risti.

Sydämellinen onnentoivotus!

Juha Eronen 80 vuotta

Kotiseutuneuvokselle lämpimät onnentoivotukset!

Jussi Isotalo 80 vuotta

Lämpimät onnittelut Keski-Pohjanmaan Sotilaspoikien perinnekillan puheenjohtajalle! Kuva Kitinkannuksesta, kukkasia luovuttamassa killan sihteeri Jouko Oja.

Kirjauutuus

Pohjanmaan Sotaorvot ry julkaisi 2004 teoksen "Pohjanmaan sotalesket muistelevat", joka sisältää sotaleskiä haastatteluja ja heidän sotaorvojen lastensa kommentteja äitinsä haastatteluun.

Tämä kirja on mainitun teoksen itsenäinen sisar- tai tyttärelle.

Kirjan nimi "Sankar'isäin lapset me" on otettu Keski-Pohjanmaan laulusta. Pohjanmaan Sotaorvot ry:n toiminnan painopiste on Keski-Pohjanmaan maakunnassa, mutta sen toiminta-alue on laajempi, sääntöjen mukaan Etelä-, Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnat.

Yhdistyksen sääntöjen mukaan se kartoittaa alueensa sotaorvot, kerää ja tallentaa tietoa heidän vaiheistaan ja kokemuksistaan.

Teos on yhdistyksen perustointia. Lahtokohtina ja kohteina

Sankar'isäin lapset me

Pohjanmaan Sotaorvojen julkaisema sotaleskiä muistelmakirja on saanut itsenäisen jatko-osan sotaorvojen elämäntietojen kertomuksista.

ovat perheelliset sankarivainajat, sotalesket ja heidän mahdolliset sotaorvot lapsensa. Kirjassa on lahes 100 sotaorvon kertomusta ja haastattelua, joukossa muutamia julkisuuden henkilöitä.

Teoksen on toimittanut toimikunta Mikko Himanka (puheenjohtajana), Veli V. Honkela, Kaarina Kerttula, Erkki Kujala ja Tommi Sinko (sihteerinä). Se korostaa, että tämä on Pohjanmaan sotaorvojen kirja eikä lähinnä toimittajien kirja.

Kirja on Pohjanmaan Sotaorvot ry:n omakustanne. Myynnillä ei hankita voittoa, vaan yritetään peittää todelliset kulut.

Tätä kirjaa voi lukea monella tavalla. Kirjatoimikunta kiinnittää lukijan huomiota erityisesti eversti evp Jukka Sorvarin sotahistorialliseen johdantolukuun ja yhteiskuntatieteiden tohtori Erkki Kujalan yhteenvedon. Niistä sopii aloittaa ja niihin voi lopettaa.

Välillä voi lukea esimerkiksi kertomus kerrallaan, mitä me pohjalaiset "sankar'isäin lapset" haluamme kertoa Talvisodan päättymisen 70-vuotismuiston aikaan.

Kirjan toteuttaneen toimikunnan puheenjohtaja Mikko Himanka puhumassa kirjan julkistamistilaisuudessa.

Parhaimmat onnittelut

Jääkäriprikaatin komentaja eversti **Mauri Koskela**

50 vuotta 19.9.2010.

Suomen Jääkärimuseo Finlands Jägarmuseum KORTESJÄRVI

- Museossa kerrotaan jääkäriiliikkeen syntyvaiheista, toiminnasta ja sen merkityksestä maamme itsenäisyydelle.
- Jääkärien tarina kertoo lähes 2000 nuorukaisesta, jotka lähtivät Saksaan oppimaan sotataitoja tavoitteenaan itsenäinen isänmaa.
- Perusnäyttelyn lisäksi museossa on viimeisen jääkäriin, kenraali Väinö Valveen huone sekä vaihtuvia erikoisnäyttelyitä.
- Museossa on huomattava kokoelma jääkärien sukulaisten lahjoittamaa materiaalia.
- Museokaupassa kiinnostavaa ostettavaa.

Avoinna 16.8. - 14.6. ma-pe klo 10.00 - 15.00
15.6. - 15.8. joka päivä klo 11.00 - 18.00
muina aikoina sopimuksen mukaan.
Pääsymaksu aikuiset 2 euroa, lapset 1,50 euroa

Kirjauutuus: Niittokoneasiamiehistä jääkäreiksi. Esitelmää jääkäriseminaareista 1998-2007.

Kirjan hinta 15 euroa.
Lähetettäessä kirjan hintaan lisätään postikulut.

Osoite Jääkärintie 80 (kunnanvirasto)
62420 KORTESJÄRVI
Puhelin Puh. (06) 2412 4228, (06) 2412 400
Email hanna.riek@kortesjarvi.fi
www-sivusto www.jarviseudunmuseoverkko.fi

Sinunkin apuasi tarvitaan

Veteraanien henkisen perinnön siirtäminen tuleville sukupolville on meidän kaikkien yhteinen asiaamme. Tätä työtä tukemaan tarvitaan myös sodan koettelemuksista kertovaa esineistöä. Auta meitä kokoamaan Pietarsaaren kaupunginmuseon veteraanitilaan asuja, aseita, kartoja, kirjallisuutta, kirjoja, valokuvia, kunniamerkkejä, lippuja, standaeja, viirejä, puhdetöitä, sotilaspassseja jne. jotta veteraanitilalle asetetut toiveet toteutuvat. Mukana hankkeessa ovat Sotainvalidit, Rintamamiehet, Sotaveteraanit, Sotilaspojat, Reserviupseerit ja Reserviläiset.

Pietarsaaren kaupunginmuseo,

Isokatu 4,
puhelin 06-785 1111

VASA KRIGSVETERANMUSEUM VAASAN SOTAVETERAANIMUSEO

Perusnäyttely:
Suomen lippu 90 vuotta.
Utställning:
Finlands flagga 90 år.

Öppet / avoinna sunnuntaisin / söndag. klo/kl. 14:00–16:00
Grupper/ryhmät enligt överenskommelse/sopimuksen mukaan. tel. / puh. (06) 3129 894.

Kyrkoesplanaden 22
Källarvåningen
Kirkkopuistikko 22
Kellarikerros

Haapajärven sotiemme veteraanien perinnehuone

SUOJALUKKO

Osoite: Kauppakatu 19,
85800 Haapajärvi
Sisääkäynti kunnan kulttuuritalon
pihan puolelta.

Avoinna virastoaikana,
puh. kulttuuripalvelut 044 4456 201
tai Jarmo Eronen 044 4456202,
muulloin Juha Eronen 0400 965 195.

Museot ovat kansakunnan muisti

Pois nukkuneita muistaen

In memoriam Jaakko Puska

Viesti, että kunnioitettu sotiemme veteraani Jaakko Puska oli siirtynyt luo ylhäisen maan, hiljensi mieleni.

Jaakko oli syntynyt Etelä-Pohjanmaalla, Ilmajoella 18.2.1921. Hänelle koti, uskonto ja isänmaa olivat hyvin tärkeitä heti lapsesta alkaen.

Ilmajoen kirkko oli hyvin rakas, ja viime aikoihin asti hänelle oli kunnia-asia käydä sankarihautausmaalla kunnioittamassa tutujen sankarivainajien muistoa. Jaakko osallistui nuorena myös suojeluskuntatoimintaan ja sai ryhmänjohtajakoulutuksen.

Armeija kutsui aikanaan palvelemaan isänmaata kahden vuoden ajaksi. Jaakolla oli tapana veistellä, ettei siinä käynyt sanoa: "Ei mua huvita". Asepalvelus oli kunnia-asia kaikille hänen ikäluokkansa pojille.

Käsky sinne jonnekin tuli sitten juhannuksena 1941. Jaskan sotatiestä tuli vuosien reissu.

Näistä muistoista keskustelimme usein, ja ystävyytemme syveni vuosien varrella.

Tv-dokumentimme "Jaakon sotatie" valmistui reilu vuosi sitten.

Sodan kokemukset muistuivat Jaakon mieleen vielä kuuden vuosikymmenen takaa. Pistojoella oli tulikaste, ja kranaatin sirpale "kraapaasi ottanahkaa". Viestimieskoulutuksen saanut Jaska koulutettiin konekivääriampujaksi. Laulun tekijän sanat: "Hän

on tähtäimensä takaa nähnyt toisen ihmisen..." pitää veteraanimme kohdalla täysin paikkansa. Jaska tapasikin sanoa: "En ole koskaan ampunut ihmistä, vaan vihollista".

Vuonna 1941 alkoi hyökkäysvaihe ja aluksi eteneminen sujui hyvin mutta...

"Uhtualle meidän piti mennä, mutta ei me sinne koskaan päästy", totesi Jaska.

Taistelupaikkana Syväri tuli tutuksi, ja sieltä peräännyttiin 1944.

Kovimpana taistelupaikkana Jaska piti Sammatuksen kylää. Perääntyvien joukkojen riveissä oli suurta urheutta ja aitoa pakokauhua. Kun kävimme yhdessä taistelupaikalla kesällä 2005, saimme kuulla aidon kuvauksen taistelusta, johon veteraanimme osallistui.

Lapin sotakin tuli Jaskan käytyä ja kotiin päästiin marraskuussa 1944.

Rauhan töissä aloitettiin Koskenkorvan tiilitehtaalla, ja rakennustyöt jatkuivat Vaasassa. Viimeinen iso rakennuskohde oli Kokkolan keskussairaala.

Sovittelevan luonteensa ansiosta valittiin Jaakko useisiin luottamustehtäviin: Luottamusmieheksi työpaikoilla, kaupungin valtuustoon ja lukuisiin lautakuntiin. Eläkkeensaajan Keskusliiton toiminnassa hän oli mukana lähes kolme vuosikymmentä.

Rintamaveteraaneja Jaakko ei jättänyt koskaan! Rakkaan

järjestönsä Pohjanmaan rintamaveteraanien piirin puheenjohtajana hän toimi vielä vuonna 2010.

Meihin nuorempiin hän suhtautui reilun isällisesti. Antoi anteeksi 70-luvun "Mitäs me nitte" -tölväisyt.

Jaakko seurasi aikaansa tarkasti ja oli aidon huolissaan nykynuorista:

"Löytyisikö heistä sitä aitoa maanpuolustushenkeä ja uhri-
valmiutta sodan syttyessä?"

Jaakko on palkittu lukuisin ansioimitaloin, joista arvokkain Vapaudenristin Ritarikunnan Vapaudenristi

Itselläni oli suuri kunnia kuulua Jaakon ja Liisa-vaimon ystäviin vuosien ajan. Heidän kodissaan oli aina lämmin ja leppoisa tunnelma.

Isänmaa saa paljon kaipausta isänmaasta!

Heikki Pääjärvi

Kaptl evp Väinö Kaltevo on poissa

Pohjanlahden Merivartioston entinen huoltopäällikkö, kaptl evp Väinö Kaltevo nukkui ikkunaan 83-vuotiaana Lappajärvellä 14.6.2010. Hän oli syntynyt Hiitolassa, Laatokan Karjalassa 19.11.1926.

Elämäntyönsä hän teki Pohjanlahden Merivartiostossa huoltotoimistossa rahastonhoitajana ja myöhemmin huoltotoimiston päällikkönä, josta tehtävästä myös jäi eläkkeelle 30.11.1978.

Väinö osallistui jo 13-vuotiaasta alkaen kotiseudullaan sotilastehtäviin huolehtien osaltaan kotiseudun ollessa sotatoimialueella sotilaiden hevoskuljetuksista, sekä kotiseutunsa Hiitolan pitäjän Karjalaisten evakkoon lähtiessä ja palatessa.

Sotilaspalveluksen isänmaan puolesta Hän aloitti Lappeenrannassa JvKk 3:ssa 1944, mutta lähtö rintamalle peruuntui rauhan solmimisen myötä, joten varusmiespalvelus tapahtui Jp 1:ssä kotiutuen 1947.

Isänmaa tarvitsi huolellista ja luotettavaa palvelijaansa ja Väinö Kaltevo toimi Suomenlahdella miinanraivaus tehtävissä 7. Miinanraivaajaosaston Raiv Kvarkenissa 1947 talveen saakka, jolloin palvelus Pohjanlahden Merivartiostossa 1.1.1948 alkoi.

Kaptl evp Väinö Kaltevo oli monessa harrastustoiminnassa mukana, josta Lappajärven sotaveteraanityö, jääkärien perinne- ja kiltatyö

sekä myöhemmin Pohjanlahden Meri-vartiokilta ry:n perustamisen myötä jonka jäseneksi hän ehdottomasti halusi liittyä.

Lisäksi hän oli kirjallisesti erittäin tuottelias ja aktiivi joista voitaneen mm. mainita useita muisteloita ja runoja kotiseudultaan Karjalasta. Myös numismaattiset harrastukset olivat hänelle mieluisa aihepiiri, monien mainitsemattomien ohella.

Lisäksi hän suoritti jäädessään eläkkeelle lähes loppuun ekonomin opinnot.

Kunniakansalainen, miinanraivaajaveteraani, kaptl evp Väinö Kaltevo siunattiin torstaina 1 p.v. heinäkuuta 2010 Lappajärven kirkkomaanhan omaisten sekä läheisten, veteraanien ja kiltaveljen saattamana kumpua koristaen kauniit kukkalaitteet ja kaksi havuseppelettä.

Herrasmiehen, virka- sekä kiltaveljen muistoa kunnioittaen ja ottaen osaa omaisten suruun

Pohjanlahden Merivartiokilta ry
Bottniska vikens
Sjöbevaknings gille rf
mvlutn evp Hannu Wallius
puheenjohtaja
ordförande

Porkkalan tukikohta 1944–56

Syyskuun 19. päivänä 1944 Moskovassa allekirjoitetun Suomen ja Neuvostoliiton välirauhansopimuksen jälkitunnelmissa kirjoitti J. K. Paasikivi päiväkirjaansa seuraavasti: "Hirvuihin sopimus! Porkkala on, ei ainoastaan sotilaallinen tukikohta vaan myös poliittinen. Luovutettu alue on kovin suuri, kysymys on, voiko Suomen kansa tämän jälkeen kansana elää". Presidentti Mannerheimin mielestä tukikohta oli niin vaarallinen, että pääkaupunki pitäisi siirtää välittömästi Turkuun. Paasikiven mielestä Suomea saattoi pitää tämän jälkeen puoleksi miehittettynä maana, mikä esti puhumasta Suomen puolueettomuudesta.

Moskovassa solmittu välirauhansopimus syyskuussa 1944 oli pudas sanelurauha. Suomalaiset neuvottelijat asetettiin heti tilanteeseen, missä kaikki Neuvostoliiton esittämät ehdot oli hyväksyttävä sellaisenaan tai suomalainen rauhanvaltuuskunta saisi palata kotiin saman tien ja sota jatkuisi. Neuvostoliiton johto ei ollut edes vihjannut etukäteen, että se halusi vaihtaa talvisodan jälkeen saamansa Hangon Porkkalaan.

Todennäköisesti neuvostojohto oletti, että jos suomalaisilla olisi ollut tiedossa Porkkalan luovuttaminen eivät he olisi tulleet Moskovaan ainakaan vielä syyskuussa 1944. Samanaikaisesti oli Stalinilla kiire saada Suomen kysymys ratkaistua, ennen Saksan lopullista kukistumista ja Euroopan jakoa.

Toisaalta on muistettava, että suomalaisten kannalta mahdollisuus rauhan solmimiseen rajoittui ilomantien torjuntavoiton elokuun alussa ja saksalaisten Narvan rintaman romahtamisen syyskuun lopussa väliseen lyhyeen ajanjaksoon.

Välirauhansopimuksen mukaisesti piti tukikohta-alue Porkkalasta vuokrata Neuvostoliitolle 50 vuodeksi eli siis vuoden 1994 syksyyn asti. Vuokra oli muodollinen 5 milj. markkaa vuosittain (noin 722 000 euroa nykyrahassa) ilman mitään indeksikorotuksia. Porkkalan alue piti luovuttaa kymmenen päivän kuluessa välirauhansopimuksen allekirjoituksesta, joka oli evakuointiin todella lyhyt aika. Kuitenkin suuren vapaaehtoisjoukon ja armeijamme sotilaiden sekä lottien avulla saatiin asukkaat, heidän irtain omaisuutensa ja viljasat evakuoitua pois. Vuokra-alueen koko oli 380,5 km² ja siellä asui yli 7300 asukasta. Alueeseen kuului lähes koko Degerbyn kunta, suurin osa Kirkkonummesta, osa Siuntista ja pieniä osia Inkoosta ja Espoosta. Tukikohtaan kuului

myös noin 1000 km² laajuisen merialue. Porkkalan alueen rajat suljettiin 29.9.1944 klo 8.00.

Porkkalan vuokra-alueen raja oli määritelty rauhansopimuksessa suurimittakaavaiselle kartalle ja sen merkitseminen maastoon aiheutti ongelmia ja riitoja. Useimmiten ne ratkesivat Neuvostoliiton kannan voittoon, kuten oli käynyt myös pitkällä itärajallamme. Alue katkaisi Helsingin ja Turun välisen rautatieyhteyden, mikä häiritsi kuljetuksia ja talouselämää pahasti. Rautateliikenne Porkkalan alueen läpi saatiin uudelleen käyntiin vasta lopullisen rauhansopimuksen allekirjoittamisen ja vaikeiden neuvotteluiden jälkeen. Liikenne radalla alkoi vuoden 1948 alussa ja silloinkin jouduttiin vaunujen ovet lukitsemaan ja ikkunat peittämään läpiajoa ajaksi. Tämä oli alun perin suomalaisten idea ja ehdotus, koska vakolua vainoharhaisesti pelkäävät neuvostoliittolaiset eivät olisi muutoin suostuneet läpiajoon lainkaan.

Välirauhansopimuksen liitteen mukaisesti sitoutui Suomi turvaamaan vuokra-alueen ja tukikohdan huoltoliikenteen rauta- ja maanteitse Etelä-Suomen halki. Sopimuksen oli Neuvostoliittolainen osapuoli sanellut myös joukon määräyksiä, jotka takasivat heille rajoittamattomat kauttakulkuoikeudet kumpaankin suuntaan niin maalla, merellä kuin ilmassakin.

Vakoilijoiden kuljetusta

Käytännössä tämä tarkoitti, etteivät suomalaiset viranomaiset saaneet tarkastaa Porkkalaan menijöiden tai sieltä palaavien henkilöiläisyyttä eikä mitään Porkkalaan suuntautuvaa liikennettä. Junissa ja autojen suojapeitteiden alla matkustavien määrää ei saatu tarkastaa.

Näin pystyi Neuvostoliiton sotilastiedustelupalvelu kuljettamaan helposti vakoilijoita Suomeen ja takaisin Porkkalaan esteettä yli 11 vuoden ajan. Suomalaiset viranomaiset saattoivat vain voimattomina seurata matkustajien määrän lisääntymisen ja vähenemisen matkan varrella. Kiinnijääneiden vakoilijoiden kuulusteluissa antamien tietojen mukaan Porkkalan kautta kuljetettiin useita suomalaisia aina Leningradiin tai Viipuriin saakka monta päivää kestäville vakoilukursseille ja sitten samaa tietä takaisin.

Kun vuokra-alue luovutettiin syksyllä 1944, ei Neuvostoliiton vaatimuksesta mitään suomalaisia sotilaallisia laitteita ja linnoituksia

saanut purkaa, vaan ne olivat annettava ehjänä. Muun muassa Mäkiluodon järeä 305 mm kaksoistykkitornissa oleva patteri luovutettiin ammuksineen toimintakuntoisena.

Vierasta tulivoimaa

Samanalaisia linnoituslaitteita kuin oli välirauhan aikana rakennettu Hangon ympärille, ei nyt uskallettu rakentaa. Neuvostoliittolaiset sitä vastoin rakensivat pääasiassa saksalaisten sotavankien voimin mittavat kantalinnoitetut asemat sekä maarajalle, että meren rannoille. Suomalaisen piti välirauhansopimuksen mukaisesti lisäksi purkaa Porkkalasta itärajaan ulottuvalla rannikon osalta kaikki järeät ja raskaat rannikkotykit. Näin jäi pääkaupunkimme ilman vastatykistöä mahdollisesti Porkkalasta suuntautuvaa tulta vastaan.

Porkkalassa ei sitä vastoin ollut puutetta tulivoimasta. Mäkiluodon järeiden tykkien kantama oli 43 km ja näin sieltä pystyttiin ampumaan Helsingin keskustaan lähes 500 kiloa painavia kranaatteja. Yhden tällaisen kranaatin osumalla tuhoaa kokonaisen asuinkorttelin.

Ei ole yllättävää, että Porkkalan luovutus Neuvostoliiton laivastotukikohdaksi aiheutti puolustusvoimiemme johdossa lähes paniikinomaisia tunteita. Kenraali Erik Heinrichs oli sitä mieltä, että pääkaupunki olisi siirrettävä pois ilmeisvistä vaaravyöhykkeestä joko Tampereelle tai Jyväskylään.

Yksi tärkeimmistä syistä Neuvostoliiton suureen haluun saada Porkkala oli ilmeisesti sen suuri meristateginen merkitys. Kallbadan majakkasaaren ja Viron puolella olevan Naissaaren väliä ei ole kuin vähän yli 30 kilometriä. Tällä kohtaa Suomenlahti oli helpoimmin suljettavissa jos hallitsi molemmat rannat. Presidentti Mannerheimin ja kenraali Heinrichsin pelot suoranaista uhasta Helsingille eivät suinkaan olleet turhia.

Porkkalan tukikohdan alkuaikojen kommentaja kommodori Konstantin Shuhiasvilin kirjoitti 16. heinäkuuta 1945 erittäin salaiseksi luokitellun muistionsa, jossa hän vaati ponnekkaasti lisäämään tukikohdan sotilaallista voimaa. Muistio oli osoitettu Neuvostoliiton ylimmälle johdolle ja suoraan Stalinille. Shuhiasvilin mielestä tukikohta ei ilman merkittävää panostusta pysty suoriutumaan sille Neuvostoliiton kommunistien puolueen johdon taholta asetetuista kolmesta tehtävästä. Mitkä olivat nämä tehtävät?

Porkkalan tukikohdan tehtävät:

1. kaikenlaisten sotaoperaatioiden toteuttaminen Suomenlahdella ja erityisesti lahden sulkeminen sen kapeimmalta kohdalta tehokkaalla raskaalla ja järeällä tykistöllä ja merimiinoilla.
2. toimia poliittisena painostusvälineenä "Suomen patrioottien, fasistien ja sodanmielisten voimien lyömiseksi. Vaikuttaaksemme riskitöihin kaikkialla Suomessa ja Skandinavian maissa." ja haluttaessa vaikuttaa laajemminkin Suomen sisäpolitiikkaan.
3. valmistautua kattavan ja tuhoavan raskaan tykistötulen suuntaamiseen koko Helsingin alueelle.

Porkkalasta muodostui vuosien kuluessa erittäin voimakas sotilaallinen tukikohta. Enimmillään siellä oli ilmeisesti runsaan moottoroidun divisioonan joukot sekä erillisiä panssariyksiköitä. Aseistusta oli varastoitu kolmen divisioonan tarpeisiin. Tämän lisäksi oli runsaasti merivoimien joukkoja.

7000 venäläistä siviiliä

Venäläisiä siviileitä asui alueella yli 7000 henkeä. Erään arvion mukaan alueella oli enimmillään yhteensä yli 40.000 ihmistä. Neuvostoliitolla oli selvästi alun perin tarkoitus pitää Porkkala vuosikymmeniä, mitä osoittaa merkittävän laivastotukikohdan rakentaminen Obbsäsiin ja huoltotukikohdan Bätvikin. Tämän lisäksi rakennettiin 1950-luvun alussa lentotukikohta Friggesbyhyn, jonne sijoitettiin Mig-15 suihkuhävittäjiä käyttävä hävittäjä-lentorykmentti.

Myös kallioiden louhittu komentokeskukset voimaaseen kertonut pitkälle tähtäävistä suunnitelmissa. Tukikohdan tykistöä vahvistamaan Porkkalaan tuotiin myös usean vuoden ajaksi panssari-laiva Vyborg, entinen suomalainen, sotakorvauksena luovutettu Väinämöinen.

Tukikohdan miehitystä vahvennettiin vielä Korean sodan aikana, mutta sota loppui ja Stalinin kuoltua levisi suojaäää hetkeksi Neuvostoliittoon. Syksyllä 1955 koitti sopiva poliittinen hetki tukikohdasta luopumiseen.

Aika ajoi Porkkalan ohi

Kesällä 1955 oli Neuvostoliitto nimittäin vaatinut Geneven huippukokouksessa kaikilta valtioilta luopumista vieraalla maalla olevista sotilastukikohdista.

Tämän mukaisesti teki Stalinin jälkeisen valtataistelun voittanut Neuvostoli-

ton silloinen päämies Nikita Hruštšov j. Genevestä palatessaan päätöksen Porkkalasta luopumisesta.

Ulkoministeri Molotov vastusti kiivaasti palauttamista ja koitti saada asevoimat puolelleen, mutta hänen tähtensä oli jo laskemassa.

Todellisen syyn Porkkalan palauttamiseen kertoi Hruštšov hyvin selvästi muistelmissaan. Hänen mukaansa Neuvostoliiton turvallisuus ei tulisi tukikohdan luovuttamisesta heikkenemään, koska: "meillä oli pitkä yhteinen raja, joten saatoimme helposti ja nopeasti päästä vaikuttamaan Helsinkiin tykistöllä ja jalkaväellä, puhumattakaan pommeistamme ja ohjuksista. Tämän vuoksi ei ollut olemassa hyviä sotilaallisia syitä pitää tukikohta".

Päätöstä luovutuksesta eivät siis ohjanneet mitään hyväntahtoiset ajatukset Suomea kohtaan vaan yksinkertaisesti aika ja sotateknikan kehitys oli ajanut Porkkalan tukikohdan ohi.

Sopimus Porkkalan palautuksesta ja samalla siihen liitetystä YYA-sopimuksen jatkosta allekirjoitettiin Kremlissä 19.9.1955.

Juhlapäivällisillä tämän jälkeen sanoi J. K. Paasikivi lähtevänsä ensi kertaan tyytyväisenä Moskovasta. Pian tämän jälkeen alkoivat kuljetukset siirtää pois sotamateriaalia Porkkalasta.

Systemaattinen tyhjennys

Samalla alkoi kuulua räjäytysten ääniä neuvostoliittolaisten tuhotessa systemaattisesti rakennelmiaan. Pelkästään rautateitse vietien pois 244 erilaista tykkiä, 94 panssarivaunua jne. Meritse vietyä materiaalia ei ole tietoa.

Helsinkiä uhanut vaara ja poliittisen painostuksen väline katosi. Tammikuun 24. 1956 esitteli tukikohdan viimeinen päällikkö kenraaliluutnantti Sergei Kabanov tukikohtaa pääministeri Urho Kekkoselle ja tämän seurueelle.

Kokonaan tyhjentyneen tukikohdan rapajuomi nousi 26. tammikuuta 1956 ja rajavartioiden joukko marssi konepistoolit olallaan Porkkalaan lehtimiesjoukon seuraamana. Tulijat hämmästelivät runneltuja teitä, hävitettyjä metsiä, outoja rakennelmia, värikkäitä seinä ja melkoista sotkua sekä likaa. Selvimät kommentit antoi eräs suomalainen radioreportteri, joka lausui eetteriin: "Kun akat näkevät kaiken tämän paskan, niin itku pääsee."

Juhani Vakkuri

Porkkalan vuokra-alueen muistomerkki Espoon Kivenlahdessa.

Lottakahvilan avajaiset Suojan alalissa. Takana seisovista oikeanpuoleisin on Kalajoen lottien järjestyksessä neljäs puheenjohtaja Hanna Granlund. Hänen jälkeensä puheenjohtajan toimi Ellen Sahlberg, takarivissä toisena vasemmalta.

Lottatoiminnan voimakkuutta Kalajoella

Toiminnan järjestäytyminen alkoi huhtikuussa 1920. Jo saman vuosikymmenen lopulla toiminnan tehokkuus tuotti monia piiri- ja jopa valtakunnantason palkintoja eri toimintakilpailuissa. Esimerkiksi suojeluskuntatalo Suojan rakentamisaikaa lotat kartuttivat tehokkaasti. – Suojan harjannostajaiset pidettiin vuonna 1932.

Lottakuoro toimi vilkkaasti opettaja Aino Isotalon johdolla jo 1930-luvulla. Opettajien osuus Kalajoen lottien jäsenistössä oli muutoinkin merkittävä. YH:n aikana lottiin liittyi poikkeuksellisen paljon uusia jäseniä. Samalla toiminta monipuolistui, kun alettiin

”varustaa” sotaan lähteneitä oman pitäjän miehiä, huoltaa Kalajoelle tulleita evakko-perheitä, pitää toiminnassa lottakahvilaa jne. Rintamakomennuksille Kalajoelta lähti useita lottia. Esimerkkinä heistä mainittakoon kotiteollisuusopettaja Mirja Metsola, joka on kirjoittanut yksityiskohtaiset muistelmansa palvelustaan Kokolan sotavankisairaalaan talvisodan aikana.

Lotista ja heidän toiminnastaan Kalajoella on olemassa poikkeuksellisen paljon valokuvaaja Erkki Mäkelän ottamia laadukkaita kuvia. Ne kertovat yksityiskohtaisesti Kalajoen lottien työstä, jonka

keskuksena toimi suojeluskuntatalo Suoja. Se on edelleenkin hyväkuntoinen rakennus, joka onnistuttuun rauhan tultua järjestämään Kalajoen kunnan haltuun. Ruotsalaisen Dala-Järnan kummikunnan lahjoittamien varojen turvin Suoja muutettiin terveystaloksi. Nykyään se toimii Nuorisotalona. Kalajoen veteraanijärjestöjen toiveena on, että entisen Suojan alalisi järjestettäisiin Vapauden ja itsenäisyyden perinnehuoneeksi, joka esineistöineen muistuttaisi eri ikäpolville maamme itsenäisyyden turvanneiden naisten ja miesten työstä niin koti- kuin sotarintamalla, niin suojeluskunta- kuin

lottajärjestössäkään. Noiden järjestöjen siipien suojassa toimivat nuorisojärjestöinä Pikkulotat ja Sotilaspojat. Niidenkin entinen jäsenistö alkaa olla jo noin kahdeksankymppisiä. Heidän nuoruutensa koulunkäynteineen ja talkootöineen oli vahvasti sota-aajan leimaamaa.

Maakunnassa on useita hyviä esimerkkejä entisten suojeluskuntalojen muuttamisesta itsenäisyyden perinnetoiloksi. Kalajoelakin siihen on hyvät mahdollisuudet, mikäli asiaa hallinnoivat toimijat niin haluavat.

Pasi Eskola

Kalajoen lotat valmistamassa Suojan tiloissa joulupaketteja vuonna 1939. Vasemmalla seisomassa Ellen Sahlberg, hänen vierellään opettaja Hellin Mäkelä, myöhemmin rintamalotta. Keskellä villatakissaan opettaja Anna Saari, keskeinen pikkulottien kouluttaja, runoilija. Hänen takanaan opettaja Iida Isokääntä, rintamalotta hänkin. Opettaja oli myös Senja Kempainen, kolmas oikealta.

ERIKOISILMASTOINNIN ASIAANTUNTIJA

- pakokaasupoistot
- hitsauspoistot
- kohdepoistot
- tekstiilipölypoistot
- maalauspoistot
- purunpoistot

Ourex Oy ratkaisee työtilojen ja työympäristön ilmanpuhtautteen liittyvät ongelmat.

Ourex

PUHTAASTI MONIPUOLINEN

Ourex Oy • Mäkirinteentie 3 • 36220 Kangasala
• puh. (03) 212 8000 • faksi (03) 212 8158 • www.ourex.fi

KALAJOEN
 Osuuspankki

TYYLÄ JA TEKNIKKAA

Koko koti Topia – ideaista asennuksen.
topi-keittiot.fi

topi
KEITTIÖT

 MATKARASTI
YLIVIESKA ■ KALAJOKI

■ Asemakatu 4, 84100 YLIVIESKA (08) 4694 470
■ Pohjankyläntie 1, 85100 KALAJOKI (08) 4694 400

www.matkarasti.fi ■ www.kamusenliikenne.fi

 RAUTIA
OJAN RAUTA KALAJOKI

Merenojantie 4, Puh. (08) 469 4300

Asumalla Kalajoella
voit säästää veroissa
lomamatkan verran vuodessa!

Kalajoen kaupunki
puh. (08) 46 911

www.kalajoki.fi

Kalajoen seurakunta

**Kalajoen
Teräs Oy**

Merenojantie 8, PL 73, 85101 KALAJOKI
Puh. (08) 463 345

Säästöpankki

Kalajoki p. 0207 582 360, fax 0207 582 361
Verkkopankki: www.kortesjarvensp.fi

**RAKENNUS
HOLLARI**

Rahvontie 55, 85100 Kalajoki, puh. (08) 463 664

Tavallista parempi Ruokakauppa

K SUPERMARKET

KALAJOKI

Palvelemme arkisin klo 8-21, la 8-18 ja su 12-21
janne.saarela@k-supermarket.fi

Konetie 1,
85100 KALAJOKI
www.lasermec.fi

**Oletko tyytyväinen
pankkiisi?**

Tule konttoriimme. Kerromme mielellämme,
mitä kaikkea Nordea voi tarjota sinulle.

nordea.fi

Nordea

HÄYHÄ 2010: TARKKA-AMMUNNAN SUOMENMESTARUUS KALAJOELE

YLEISTÄ

Häyhä-2010 tarkka-ampujakilpailu pidettiin Niinisalossa, Pohjankankaan ampumalueella 13.–15.08.2010.

Kilpailun järjesti Tarkka-ampujakilta ja se on Reserviläisurheiluliiton tarkka-ammunnan suomenmestaruuskilpailu. Kilpailu on Tykistöprikaatin tukema.

Kisa on järjestyksessä 11. Kilpailun johdosta vastasivat Markus Salmenpohja ja Kari Wuokko.

Häyhä-2010, tarkka-ammunnan SM-kilpailu, sisältää kaikki keskeiset tarkka-ammunnan osaamisalueet, joita ovat muun muassa ammunta eri etäisyyksille, naamiointi, eteneminen/liikkuminen, tähtystäminen ja suunnistus. Kilpailussa on vain yksi sarja, jota kutsutaan sotilassarjaksi.

Kilpailijapareja on enintään 20. Kilpailussa on 8 ammuntarastia/osiota ja noin 5–6 tehtävää/tehtäväraita.

Ampumataajuisuudet voivat vaihdella 50m metristä 1300 metriin, painopisteen ollessa etäisyyksillä 450 m–800 m. Kilpailun tärkein osa-alue on pitkänmatkan ammunta.

Kilpailussa osallistujat kilpailevat pareittain.

Tarkka-ampujan erityistaitojen lisäksi jokaisen kilpailijan tulee hallita sotilaan perustaitoihin kuuluvia asioita. Kilpailun kesto on noin 35–37 tuntia.

Perjantain ja lauantain välisen yön tehtävän jälkeen kilpailijat majoittuivat maastossa omilla majoitusvälineillään.

Lauantain ja sunnuntain välisen yön kilpailijat majoittuivat lähtöpaikan tuntuman parakeissa omilla majoitusvälineillään.

Kilpailijoilla tulee olla sellaiset varusteet, joilla tarkka-ampujapari selviää moninaisista tarkka-am-

Finn Sniper 2010 Lohtaja, stressi amuntaa ja taistelutantereen tunnelmia, PohTa arkisto.

Koulutustilaisuus reserviläisille, TA-kurssi 2010 Sodankylä, Pekka Valvio.

muntaan liittyvistä tehtävistä vuorokauden ajan. Tarkka-ampujaparin tulee kyetä ampumaan maaleja vaihtelevilta etäisyyksiltä, naamioitumaan, suunnistamaan, tekemään muistiinpanoja, tiedustelemaan sekä suoritamaan muistakin tarkka-ampujaparilta vaadittavista tehtävistä.

Ladattu ase ampumarastin ulkopuolella aiheuttaa kilpailusta poissulkemisen.

KILPAILU

Kilpailu on tehty mittaamaan

oleellisia sotilastarkka-ampujan taitoja.

Kilpailu käydään TA-pärien kesken, joiden kokonaisuus on tarkka-ampuja ja tähtystäjä. Ristiinkoulutuksen hengessä molemmat toimivat pääsääntöisesti molemmissa tehtävissä vuorotellen.

Painopiste on pitkän matkan ammunassa. Paikkolaukaus tai laukauksia sallitaan osassa rasteja.

Osalla rasteja ei ole patruunaraajoitusta. Tehtävien arvostelussa toisista asioista

saa pisteitä ja toisista menettää niitä. Yhdestä arvostelukokonaisuudesta ei voi saada miinus pisteitä, vaan heikoin tulos on nolla pistettä.

Naamiointi

Naamiointin arvostelun tavoitteena on testata parin kykyä suojata toimintansa tarkoituksenmukaisen naamiointin keinoin.

Maalilaitteet

Maalilaitteina käytetään pääasiassa puolustusvoimien Jaster maalilaitteita, sekä mahdollisesti myös muita osumaan reagoivia maalilaitteita tai pahvitauhuja. Maalilaitteet eivät välttämättä ole vakio kokoisia. Maalilaitteet saattavat olla naamioituja.

Koordinaatti-järjestelmä

Kilpailussa käytetään MG-RS-järjestelmän mukaista koordinaatistoa. (ETRS-TM35FIN 1:25 000)

Pohjankankaan harjoitusaluekartta). Paikan ilmoittamiseen käytetään MGRS koordinaatistoa.

Sovellettuja ampuma-asentoja, yksi monista tehtävistä, jotka sotilastarkka-ampujan tulee hallita, matkaa 500m, PohTa arkisto.

Häyhä-2010 tarkka-ampujakilpailu pidettiin Niinisalossa, Pohjankankaan ampuma-alueella 13.–15. elokuuta 2010. Paikalla oli 38 tarkka-ampujaa mittamassa taitojaan viikonlopun kestävässä kisassa.

Sää tiedot lupasivat hellettä ja sitä olikin tarjolla joka teki kisasta todella raskaan.

Lämpötilat nousuvat liki +30 asteeseen ja veden kuluus oli kovaa, 12–14 litraa/mies. Mausteena oli mukana muurahaiset, hiekka ja pöly.

Kisa aloitettiin perjantai-iltana 22.00, jolloin parit lähtivät yölliselle suunnistustehdäville. Matkan pituus oli noin 10 km ja alueella oli kahdeksan rastia hettavana. Lisäksi alueella oli "vihulaasia" jotka ottivat kiinni varomattomat kulkijat.

Suunnistuksesta tuli saappua annettuun kohteeseen aamu 06.00 mennessä, josta oli lähtö ammuntatehtäviin.

Ammuttiin 8 eri suoritusta, joissa oli suojaus-tehtäviä jolloin parin tuli hallita nopeat tilanteet maalin havaittua ja osassa joutui käyttämään erilaisia ampuma-asentoja mm. polvi-ammunta 300–500m.

Tuliasemassa taas etsittiin maaleja, jotka tulivat esiin satunnaisesti ja tuntemattomaan paikkaan ja matkaan, maalit olivat esillä vain 15 sekuntia.

"Defense" taas kuvasi tilannetta jossa maaleja nousi useita maali-alueelle, jälleen kerran matkat tuntemattomat. Maalien etsintää ja kun ne havaittiin alkoi nopea mittaaminen kiväärin optiikalla ja matkojen tulkaaminen, samaan aikaan ammuttiin maaleja nurin. Etäisyydet 300–900m.

Tehtäviä oli monipuolisesti, milloin kaveri oli saanut osuman ja tuli hallita ensi-apu ja vetäytyminen. Käsimerkit ja eteneminen miinoitetulla alueella.

Lauantai-ilta päättyi sitten tiedustelu-tehtävään, silloin oli jo havaittavissa merkkejä väsymyksestä jotka oli seurausta valvotusta yöstä ja fyysisistä rasituksista sekä

Taistelupari Vierimaa/Pirkola Niinisalossa 2010 Häyhä... lämmintä +28°C..., PohTa arkisto.

Mainetta ja kunniaa...PohTa arkisto.

HÄYHÄ 2010, tarkka-ammunnan suomenmestaruuskilpailu 13.–15. 8.2010, Niinisalo KOKONAISKILPAILUN TULOKSET: 1. Olli Pirkola–Juha Vierimaa 1360,5, 2. Olli Sjöholm–Jari Rautava 1214,8, 3. Tero Pitkänen–Jarkko Mäntyniemi 1178,5, 4. Ari Kaperi–Jani Perälä 1147,3, 5. Jarkko Kröger–Jani Ojapelto 1132,8, 6. Aare Väliste–Kaspar Koovit 1127,1, 7. Eric Raunio–Mika Korkeamäki 1038,1, 8. Juha Ruistola–Henry Riihelä 1034,8, 9. Markku Vehmas–Olli Dahl 1029,5, 10. Pasi Lönnberg–Tom Marsti 1023,5, 11. Jari Hakulinen–Heikki Jounela 1014,9, 12. Pasi Laiho–Jani Ryynänen 950,3, 13. Jani Murto–Risto Karhu 915,1, 14. Mikko Kosonen–Marko Kempas 903,5, 15. Jukka Rasku–Jukka Porkholm 888,1, 16. Jani Korpi–Janne Hämäläinen 811,1, 17. Keijo Lampinen–John Eloranta 716,2, 18. Antti Kurkinen–Heikki Kirota 609,5, 19. Mikael Mannonen–Abiel Noro 594,6.

helteestä.

Tehtävänä oli toimittaa tiedusteluraportti klo 23.30 mennessä k-pisteeseen.

Ei ole vaikea päätellä miten hyvältä tuntui päästä yö-saunaan ja sänkyyn nukumaan, vaikka kämppäkin oli tukalan kuuma.

Sunnuntai-aamu aloitettiin 07.00 ammunnoilla ja aloitus matka 1200 m, taulun koko 75x55 cm. Tästä edettiin lähemmäs tauluja 900 m, 800 m ja 650 m. Kolme paukku per paikka.

Viimeisenä oli käyttäystehtävä, 300 m päässä oli 2 savikiekkoa jotka tuli pudottaa annetulla äänimerkillä, jota ei saatu tietoon ennakkoon, laukaukseen oli aikaa 2s.

Tottakai olivat keksineet mukaan stressitekijöitä, taustalla paukkui ja edessä jysähti kunnon paukku kylvään soraa niskaan.

Kilpailu oli rankka ja haastava. Voiton nappasi kuitenkin selvällä piste-erolla Juha Vierimaa ja Olli Pirkola. Molemmat käyttävät aseinaan 6.5x284 Norma-luodikoita. Aseet on aseseppän tekemiä ja soveltuvat mainiosti metsästys käyttöön.

Aiemmin on saatu hopeaa FinnSniper-kilpailussa ja Häyhä 2009 oli 5. sija.

LK LASTAUS HEIKKIKÄRJÄ OY

kalliomurskeet
kapillaarikatko-sepelit
täyte- ja eristehiekat
seulottua salaojasoraa

puutarhamultaa
asfalttimursketta
murskausurakoinnit
kiviaineskuljetukset

Kivenkovaa ammattitaitoa yli 30 vuoden ajalta

Isokalliontie 11
Kalajoki
Puh. 08-460 760

5.–7.11.2010
Kunnon viikonloppu
■ aikuisille ■ kouluikäisille ■ lapsille

www.kkro.fi

Kaikille kokonaisvaltaisesta hyvinvoinnista kiinnostuneille. Voit valita itsellesi sopivat osiot ja viettää rentouttavaa lomaviikonloppua.

■ Ohjatut jumpat ja rentoutukset ■ Maastoretki
■ Kylpylä- ja kuntosalikäynnit ■ Kehonkoostumus-analyysi ■ UKK-kävelytesti ■ Hartausohjelmat ja musiikkia ■ Luennot terveysliikunnasta, ravinnosta ja ihmisen onnellisuudesta ■ Kouluikäisille oma leiriohjelma ja pienimmille hyvä hoito.

Täysihoitohinta koko ajalta: 65 € aikuiset, lapset ja nuoret 0–35 €.

Ohjelma nähtävissä verkkosivuilla www.kkro.fi

Kalajoen Kristillinen Opisto

Puh. 08 4639 200, toimisto@kkro.fi

Palvelemme:
arkisin klo 8.30–18.00
lauantaisin klo 8.30–14.00
sunnuntaisin klo 11.00–13.00

Kalajoen Apteekki

Kalajoentie 6, puh. 08 460 057

Laavendel
Rakka ja tilaustustoimisto

KTR

KALAJOEN TEOLLISUUSRAKENNE

Kauas on pitkä matka, Häyhä 2010 sunnuntai aamu klo 0800, PohTa arkisto.

Muurmannin maata ja Petsamoa

Matkalle lähtiessä meillä kaikilla on repussa omat ennakkoluulomme. Mukana ovat omat kokeneet matkalaiset – oppaana tuttu Vakkurin Jussi – mutta suuri tuntematon maailma – Muurmannin maa – piti mielen hereillä yöllä junassakin Kokkolasta Rovaniemelle.

Pohjolan Matkan linjavauvu Rovaniemen asemalla täyttyy. Puikoissa Mustosen Markku ja eikun kuono kohti Sallaa – sumua jankää ja hiljaista bussipulinaa.

Sallassa tyhjäämme paikallisen Osuuspankin venäjän ruplista, 2000 ruplaa maksaa 59,60 euroa. Ei pelasta mikään Venäjälle menneään rikkaina ja uteliaina – kuin hyppäisi laskuvarjolla.

9. syyskuuta:

Kaiken byrokratian ja mielivallan jalostunein muoto Venäjän tulli on tällä kertaa kesy, ja kestää vain tunnin ja bussimme köröttelee vierailmailla.

Talvisodan taistelut Sallan suunnalla tallentuvat mieleemme. Vakkuri osaa asiansa.

Vanha Salla – peltoheittaja, pusikoita ja risti kirkon paikalla. Asukkaita oli täällä ennen sotia 3700. Pysähtyä ei saa, sillä olemme sotilasalueella.

Mäntyvaaran taistelu 20.12.1939 jää parhaiten mieleen. Suoraan suomalaisten syyliin talsinut venäläisosasto koki kovan kohtalon. Muistomerkkin teksti on puhutteleva: ”Tässä auttoi Herra”.

Sallan rautatie, tai sen

Aljosha vahtii vuonoa.

jäänteet, näkyvät välillä tien vieressä Nurmen seisakkeen paikalla pidetään paussi ja matkamuistoksi museomme löytyy ratanauja ja muutama hyly. Alakurtti ja vanha raja ylittävät ja retkeläiset majoittuvat illalla Kantalanteen asialliseen hotelli Spoloihin. Edellisen valvottu yö on takana, ja flokkipatjalla nukuttaa makoisasti.

10. syyskuuta:

Sumua hiukan, kaikki mukana ja keula kohti Kuolan niemimaata. Luonto muuttuu matkatessamme kohti pohjoista. Seuraava kohteemme on Monchekorskin kaupunki. Oma ennakkomielikuva on, että kohtaamme ”helvetin esikartanon”, jossa ei kasva mitään, ja että jopa hengittäminenkin on työlästä. Suomalaisen on nähtävä ja

vielä mieluummin koitettava, että asian voi uskoa:

Imandrajärven lähellä on laaja nikkeli- ja kupariesiintymä ja paikalle on rakennettu jo 1930-luvulla ensimmäinen nikkelisulatto. Sulattojen ympäristössä on aluskasvillisuus täysin kuollut. Saastunut alue ei kuitenkaan ole kovin suuri, muutama neliökilometri. Rikkimaakerros on alle metrin syvyinen, ja nykytiedon mukaan savukaasuja on ruvettu pesemään. Itse kaupunki on omalla tavallaan siisti, ja pääkatu jopa kaunis. Tekee mieli todeta, että on tuota tundraa Kuolassa mieletön määrä ja mitäpä ihmiset täällä tekisivät ilman kaivoksiaan?

Muurmannin rautatie ylitetään, ja Jussi Vakkurin sotahistoriallinen esitys rautatien merkityksestä pistää miettimään:

Muurmannin rata valmistui ensimmäisen maailmansodan aikana. Saksalaiset ja itävaltalaiset sotavangit heiluttivat hakkua. Rataa voitiin ajaa vuonna 1918 vain noin 30 kilometriä tunnissa.

Radan sähköistäminen aloitettiin vuonna 1941. Rautatien strategista merkitystä voi tuskin liioitella. Toisen maailmansodan ratkaisuihin väylällä voi sanoa olleen ratkaiseva vaikutus.

Seuraava on ote professori Antti Saarialhon esitelmästä 18.5.2006 Aulangolla. Faktaa U.S.A:n Lend Lease -avusta. Nämä määrät pääsivät perille Puna-armeijan käyttöön tärkeimpänä tie-nään Muurmannin rata:

”Mitä Neuvostoliittoon toimitettiin

Lokakuun 1941 ja elokuun 1945 välisenä aikana USA toimitti NI:oon muun muassa seuraavat sotatarvikkeet:

- 375 833 kuorma-autoa, 51 503 jeeppiä, 35 170 moottoripyörää
- 8 075 traktoria, 7 053 hyökkäysvaunua, joita Englannista lisäksi 7 410 kpl
- 4 478 116 tonnia ruokatarvikkeita
- 2 670 371 tonnia öljytuotteita (mm. noin 7 milj. tynnyriä bensiniä, 70 okt. ja 100 okt.)
- 185 000 kenttäpuhelinta, 670 000 mailia kaapelia ym.

Terästä toimitettiin 2,3, miljoonaa tonnia; riittävästi ainakin 40 000:n T-34 tankin valmistamiseen. NI:n saama 230 000 tonnia alumiinia tyydytti koko sen lentokoneellisuuden kahden vuoden tarpeen.

Mainittakoon, että kun Suomi osti sodan jälkeen USA:sta 20 kpl ”Trumaniksi” (Tr2) kutsuttuja höyryvetureita – samoja joita USA oli toimittanut NI:oon parisen tuhatta kappaletta – niissä oli tietenkin valmiiksi meille sopiva raideleveys”

Neuvostoliiton kilpajuoksu Berliiniin ei olisi onnistunut ilman näitä Studebakerkuorma-autoja.

Ilomantsin motissa suomalaiset mosurit ihmettelivät amerikkalaisia säilykepukkejaja Thomson-konepistoolia.

Naapurin virallinen sotahistoria ei näin pientä apua tunne.

Miltä näyttää sitten se Muurmanski?

Totuus taas korjaa ennakkoesiennettäni. Vuonon rannalle on rakennettu

yli 300 000:n asukkaan kaupunki. Satoja samalla neukkumuotilla rakennettuja kerrostaloja. Asukkaila täytyy olla hyvä numero-muisti, ettei pubista tullessa eksy väärään lokeroon.

Kaikkeä vartioi massiivinen korkealle vuorelle rakennettu sotilasmuistomerkki Aljosha. Monumentin juurella nautimme lasin kuohuvaa ja ihailemme hulppeaa näkymää.

Etsimme katseellamme vuonolta laivaromuja ja muuta roinaa, mutta ei näy.

Matkalaiset ryhmässä.

Vanhan Sallan kirkon paikka

Lasi kuohuvaa matkalaisille

Monchegorskin sulattoja.

Ettei vaan väärään lokeroon...

Jussi valistaa, että sotilas-tukikohta on Polarnojessa parikymmentä kaupungista pohjoiseen ja sinne meillä ei ole mitään asiaa.

Yöpaikkana hotelli Park Inn on huippuluokkaa. Aamulla mykistymme mahtavan aamiaispöydän ääressä.

20. syyskuuta:

Ähkien siirrymme bussiin ja jatkamme retkeämme.

Kuolavuonon ylittävä 1,5 km pitkä silta on nähtävyyksi. Matkamme jatkuu kohti Petsamo.

Jussi kertoo saksalaisten taisteluista tällä alueella. Nikkelin saanti sotivalle Saksalle oli hyvin tärkeä, ja sitähan saatiin Petsamon nikkelistä. Saksalaiset joukot yrittivät edetä kohti Murmanskia, mutta Lit-sajoelle päästiin ja asemat juutuivat sinne kolmeksi vuodeksi.

Muurmannin rata toimi ja apua virtasi neuvostojoukoille. Suomalaiset kaukopartiot kävivät katkaisemassa radan muutaman kerran, mutta se saatiin korjattua nopeasti.

Laskeudumme Petsamoon. Vasemmalla näkyy vanha luostarin paikka joen rannalla. Ajamme varuskunnan ohi. Valmiusprikaatin sotilaat harjoittelevat kentällä karvalakit päässä.

Uudet rynnäkkövaunut ovat siistissä rivissä tien vieressä. Valmiusprikaati on täydessä valmiudessa. Ajamme saksalaisten hautausmaalle, jonne meidän on lupa pysäköidä. Siististi hoidettu nurmikko ja kivi-paadet, joissa kaikkien kaatuneiden nimet, kaikkiaan yli 10 000 miestä.

Tulomatka alkaa kohti Ivaloa. Ohitamme Nikkelin. Laaksossa sijaitseva sulatto on harmaan savun peitossa. Suussa tuntuu lievä rikin maku.

Rajan ylitys kotimaahan sujuu ongelmitta Raja-Joosepin raja-aseman kautta. Matkalaiset majoittuvat hotelli Ivaloon.

Viimeisenäkin matkapäivänä sää suosii retkeämme. Jollakin on varmaan ollut laajakaista ilmojen isäntään, sillä kaikkina kymmenenä vuotena, kun sotahistoriallisia matkojamme on tehty, ei sää ole koskaan pettänyt.

Saariselällä tutustumme Jäämeren tien pätkään, joka on museoitu. Kaunispää on aina yhtä kaunis.

Sodan aikaiset lähipuolustusasemat erottuva vielä hyvin maastossa.

Saavumme Tankavaaraan ja siellä meitä odottelee Yli-vaaran Markku. Saamme kuunnella mielenkiintoisen esitelmän sotaromun keräämisestä Lapin alueella.

Seuraava kohteemme on Jääkäriprikaatin perinenehuone Sodankylässä. Vaasalaissyntyinen everstiluutnantti Pekka J. Heikkilä pitää seikkaperäisen esitelmän Jääkäriprikaatin historiasta. Me pohjalaiset tietysti röyhistämme rintaamme siitä, että Vaasatahan ne Jääkärit siirtyivät polkupyörillä Sodankylään vuonna 1964.

Rovaniemellä suurin osa matkalaisista siirtyy junaan ja loppuliuku etelään alkaa.

Sotahistoria on mielenkiintoista

Teksti HP

Kuvat Pietarsaaren Res Upseerikerhon arkisto

Nikkelin sulatto aamun savuissa.

Paikallinen ekorosk.

Isä aurinkoinen lipun varressa.

Veteraanien mukana sotiemme taistelupaikoilla

Talvisodan päättymisestä tuli maaliskuussa kuluneeksi 70 vuotta ja jatkosodan rauhanteosta tulee syksyllä täyteen 66 vuotta. Allekirjoittaneella tuli talvelle mieleen, josko vielä löytyisi jatkosodan veteraaneja, jotka kuntosaa puolesta pysyisivät käymään silloisilla taistelupaikoilla. Talvisodan veteraaneja ei siinä kunnossa enää ole.

Mukaan löytyi neljä jatkosodan veteraania, lisäksi Suvilehto, Lauri Puro, Aaro Kangasharju ja Jouko Heinonen. Heistä Iisakki, Aaro ja Jouko olivat puolustaneet itsenäisyyttämme Rukajärven suunnalla ja Lauri Syvärillä ja Laatokan pohjoispuolella.

Veteraanien lisäksi matkaan lähti 22 pyhäjärvisiä, joiden isät, sedät ja enot olivat taistelleet rintamillamme. Matka toteutettiin kesäkuun ensimmäisellä viikolla. Talvisodan päättymisen kunniaksi matkattiin aluksi Suomussalmen Raateelle, jossa paikallisen oppaan asiantuntemuksella tutustuttiin talvisodan traagisiin tapahtumiin Suomussalmella.

Puna-armeijan joukot olivat hyökänneet marraskuun viimeinen päivä 1939 valtiasalla ylivoimalla kohti Suomussalmea kahdesta suunnasta, etelämpää Raateesta ja pohjoisempaa Juntusrannasta kohti Suomussalmen kirkonkylää tarkoituksenaan edetä kahdessa viikossa Ouluun ja katkaista Suomi kaheimmalta kohtaa.

Siviilejä ei oltu ehditty evakuoita rajaseudun kylästä, heitä jäi lähes kolmesataa puna-armeijan vangeiksi, joista kaikki eivät palanneet koskaan takaisin. Kahdeksassa päivässä vähäiset suomalaisjoukot joutuivat taistellen vetäytymään ja luovuttamaan Suomussalmen kirkonkylän vihollisille ja syytettiin sen tuleen 7. päivä joulukuuta 1940.

Lisäjoukkoja saatuaan suomalaiset aloittivat torjuntataistelut, joista mainikkain oli legendaarinen Raateen tien motitustaiste-

Veteraanit Lauri Puro ja Aaro Kangasharju sekä Pyhäjärven res.ups.kerhon jäsen Juho-Pekka Suvilehto kuuluiin Pallon tukikohdan majoituskorsun edustalla.

lu, joka käytiin tammikuun ensimmäisellä viikolla 1940. Ylivoimainen vihollinen työnnettiin rajan pintaan ja Raateen tielle tuhottiin liki täydellisesti noin 20.000 ukrainalaisotilaan muodostama 44. divisioona kalustoineen.

Hiljennyimme talvisodan kohteemme lopuksi Raateen tien suulle pystytetyn talvisodan muistomerkin vierelle, jossa Vaskikellon Lassi Rönkön valamat kello soivat tulessa hiljaa monumentaalisen kivipuiston kiville, joista jokainen lohkar kuvaa Suomussalmen taistelun kymmeniä tuhansia uhreja.

Jatkoimme matkaa Vartiuksen raja-asemasta yli ja yövyimme Kostamuksessa, josta jatkoimme matkaa Venäjän Rukajärvelle, liki 200 kilometriä rajalta itään. Suomalaisethan olivat jatkosodan syttyä edenneet Kuhmon ja Lieksan suunnasta heinäkuun alusta 1941 alkaen syyskuun puoliväliin 1941 mennessä Rukajärven

tasalle, jonne puolustuslinjat vakintuivat liki kolmeksi vuodeksi. Rukajärven suunnalla taisteli jo etene misvaiheessa kesällä 1941 pyhäjärvisiä, mutta erityisesti sinne komennettiin nuoria ikäloukkia asemasodan vuosina hyvinkin paljon.

Heistä olivat mukana me marraskuun lopusta 1941 Rukajärvellä palvelut Iisakki Suvilehto sekä myöhemmässä vaiheessa sotilaan iän saavuttaneet ja komennettiin Rukajärvelle saaneet Aaro Kangasharju ja Jouko Heinonen.

Matkamme johtajana oli Väinö Väänänen Pielavedeltä, joka on järjestänyt sinne lukuisia matkoja muualta päin ja hän tunsi erinomaisen hyvin silloiset merkittävät taistelupaikat.

Pysähdyimme matkalla Lietmajärvellä, josta alkaen matka jatkui samaa reittiä, mitä Kuumosta edenneet sotilaamme etenivät kesällä 1941 Rukajärvelle. Tutustuimme Tiikan kylään ja siellä suomalaisjoukkoja komentaneen maineikkaan 14. divisioonan komentajan kenraalimajuri Raappanan majan raunioihin. Seuraava oli vuorossa Tsirkka-Kemijoen ylitys, jonka rannalla tutustuimme aseisiin joissa on taisteltu kaksi viikkoa Ontrosenvaran hallinnasta ennen Rukajärven valtausta.

Saavuimme illansuussa 300 asukkaan Rukajärven kylään, jossa majoituimme perheissä kolme yötä. Meistä pidettiin erittäin hyvää huolta ja viihdyimme mainiosti. Rukajärvi oli eksoottinen

kokemus, varsinkin niille matkalaisillemme, jotka olivat Venäjällä ensimmäistä kertaa. Monilla oli tunne, kuin olisimme palanneet ajassa kymmeniä vuosia taaksepäin.

Rukajärveltä teimme päivämatkoja läheisiin, silloisiin legendaarisin tukikohtiin Palloon, Sukellusveneeseen ja Peukaloniemeeseen, jotka ovat olleet eteen työnnettä tukikohtia, ja joiden omistuksesta on käyty jatkuvia taisteluja liki kolmen vuoden ajan. Iisakki Suvilehto kertoi olleensa näissä kolmessa tukikohdassa asemissa.

Hän kuvasi värikkäästi saamaansa tehtävää kesällä 1943. Iisakki oli saanut kahden sotilaskaverinsa kanssa tehtäväksi pystyttää Sukellusveneeseen naapuritukikohtaan Kotiniemeen, puuhun rakennettava tähtystorni. ”Vihollinen oli suon takana noin kilometrin päässä, mutta ei ylettynyt ampumaan kivääriaseilla, joten rakennimme tikapuit ja lavan ison puun latvaan. Tuskin olimme ehtineet saada tornin valmiiksi ja korsuun kahville, kun vihulainen hommasi tykin aseisiin alkoi ampua tähtystyslavaa alas”.

Ei se ollut siihen koskaan osunut, sillä matkanjohtajamme kertoi sen sortuneen vasta muutama vuosi sitten vanhuuttaan. Harmi, että Iisakki ei enää uskaltanut taivaltaa maastossa muutamien kilometrien matkoja ja nähdä vielä kerran tutut asemat.

Pallon tukikohta oli kooltaan noin 300 – 400 metriä

suuntaansa oleva kangassareke soiden keskellä. Pallon omistuksesta on käyty rajuja taisteluja ja kerran vihollinen valtasikin sen raivokkaan tulivalmistelun jälkeen juhanuksena 1943 vuorokauden ajaksi. Tarinat kertovat, että yhtään ehjää puuta ei alueella ollut sen juhannuksen jälkeen, sillä Pallon noin kymmenen hehtaarin alueelle on ammuttu juhannuspyhinä 1943 peräti 50.000 tykin tahi kranaatinheitimen ammusta. Taisteluista oli vielä jäljellä juoksuhaudat, sortuneet korsut sekä ikkipuiden metrien korkuiset kannot sirpaleita täynnä.

Alueelta löytyi vielä kaatuneiden vihollisotilaiden jäämistöä, kengän pohjia ja kypäroitäkin sekä suomalaisten majoitusalueen kaivo. Sukellusveneeseen tukikohta, jossa myös kävimme, on maaston muodoltaan sukellusvenettä muistuttava kangasmaasaareke, sekin soiden keskellä.

Vihollisasemat, joihin myös tutustuimme piikkilankojen ratistessa saappaidemme alla, olivat noin 300 metrin päässä omistamme.

Peukalonien tukikohta, jonne pääsimme vain vaivoin, on ollut Tunkuan tien suunnan kahta puolen ja poikkeuksellisen tärkeä tukikohta, joka on ollut jatkuvien valloitusyritysten kohteena.

Täällä löydin loppuvaiheessa ensi kosketuksen sotaan saanut Aaro Kangasharju totesi, että ”kyllä pelotti alle 20-vuotiaista poikia täällä Peukaloniemeessä, kun syyspimeässä toivat aseisiin,

sillä vihollisasemat olivat vain sadan metrin etäisyydellä”.

Peukaloniemeessä kävimme tutkimassa tunnelin, jonka viholliset olivat kaivaneet omista asemistaan meikäläisten tietämättä aivan suomalaisasemien eteen. ”Sitä me ihmeteltiin, että miten ne pääsivät hetkessä aseimiimme, kun emme niitä ennalta nähneet hyökkäävän”, muisteli Aaro tunnelin ensi kertaa nähtyään. Peukaloniemeessä oli jäljellä vielä harvinaisuus, luhistumatta oleva maakorsu, jonka oviaukosta kurkistettuaan veteraanit totesivat, että makuulaverit olivat vielä entisellään ja vettä lattialla niin kuin silloinkin.

Heinosen Jouko veteraanien nuorimpana kertoi olleensa Rukajärven suunnalla pääasiassa lähellä Suomen rajaa vihollispartioiden eli desanttien kintereillä, jotka tekivät tuhojaan omiimme selustassa, ulottaen ne rajaseutujen siviilisatutuksiin saakka sekä maantiekuljetusten kuljetuskolonniin suojaajana välillä Lieksa-Rukajärvi. Rukajärven suunnalla kaatui 20 pyhäjärvisiä jatkosodan eri vaiheissa.

Rukajärven rintama pysyi paikallaan jatkosodan rauhanteon saakka. Kaikilla eteläisimmillä rintamillamme venäläisten suuryhökkäys 1944 mursi asemaamme. Rauhan tultua Rukajärven joukot marssivat jalan liki kaksisataa kilometriä Kiviavaan Lieksaan.

Osa joukoista komennettiin sodan voittajien taholta vielä Rukajärvelle purkamaan miinoituksia ja keräämään suomalaisista tukikohtien edessä olleet piikkilankaesteet rullille.

Siellä ne rullat olivat vielä siisteissä paketeissa, kukaan niitä ei ollut tarvinnut. Puna-armeijan asemissa piikkilangat lojuivat maassa valtoimenaan. Ne Rukajärven suunnan sotilaat, joiden ei tarvinnut lähteä Lapin sotaan ajamaan saksalaisia maasta, marssivat vielä jalkaisin Lieksasta Pielavedelle ja sieltä kotiutettuina vielä Pyhäjärvelle. ”Oltiin sitä kerran kyydilläkin, se oli jokin lossi”, muistelivat veteraanit kotimatkaansa.

Kiitän veteraanien puolesta heidän matkansa rahoittaneita tahojia, Lions Club Pyhäsalmea, Sotaveteraanien ja Sotainvalidien Pyhäjärven osastoja sekä paikallista Reservinupseerikerhoa. Erityisesti heidän johtajiaan Janne Kumpulaista, Tuomo Tapaninahoja, Kimmo Sarkista ja Seppo Ruotoistenmäkeä, veteraanit arvostivat järjestöjenne

Luonto on valloittanut majoituskorsun.

Matkalaisia Ontajärven ortodoksiseurakunnan tsasounan edustalla.

päätöstä kunnioittaa näin veteraanien tekoja.

Tyytyväinen matkalais-ten joukko antoi valtuudet valmistella ensi kesäksi matkaa alueille, jossa pääosa pyhäjärvisistä taisteli sekä talvi- että jatkosodan, vieläpä samalla suunnalla. Tolvajärvi- Ristisalmi-Yläjärvi-Ägläjärv- Aittojoki-Suojoki-Tsalkki-Ravangora-Onkamus-Olkkoila-Pitsula-Vuohtjärvi-Munjärvi-Kontupohja-Uunitsa-Lobs-kajagora- Perälähti- Karhumäki-Hiisjärvi-Lumbusi. Paikkakuntia, joissa valtaosa 270 kaatuneestamme pyhäjärven sotilaasta koki kohtalonsa. Matkan valmistelu on jo aloitettu.

Teksti: Paavo Leskinen

Kuvat:

Juho-Pekka Suvilehto

Rukajärven suunnan veteraani lisäksi Suvilehto ja kertomuksen kirjoittaja res. ups. kerhon jäsen Paavo Leskinen Rukajärven tienhaarassa, taustalla venäläisten pystyttämä sodan muistomerkki tykki, joka ei osoita Suomeen.

Mikä maa?

Se on kaunis maa, mutta kauneus ei elätä. Paljon on lähtiöitä, paljon ei palkanneha... Siellä on suurta inhimillisyyttä ja ymmärtämystä. On tuomari, joka jätti luvattomasti kaadetusta hirvestä saadut varat valtiolle tuomitsematta. Köyhiltä ei viety tuhkia pesästä.

Siellä on hevosten ystäviä, jotka ennen näkevät nälkää kuin tinkivät konin hoidon tasosta, vaikka harrastus ei tuota tilille suuria summia. Haaveet ja todellisuus ovat etäällä toisistaan, mutta se ei vähennä kiintymystä elukkaan. Raha vie onnen, mutta hevonen tuo sen takaisin...

On taitureita, jotka puhuvat niin huumavasti, että naiset kaatuvat sänkyyn ilman alkoholiapitoista esilääkitystä. On erakoita, joille riittää naisen ajattelu. Muuta ei tarvita, ei ole uskallustakaan.

On sankareita, jotka hiihtävät ja ampuvat SM-tasolla,

eikä heitä voida voittaa harjoittelun määrässä. On harrasta uskoa ja körttiläisten tupailtoja. Löytyy vakavia saarnamiehiä, joiden suusta tulee ulos korkein totuus, mutta sisään käy illalla kaapista äkeä paloviinariyppä. On hersyvää huumoria, mutta myös haudanvakavaa huolestuneisuutta.

On salomaita, joilla teeret ja metsot viihtyvät, kontio viheltää kämmeniinsä. Löytyy pantasusia, joita pelätään syrjäkyljen hiljaisilla teillä ja piholla.

On valtakunnan vaarallisimpia tappajia, joita ei voida päästää vapaaksi milloinkaan. Löytyy, pelkureita, jotka eivät saa hengiltä karpästäkään ja pyörtyvät verta nädnessään.

On salomaita ja piällysmiehiä, jotka tietävät työmailla kaiken, mutta eivät aseta tikkaa ristiin. Taakat kuuluvat toisalle! Löytyy aikaansaavia tyomiehiä,

joiden koko elämä on työ ja työn himo.

Esiintyy taloja ja kartanoita suurine metsineen, joissa eletään pennintarkalla taloudella. Lattialankut otetaan irti, jos lantti on sattunut niiden raosta putoamaan. On säästettävä pahan päivän varalle, jota ei koskaan tule.

Siellä voi vastaan kävelä kansallispukuinen mies ihan harmaan arjen keskellä. Asuun kuuluvat mustat kumisaappaat, siniset veritytelyhousut, maastopuvun takki sekä talviaikaan karvareuhka.

Kesällä sään suojana on Hankkijan tai muun maa-seutuystävällisen firman mainoslakki. Kansallispuvussa pääsee aina sisälle kansanravintolaan elikkä huoltoaseman baariin. Huoleton on hevoseston mies, kun olutta on tiedossa...

On baareja, joissa tarjottu jatkuu niin kauan kuin pöydän virkein asiakas py-

syy jaloillaan omin avuin. Muille riittää hyvän kunnon merkiksi kyky nostaa kyynärvarren lihasten voimalla kolpakko kurkkuun kumottavaksi.

Ei ole tuloja, jos ei ole kulutusta. Ei ole tuotantoa, jos ei ole menekkiä. Mihin päättynyt tie, sit ei tiedä ykskään meistä.

On juonikkaita upseereita oveline taktillisine ratkaisui- neen. On joustava puolustus, jonka verkkoihin sotkeutuu moni idän viistosilmä, jos ruvetaan koettamaan.

On Sven Tuuvan tyypistä jäykällä ymmärryksellä varustettua kiväärimestien massaa, jota ei maanpuolustustahdossa meinaa Pohjan- maakaan voittaa. Viel elää isäin henki, äi yli päästä perhanaa...

Mikä on tuo maa?

Pohjois-Savo.

Suomi, Finland.

Esa Ovaskainen

Vot oli platsku!

Kesä oli kuuma ja ampiakesä. Viimeksimainittuja oli loppukesästä runsaasti ja ne pirulaiset olivat terä- väkärkisiä. Yksi pisto aiheutti ison patin, allergisten piti turvautua lääkäriin.

Oli helteinen elokuun alkupäivä. Olimme rajapartioissa. Ei tuulenhenkäystä – ei edes "lehmän- henkäystä", kuten kaverini totesi. Nousimme har- vaa mannikköä kasvavalle kankaalle, joka rajoittui lettosuohon. Kuivan maan ja suon yhtymäkohdassa oli lähde ja meidän sateenpitävä laavumme, jonka viereen oli keväällä haallitu melkoinen kasa kuivia satojen vuosien ikäisiä keloja.

Niistä sai aikaan huonomminkin erämiestaidoilla jyhkeät tulet. Laavulla oli kaarisaha ja kirveenkalasu sekä sinkkiämpäri nuotionsammutusvettä varten.

Helle valmisteli ukonilmaa. Taivaalle alkoi ka- saantua ns. alasinpilviä, joiden pystyvirtaus oli no- peaa. Aprikoimme, pitäisikö jatkaa matkaa, mutta päätimme odottaa tunnin verran, josko ukonilma tulisi ja sataisi minkä sataisi. Ilmakin viilenisi. Eikä ukkossateen pitäminen ainakaan havupuiden alla ole suotavaa. Siispä jatkoimme kahvittelua.

Eikä tarvinnut kauan odottaakaan, kun räiske, jyti- nä, pauke ja kaatosade alkoikin myrskymäisen tuulen myötä. Sammutimme nuotion, ettei myrsky lennäätä kipinöitä kuivaan maaperään.

Vetydyimme laavun peräosaan. Onneksi tuulen- suunta oli sivuttainen eikä lähes vaakasuoraan lentävä vesi tullut suoraan päällemme.

Laavun takana kasvoi korkeita ikihonkia, joista taivaan mahtavavoinainen tuli valitsi kohteekseen jyhkeimmän. Salama iski ikihonkaan ja pamaus oli vähintään kuin "rannikkotykinlaukaus."

Puu halkesi kahtia ja latvaosa rojauti maahan. Korvamme soivat pitkän aikaa ja ilmanpaine tuntui laavussa asti.

"Vot oli platsku!", totesi paikallista murretta taitava kaverini. Olin sataprosenttisesti samaa mieltä.

Salama purkautui onneksi laavun sivuute märkään suohon jättäen jälkeensä selvän uran.

Sadetta kesti puolentoista tunnin ajan ja arvioimme mukaan vettä kertyi ainakin kaksikymmentä millimetriä. Sateen loputtua ilma viileni. Jalkarätkit olivat kuivuneet, joten laitoimme kumisaappaat jalkaan, rensselit ja reput selkään sekä aseet olalle ja matka jatkui.

Kellonviisarit olivat jo pahassa asennossa, kunnes ehdimme partiomajalle. Päivän taipaleen pituudeksi kertyi yli 30 kilometriä eikä se ollut normaalia pi- tempi taival.

Maja sijaitsi vesistön rannalla, joten saimme pe- seytyä ja huuhdoimme hikisen verkkopaidan ja ke- säpuseron, jotka kuivuivat jotenkuten aamua varten, jolloin jatkoimme tehtävien suorittamista.

Voi niitä aikoja! Ne olivat toista kuin nykyinen eläminen vilkkaasti liikennöidyn kaupungin kadun varressa sijaitsevassa omakotitalossa. Ei ollut kalik- kapuhelmia, televisiota, tietokoneita.

Siitä huolimatta tultiin toimeen. Kaikilla varioase- milla ei ollut sähköä. Valaisimina toimivat Tilley- ja Aladinlamput. Saunan ikkunan ulkopuolella antoi kelmää valoaan myrskylähty. Radio toimi paristoilla. Lankapuhelin toki oli ja yksi herätyskello.

Linja-auto kävi kääntymässä aamulla ja iltapäivällä rajavyöhykkeen takarajapuomilla. Kirkonkylstä oli jatkoyhteys kaukaiseen kaupunkiin ja sieltä muualle maahan.

Kiirettä ei juuri ollut kuin rajaloikkarin takaa-ajossa tai hiihdettyä suden tai ilveksen jäljillä.

Ne, enempää kuin karhutan eiväät olleet rauhoi- tettuja. Nythän niiden luvattomasta ammuksista saa suuremman tuomion kuin miehen taposta!

Näin on maailma muuttunut "Eskoseni."

Ilmari Matinniemi

toimiups.evp

Kiuruvesi

LVI simonen oy

Vierivainiontie 2, 85100 KALAJOKI
puh (08)-461 417, 0400-890 541, fax (08)-460 899

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ja Maaseutuopisto vierailivat Ranskassa ja Belgiassa, osa 2

29.4.2010. Torstai kolmas matkapäivä

Päivä valkenee melkein selkeänä, tyyntä ja +15 astetta lämmintä, joten hyvältä näytti heti aamusta. Herätykset ennen seitsemää, jälleen pakkaamme kampeet reppuun ja suuntamme aamupalalle sekä luovutamme huoneet.

Kello 8.30 laukut bussiin ja itse perässä, matka jatkuu jälleen, tänään suuntana Normandian rannikko. Vajaan tunnin ajomatkan jälkeen pysähdymme ensimmäiseen kohteeseemme V3 tykkiasemalle. Pienoinen takaisku heti päivän alkajaisiksi, museon portit aukeavat vasta kello 11.00.

Tehdään ohjelmaan muutoksia, jatketaan matkaa, kun on katseltu ja kuvattu aluetta portin ulkopuolelta.

Kello 10.30 pidetään kahvitaiko huoltoasemalla, tehdään joitakin ostoksia, etenkin juomista kun lämpötila ylittää jo +20 astetta. Sitten taas matka jatkuu, halki vehmaan ranskalaisen maalaismaiseman kiemurtelevaa pikkutietä.

Pysähdytään toiselle tauolle noin kello 12.30, huoltamolle pysäys ja kahvia ja virvokkeita, pientä liikuntaa istumisen vastapainoksi. Matka jatkuu noin puolen tunnin kuluttua.

Ylitämme Le Havren kuuluisan Pont de Normandie-sillan, ehtii juuri vauhdissa ottaa kuvan sillan toisesta päädystä, kun pysähtymiselle ei ole aikaa eikä mahdollisuutta..

Noin kello 13.30 saavumme Normandian rannikolle, meren henki tuntuu heti, lämpötila tippuu alle +18 asteen, taivas pilveen ja ensimmäiset sadekuurot matkamme aikana, taisipa olla viimeisetkin?

Aloitetaan kierros Arromasche-maihinnoitusmuuseosta, siellä ei sade haittaa. Ihmettellemme maihinnoituspuhennäköisiä, sekä paljon muuta maihinnoituspuhennäköistä materiaalia. Ulkona on li-

Pariisi, Eiffel-tornin juurella.

sää nähtävää laajalla alueella, kaikkeen ei aika millään riitä, koetetaan saada tilanteesta irti mahdollisimman paljon. Otetaan kuvia ”minkä etusormella ehtii”, nehan kertovat asioista enemmän kuin tuhat sanaa. Kiiruhdamme takaisin bussille, pienen vesisäteen vihmossa. Kello 15.00 jatkamme matkaa rannikkoa eteenpäin.

Seuraavina kohteina Utah Beach ja Omaha Beach, kävellään ja katsellaan kamerat käytössä, tilanne helpottuu kun sade lakkaa ja aurinko pilkistelee, mutta lämpötila likellä +14 astetta ja viileähkö tuulenvire mereltä.

Colleville-Sur-Mer in hautausmaalla lepää 9 386 amerikkalaista sotilasta, Joukosta löytyy myös suomalaisperäisiä nimiä, kuten Arne J Takalo, nimi viittaa Pohjois-Pohjanmaalle, melkein kotikunnaille? Hautausmaan suorat valkoiset ristivivästöt ja massiivinen muistomumentti, erittäin vaikuttava näky, antaa ajattelemisen ai-

hetta juroimmallekin ”juntille”! ” Kuinka Euroopan olisi käynyt, jollei liittoutuneiden maihinnoitus onnistunut? Mitä kieltä me puhuisimme, olisimmeko olleet vapaita matkustamaan näin Auto-killan tapaan”? Kyseessä oli kiistatta Euroopan ja koko maailman historian yksi kullinaatiopisteistä! Lähes puolimiljoonaa ihmistä menetti operaatioissa henkensä meidänkin vapauden puolesta, osa heistä juuri täyttäneet 18 vuotta. Siellä joukossa myös 35 000–50 000 siviiliä, joiden kohtalosta ei juuri ole ääntä pidetty?

Pointe du Hoc, täältä alkoivat ne kuuluisat D-dayn hyökkäykset, paikka kertoo karulla tavallaan sodasta ja sen armoittomuudesta, kuinka joku voi säilyä täältä hengissä kertomaan jälkipolville kokemuksistaan?

Koko Normandian maihinnoitusta on kirjoitettu useita kirjoja, kuvattu kilometreittäin filmiä, tutkijat ja viisaat tehneet omia päätelmi-

ään, sotahistorioitsijat tarjoavat omia näkemyksiään. Silti aihe on aina ajankohtainen, tuskin sille tulee lopullista päätöstä koskaan?

Kello ohittaa 17.00, jätämme Normandian taistelutakentat taaksemme, suuntaamme kulkumme Caeniin, tarkemmin hotelli Mercureen. Siellä majoittumiset ja hie- man lepäilyä, kunnes jaksaa vapaavaltaiselle kaupunkikierrokselle. Kaupunki tarjosi paljon historiallista nähtävää, pithän se käydä taltioimassa, kun sääkin suosi sopivasti. +20 lämmintä aurinkoa ja melkein tyyntä.

Jokainen palaa hotellille omaan tahtiinsa, näin on jälleen päivä päätöksessään.

30.4.2010. Perjantai ja neljäs matkapäivä

Herätykset noin kello 7.00, jatketaan tuttujen rutiinien myötä aamupalalle ja huoneiden luovutukseen. Kello 9.00 nousemme bussiin ja

lähdetään liikkeelle, kierros Caenin keskustan tuntumassa josta päädyimme Caen Memorial-museoon.

Edessä puolentoista tunnin museokierros, jossa sai läpileikkauksen sotahistoriasta ensimmäisestä maailmansodasta nykypäivään saakka.

Liittoutuneet ”moukaroivat” kaupungin ”mattopommituksella” melkein päälle! Vain muutamia taloja ja kohteita säästy tuholta mm kirkko, upea keskiaikainen linna ja muutamia muita rakennuksia, kahden ensimmäisen päivän pommituksissa saivat surmansa yli 2 000 siviiliä. Nykypäivänä tällaisesta tilanteesta olisi sotarikos syytteen edessä, siviiliväestöön kohdistuneesta kansanmurhasta? Kuitenkin ”sota on julmaa ja ratsuväki raakaa”, on joku historian mahtimies lausautanut? Historia osoittaa kuitenkin, että voittajavaltiot haastavat hävinneet vastaamaan sotarikoksista ja maksamaan so-

takorvauksia, meillä suomalaisilla on siitä konkreettinen kokemus!

Voittajan on helppo hymyillä, vielä kun luulee olevansa oikeassa ja voittamaton?

Vajaan kahden tunnin kierros antaa vain pikaisen kuvan museon tarjoamasta informaatiosta, uskon kyllä, että jokaiselle jäi jotakin niin sanotusti ”korvain väliin”? Muistikortit murisivat ja salamat sinkoilivat piirtäen tiedostoja kotiin vietäväksi.

11 ja 30 kokoonnutaan bussille, lähdetään taas liikkeelle, ahtaita kujia tiheän liikenteen seassa.

Pistäydytään paikallisessa marketissa, täydentämässä juoma- ja eväsvärsästä matkaa varten.

Keula kohden Pariisia, matkaa on tiedossa 240 kilometriä ranskalaisesta kesämaisemasta tarjolla, liikkeelle yhden tauon taktiikalla ilman renkaanvaihtoa kuin Formulaissa konsanaan.

Pariisi ja kello 15.30 ja risat majoittuminen Pavillon Hotels De Paris, huoneiden jako ja kiireesti pesulle ja hieman lepäämään, lisää ohjelmaa oli tiedossa.

Kello 16.45 neuvonpito ja informaatio tulevasta ohjelmasta, 17.00 opas Raija Mongiat noutaa meidät hoi- viinsa, kiipeämme bussiin ja kaupunkikierros alkaa. Kierrämme Pariisin keskustaa, ehdimme käydä vain muutamissa tunnetuissa paikoissa, kuvia ehdittiin ottaa vain liikkuvasta bussista, jokainen voi päätellä kuinka se onnistuu? (ihan kohtuullisesti.) Kohteita mm Eiffel-torni, sen jokaisesta suunnasta, samoin Riemukaaret, se vanha ja uusi. Notre Dame, Sagre-Coeur, Louvre, Pariisin kaupungintalo ja monta muuta historiallista ja maineikasta paikkaa. Tietysti se Pariisin 16. kaupunginosassa, missä kuuluisuudet pitävät majaansa; jos haluaa karriääriä ja nostetta elämäänsä sekä potkua uraputkeen, niin sinne.. luultavasti pitää

Pointe Du Hoc (saksalainen tykki-bunkkeri.) Täältä alkoi Normandian maihinnoitus 6.6.1944 aamuyöllä.

olla rahaa eväänä ja luottotiedot kunnossa? Oppaamme kertoi asiantuntevasti ja mielenkiintoisesti kohteiden historiasta, valitettavasti aika on liian lyhyt, mutta jotain kuvaa ehti silti saamaan.

Kello 18.30 neljä päivää mukamme ollut bussi ja miellyttävä kuljettaja jättävät meidät ja poistuu uusiin haasteisiin. Eiffel-tornin juurelta nousemme jokilaivaan tai vesibussiin, kuinka vain haluatte.

Risteily Seine-joen aalloilla alkaa, on mielenkiintoista nähdä Pariisi myös jokiperspektiivistä. Aivan mahtavia kuvakulmia tarjolla, kun sääkin suosii kuvaajaa, pilvipoutainen +17 lämmintä, pieni tuulenvire jostakin ilmansuunnasta?

19.30 jälkeen jätämme vesibussin ja järjestelämme kyytiä hotellille, päädyimme taksiin, helppo, nopea ja turvallinen. Jäämme päiväliselle "Mäkkäriin", syömme niitä Ranskanalaisia ja meneepä siinä Hampurilainenkin, Amerikan ihmeellä "Kokiksella" huuhteltuna. Tästä porukka kulkeutuu omiin rientoihinsa, kotiutuen jokainen ajallansa! Allekirjoittanut suuntaa kulkunsa hallituksen saattelemana, pienen hukkakävelyn jälkeen hotellille taksiydyillä ja ansaitulle levolle.

1.5.2010. Lauantai viides matkapäivä ja Vappu!

Ennen kahdeksaa herätykset ja tavanomaiset aamurutiinit, laukkuja ei tarvitse pakata, se jää huomiselle. Säätilanne näyttää kohtuulliselta, vaihtelevaa pilvisyyttä, +17 lämmintä ja heikko länsituuli.

Aamupalalle ennen kello yhdeksää, pienen etsiskelyn jälkeen löytyy paikka, missä aamupala tarjolla. Mutta tarjoilu on puutteellista, tämän reissun pohjanoteeraus! Jopa aterimista oli puute, käyttimme veitsiä vuorotellen, taisipa muitakin "työkaluja" puuttua? Kertoivat, että erään naapurimaan matkailijat tulivat aamupalalle kokemusta omaavina omien eväiden kanssa. Yleisempää on, että varaavat päivän eväät aamupalapöydästä.

Onneksi meillä suomalaisilla on varalossaan sen verran vararavintoa, että ei nälkiintyminen ole yhdestä aamupalasta kiinni.

Yhdeksän aikoihin suunnittelupalaveri respassa, sovitetaan päivän ohjelmasta ja kulkuneuvoista.

Tilataan kuusi hieman isompaa taksia, karautamme niillä Eiffel-tornin juurelle. Väkeä on runsaasti ja lisää tulee tasaiseen tahtiin. Monta juttua on kuultu Eiffel-tornissa vierailijoilta, mutta nyt se täytyy uskoa, kun itse näkee. Matkamuistokauppiat käyvät heti kimppuun, heitä riittää aivan vaivoiksi saakka, myös suoranaista kerjäämistä esiintyy yllättävänkin paljon.

Järjestystä ja turvallisuutta on valvomassa useita poliisipartioita, samoin kolmimiehisistä sotilaspartioita rynnäkökivärein aseistettuna, sen näköisenä että on tarvittaessa lupa käyttää?

Järjestäydymme jonkinlaiseen jonoon, odottamaan pääsyä hissille ja sitämyöden torniin. Odottamaan joudutaan vaikka on aikavaraus ja liput varattuna ennakko.

Torni näyttää massiiviselta ja hieman ruosteisen vanhahavalta, mutta kokonaisuus jättää myönteisen kuvan, ei suotta pidetä Pariisin matkailun yhtenä vetonaulana ja maamerkinä. Ympäriällä olevat puistot ja viheralueet korostavat tornin massiivisuutta ja arvokkuutta.

Viimein onnistumme pääsemään hissiin ja nousemaan toiselle tasolle, porukkamme hajosi kuin ne kuuluisat "Jokisen eväät." Kuvaamaan oli vaikea päästä, kun jokainen oli samalla asialla, härski kyynärpää taktiikka tuotti tulosta, niin että jotakin kuvia sai otettua. Näköalat olivat aivan mahtavia, oli jotenkin sykähdyttävää nähdä Pariisia kattojen yläpuolelta.

Tässä vaiheessa oli ryhmämme niin sekaisin ja hajallaan, että päätin olla jatkamatta ylös saakka! Ojensin lippumme nuoremille matkatovereillemme, ja palailimme hiljalleen takaisin maan kamaralle ja siitä puistojen siimekseen. Osa porukkaa jatkoi aivan huipulle saakka, he saavat kertoa tunnelmiaan miltä tuntui ja näytti?

Kello 12 ja 30 jälkeen palailemme takseilla ja metrolla takaisin hotellille, ansaitulle päivälevolle, juomista ja pientä välipalaa nautiskellen. Osa porukasta jatkaa omatoimista kaupunkien tutustumista, kulttuurin ja taide-elämysten etsiskelyä.

Kun on saatu levätyttyä palaamme takaisin Pariisin kaduille, katsomaan ja seuraamaan heidän Vapunviettoa. Liikennettä on juhla-kulkueita siinä mukana, osa pienimmistä kaduista on suljettu, hälytysajoneuvojen pillit äänessä jatkuvasti ja siniset valot vilkkuu. Kertovat, että se kuuluu heidän juhlimisensa, perinteitä noudattaen.

Istumme lähipubin terassilla, oikein aitiopaikalla seuraamassa tilannetta, muutamien huurteisten myötä. Mikäs siinä kun +19 astetta, puolipilvinen ja heikko tuulenvire jostakin suunnasta.

Katsellaan Pariisin syketä, osa porukasta on päättänyt tutustu kaupungin kulttuuriin tarkemmin.

Vielä kello 20 aikoina käväisemme pienemmällä ryhmällä Eiffelin tornilla metrokyydillä, lisäämässä matkamuistojen määrää ja kuvaamassa tornia iltavalaistuksessaan.

Kun sieltä palailemme, on päivä täynnä, kehtaa siirtyä ansaitulle levolle joidenkin

jatkaessa ohjelmaansa aivan pikkutunneille saakka, mutta mielihyvin se heille suodaan.

2.5.2010. Sunnuntai, kuudes ja viimeinen matkapäivä

Kello 7.30 matkan viimeinen herätys, aamuuskareet ja aamupalalle kellarin pimentoihin.

Nyt oli eilistä parempi tarjoilu, mutta aneemiseksi jäi edelleen, mutta eipä sillä mitään väliä!

Osa ryhmästä lähtee vielä tutustumaan Pariisin kulttuuriin, siitä huolimatta paljon jää näkemättä. Täydennysreissuun on kaikki ainekset, jospahan joskus vielä?

Sitten hyvissä ajoin ennen puolta päivää pakkaamaan laukut ja reput matkakuntoon. Ehtii vielä leppäillä ja odotella lähtöaikaa, sitten luovutetaan huoneet ja poistutaan odottavaan bussiin.

Hieman on toinen kuljettaja "kireänä", laukut lentelevät "ruunaan" rajunpuoleisesti, vaurioitakaan ei ihan välttyä, varsinkin kun purkamisen jatkui samaan malliin. Kuitenkin kello 12.30 pääsemme matkaan kohden lentokenttää, läpi kesäisen pilvipoutaisen Pariisin.

Saamme lopulta matkatavarat koneeseen, siitä pikkutarkan turvatarkastuksen jälkeen odottelemaan koneen lähtöä. Jää aikaa ostoksille ja muuhunkin joutenoloon.

Kello 14.30 "Hei, me lennetään" alla Finnairin Airbus320, suunta kotisuomi ja Helsinki, lentokorkeus melkein 12 km ja nopeus 800–900 km/h. Jälleen kelloja on siirrettävä, nyt sitten Suomen kesäaikaan eli +1 tunti.

Kello 19 noin olemme Helsingissä, porukka hajoa ympäri Suomen lähteviin koneisiin. Näiltä osin on matkamme päätöksissään, toivotamme kaikille hyvää kesää ja tapaamisiin.

Viimeinen ponnistus Finncomm ATR 72 koneella kohti Kokkola/Pietarsaarta ja kotia. Lähempänä kello 21 olemme perillä, odottelemme matkatavarat mukaan. Ihmettelemme kun lämpötila on +7 astetta ja kylmä pohjoistuuli, auringon hieman pilkistellessä metsän siimeksestä.

Näin on jälleen yksi matka saatu onnellisesti päätökseen, matka oli onnistunut 95 %, ainahan on varaa parantamiseen. Jokaisella oli jatkokuljetus kotiin ja pääsivät onnellisesti perille.

Kiitokset matkan järjestäjille ja johtajille, kaikille vastuussa olleille, jokaiselle mukana olleille! Kiitos ja hyvää vuoden jatkoa! Toivottavasti tapaamme seuraavallakin matkalla.

Matkakertomuksen kirjasi

Eero Muhonen

Lapin Reserviupseeriin mitali Pietarsaareen

Lapin Reserviupseeriin on myöntänyt yliluutnantti Carl-Henrik Othmanille Lapin Reserviupseeriin ry:n hopeisen ansiomitalin tunnustuksena Reserviupseeriin tarkoitusprien hyväksi suoritetusta työstä. Tapahtuma liittyi Kalottitpaaminen – Nordkalottövning 40-vuotisjuhlaan Rovaniemen Heinuvaarassa. Mitalin Carl-Henrik Othmanille luovuttivat Suomen Reserviupseeriliiton 1. varapuheenjohtaja komentajakapteeni Yrjö-Pekka Rautalahti ja Lapin Reserviupseeriin toiminnanjohtaja Kai Leinonen. Kuva mitalin vastaanottotilaisuudesta 4.9.2010 Raimo Latvala.

Huoltoaliupseeri

"Alikersantti Mäkilä taputteli hevosta ja puheli sille rauhoittavasti: – Älä pelkää! Mennähän rauhas, Ei s'oo ihmises. S'oon suuremmas kädes."

(Tuntematon sotilas, Väinö Linna 1954)

Sotainvalidi, ite-taitelija Edvin Hevonkosken teos paljastettiin Vaasassa, Asevelikylän Prismen liikennymyymälässä sunnuntaina 5.9.2010.

Teoksen sjoittaminen näkyvälle paikalle on kun-

niansoitus sotiemme veteraaneille ja vuosi sitten kuolleelle ite-taitelija Hevonkoskelle.

Teoksen paljastuspuheen piti komodori evp Hannu Luukkonen ja Vaasan kaupungin puolesta teoksen

vastaanotti kaupunginhallituksen puheenjohtaja Raija Kujanpää.

Tilaisuus keräsi runsaasti yleisöä, jotka saivat samalla nauttia Pohjanmaan Sotilassoittokunnan musiikkiesityksistä. RL

Tutustuminen Miehikkälän Salpaliinjan.

Katariinan palatsi Puskinissa.

Mannerheim-museon näyttely Marshal-hotellissa Pietarissa.

Eino Rahjan hautakivi Aleksanteri Nevskin luostarin hautausmaalla.

Joukkomme Ihantalan torjuntataistelun muistokivellä.

Kalajoen reserviläisten sota-historialliset retket jatkuivat

Vuodesta 2000 alkaneet kalajokisten reserviläisten sotahistorialliset retket Talvi- ja Jatkosodan aikaisille paikoille saivat jatkoa, kun järjestyksessään 11. matkamme suuntautui tällä kertaa Kannaksen eteläisen alueen kautta Pietariin. Varhain perjantai-aiamuna 16.7. bussimme suuntasi Kalajoelta Lappeenrantaan, jossa vaihdoimme retkiemme vakio liikennöitsijän Kaitsun Matkojen bussiin, kuljettajana Kai Rantatupa ja oppaana evl. Reino Laakonen.

Kohteenamme Lappeenrannassa oli linnoitus ja museo. Tämän jälkeen siirryimme Miehikkälään, jossa tutustumiskohteena oli välirauhan ajan merkittävä puolustusrakennelma Salpaliinjan, maamme kaikkien aikojen suurin rakennustyömaa. Kentälounaan ja tutustumiskierroksen jälkeen oli vuorossa rajanylitys Vaalimaalla ja ajomatka Säkijärven kautta Viipuriin. Säkijärvellä pysähdyimme Talvisodan aikaisten 104:n tuntemattoman suomalaisen sotilaan kenttähaudan muistomerkillä.

Ennen Viipuria pysähdyimme vielä Tienhaaran taisteluiden paikalla, jossa Marttisen JR 61 saavutti torjuntavoiton ylivoimaisista neuvostojoukoista näin estäen neuvostojoukkojen yrityksen avata tie Helsingin suuntaan Jatkosodan loppuvaiheissa kesäkuussa 1944. Viipuriin sekä sen Talvi- ja Jatkosodan aikai-

siin tapahtumiin perehtymisen jälkeen majoituimme suomalaismatkailijoille tutuksi tulleeseen hotelli Druzhbaan.

Aamulla matka jatkui Kannaksen entisten suomalaisalueiden, Johanneksen, Koiviston, Inon ja Vammelsuon suuntaan. Suomen sotahistorian suurin motti, Sommen-Porlammin ns. "Miljardimotti" oli päivän ensimmäinen kohteemme.

Täällä IV ja II AK saavuttivat elokuun lopussa 1941 tärkeän voiton kolmesta neuvostodivisioonasta, jotka joutuivat Viipurista perääntyessään jättämään suomalaisen taisteluhyökkäysten vuoksi koko raskaan kalustonsa, mm. 55 panssarivaunua, 300 tykkiä, 670 autoa, 300 traktoria sekä 3000 vankia. Ratkaiseva tälle voitolle ja koko Kannaksen alueen takaisinvaltaamiselle oli 8.D:n rohkea Viipurinlahden ylitys venäläisjoukkojen selustaan. Saimme tutustua myös näiden alueiden vanhaan suomalaisen ajan historiaan.

Poikkesimme seuraavaksi Raivolaan, jossa saimme ihailla komeita Pietari Suuren aikaisia lehtikuisimetsiä, jotka perustettiin aikanaan Venäjän laivaston rakentamistarpeiksi. Tämän jälkeen olikin vuorossa Terijoki, nykyinen Zelenogorsk, Otto Ville Kuusisen Terijoen hallituksen keskusta.

Lounaan jälkeen teimme vielä kiertoajelun Terijoen keskustan kautta. Terijoen ja Kuokkalan, nykyisen Repinon, alueella seisovat sulassa sovussa vanhat mutta nyt jo pahoin rapistuneet pitsihuvilat ja nykyisten venäläisten äkkirikkaiden huvilat.

Vanhan rajan jälkeen

Siestarjoelta poikkesimme patosilta pitkin Kronstadin linnoituskaupunkiin. Edellisestä, neljän vuoden takaisesta käynnistämme, oli tapahtunut edistystä, sillä patotie oli nyt jo hyvässä kunnossa ja tulvaportitkin olivat valmistuneet. Myös laivaväylän alittavan tunnelin rakentamista Suomenlahden etelärannalle näytettiin jatkettavan.

Pietariin saavuttuamme majoituimme hotelli Moskovaan. Sunnuntai-aiamuna oli vuorossa retkemme kulttuurillinen osuus, kun tutustuimme kiertoajelulla Pietariin ja Puskinissa Katariinan palatsiin oppaamme Irina Aristharovan johdolla.

Lounaan jälkeen oli vuorossa oppaamme Irinan todella mieliin painuva ja eläväinen esittely marsalka Mannerheimin ihailijaksi, joka oli tutustunut laajasti Mannerheimin elämäntyöhön ja Pietarin ajan vaiheisiin, sotilaskoulutukseen, opiskelu- ja asuinpaikkoihin, sekä perhe-elämään.

Erityisen mielenkiintoinen tutustumiskohde oli Hotelli Marshal, johon on koottu laaja näyttely Mannerheimin elämäntyöstä. Iltaohjelmamme kuului vielä ruokailu sekä kansanmusiikki- ja -tanssiesitys ravintola Etossa.

Pietarissa saimme myös kosketusta kalajokiseen vallankumouksen ajan historiaan kalajokilähtöisten Rahjan veljesten kautta, löydettyämme Aleksanteri Nevskin luostarin hautausmaalta 1936 lavantautiin kuolleen Eino Rahjan haudan. Hän toimi Leninin henkivartijana ja yleni aikanaan puna-armeijan kenraa-

liluutnantiksi ja oli veljensä ohella SKP:n perustajia.

Jukka Rahja, joka murhattiin kommunistien keskinäisessä välienselvittelyssä Pietarin Kuusisen klubilla 1920, on haudattu Marsaukiolle, jossa on hänen hautakivensä. Kolmas Rahjan veljeksistä, Jaakko, joka haavoittui Kuusisen klubin kahakassa, on kuollut tuberkuloosiin 1926 ja hänen hautapaikka Petroskoin Lenin-aukiolla on tullut tutuksi aiemmilta retkiltä.

Maanantaina retkemme jatkui kesän 1944 ratkaisevien puolustustaisteluiden alueelle Portinhoikkaan, Taliin ja Ihantalaan, jonne Neuvostoliiton suurhyökkäys Kannaksella pysäytettiin.

Tähän Pohjoismaiden suurimpaan taisteluun osallistui n. 50000 suomalaista sekä 150000 venäläistä. Ratkaisevia torjuntavoittoa olivat suomalaisen tykistön keskitetty toiminta, jossa jopa 20:n patteriston tuli voitiin johtaa keskitetysti hyökkäviä neuvostopanssarivoimia vastaan, sekä Panssaridivisioonan rynnäkökytkkipataljoonalla, Saksasta saaduilla panssarirykmenteillä ja -kauhuilla sekä Kulmeyn lento-osastolla.

Paluumatkallamme kohteena oli vielä Viipurin linna, josta siirryimme lounaan jälkeen satamaan ja m/s Careliaan, jolla palasimme lämpimän ja aurinkoisen sään saattamina Saimaan kanavaa pitkin illaksi takaisin Lappeenrantaan.

Jäljellä olikin enää öinen kotimatka kohti Kalajoeta. Kiitokset onnistuneesta matkasta koko seurueellemme ja erityisesti kotimaan osuuden kutsuille Joumille ja Vilhelle!

Lassi Suni

Matkalle lähti noin 30 sotilaspoikaa ja reserviläistä perheineen. Tässä ryhmä Uukuniemen raja-asemalla.

Keski-Pohjanmaan Sotilaspoikien Perinnekilta ry: Karjalan matka 14.–16.7.2010

Kiltamme teki onnistuneen ja mielihyväkseen juhlatmatkan Karjalaan muistojen ja laulujen maahan. Kuljetus matkalle tapahtui Kälviän Reserviläisten puheenjohtajan Antti Vierin varmoin ottein. Matkalle lähti n 30 sotilaspoikaa ja reserviläistä perheineen.

Suuntasimme aluksi kulun Kokkolasta Kalajokilaakson kautta Viitasarelle kahvitauolle, jossa meitä kävi tervehtimässä liittomme puheenjohtaja, kotiseutuneuvos Atte Kaskari.

Kävimme Mikkelissä sotilaspoikamuseolle tutustuen en laajaan kokoelmaan entisellä Mikkelin kasarmilla.

Saavuttuamme Lappeenrannan varuskunta- ja rakuunakaupunkiin meidät otti ystävällisesti vastaan ent. rakuunarykmentin päällikkö, sotilaspoika ja kiltapuheenjohtaja Erkki Hietamäki. Hänen asian- tuntevalla opatuksella tutustuimme Lappeenrannan kaupunkiin lukuisine nähtävyyksineen ja varuskunta-alueeseen museoineen ja kirkkoineen.

Kierroksen jälkeen lähdimme viehättävälle Saimaari-risteilylle ja lopulta yöpuulle hotelli Huhtiniemeen.

Seuraavan päivän laaja ohjelma käsitti matkamme pääkohteen Uukuniemen ja jäsenemme Erkki Sihvosen synnyinseudun. Meidät otti lämmöllä vastaan Uukuniemisen kotiseututalolla ja upean kirkon kirkkopihalle alueella sankarihautoineen ja muistomerkkeineen.

Vietimme yhdessä juhlahetken, jossa meidät lausui tervetulleeksi seuran pj. Sakari Hämäläinen ja kun- nallisuusneuvos Eino-Matti Repo. Vaihdoimme heidän

Uukuniemi-seuran vastaanotolla seuran puheenjohtaja Sakari Hämäläinen vaihtoi tervehdykset Jussi Isotalon kanssa.

kanssaan muistamiset ja nautimme pöydän karjalais- antimista.

Kävimme sankarihau- dalla suorittamassa kun- nianosoituksen suurelle joukkoa sankarivainajille ja vietimme hartaushetken Uukuniemen kirkossa, jossa meitä säesti Raija Kan- delberg Kokkolasta. Täältä matkamme jatkui rajaseu- tukuntien ja raja-alueen tuntumassa kauniissa kar- jalaismaisemassa kohti Jo- ensuuta ja Parpeinvaa- ra. Nautimme siellä aidon kar- jalaisen perinnepäivällisen ja tutustuimme muutenkin ilomantiini ja sen ankarien sotatieteluiden muistoihin ja paikkoihin.

Matkalla Joensuuhun, ku- niapuheenjohtajamme, ko- tiseutuneuvos Juha Erosen synnyinkaupunkiin, saim- me, kuten koko matkam- me aikanakin, asiattuntevaa matkanvarren kohteiden esittelyä hänen laajasta tie- toudestaan.

Matkamme alkutaipaleel- la jokainen sai tilaisuuden esitellä itsensä ja sota- aikai- sia sotilaspoikamuistojaan

meille linja-autossa. Muun muassa Pauli Teräntö Kok- kolasta, Karjalan heimon poikia esitti meille aarteis- tostaan herkkiä runoja.

Joensuussa, Pohjois- karja- lan pääkaupungissa saimme yöpymisen jälleentutustua koko kaupunkiin nähtävyyk- sineen. Kävimme Karjalaan jääneiden paikkakuntien yhteisellä sankarivainajien laajalla muistopaadel- la, minkä sotilaspojat ovat pystyttäneet. Kaupunkikier- roksen jälkeen päädyimme upealle Salpalinjalle pans- saripunkkereineen.

Meidät ottivat siellä vas- taan paikalliset sotilaspojat Kiltapuheenjohtaja Aarne Pitkäs johdolla, jotka myös esittelivät kohteittain koko mielenkiintoisan mu- seoalueen punkkereineen, laajoine tykkiasemineen ja juoksuhautoineen. Töpinäsä saimme nauttia vielä hy- vät pullakahvit, jotka meille tarjoili Lotta-asuihin pukeu- tuneet kaupungin oppaat.

Tuliaisiksi kotiin saimme Salpalinjan punkerimuseo- ta esittelevän uunituoreen videon, joka on nyt sata-

villa 15 euron hintaan muun muassa Poh- jois-Karjalan Sotilaspoikien Perinnekilta ry:ltä sihteeri Seppo Hyttiseltä puh: 050 362 6780 tai sähköpostitse seppo.hyttinen@luukku.com.

Paluumatkalla mm. Siij- linjärven ja Iisalmen - Kiur- veden maisemien kautta kotiin, välillä virkistäytyen ja ruokaillen läpi kauniin kesäisen Suomen, saimme yhdessä Rupertin ja mai- semia ihailien viettää mieli- lyttävän elämysmatkamme 15-vuotisjuhluvuotemme kunniaksi.

15-juhluvuotemme pää- juhlan vietämme Kokko- lassa 17. lokakuuta alkaen juhla-juhlanpalveluksella kello 10 Kokkolan kirkossa, jossa saanaa rovasti Timo Holma, ruokailun tarjoaa Kokkolan seurakunta ja pääjuhla jatkuu Vartioli- nassa kello 13.

Juhlapuheen pitää liiton puheenjohtaja Atte Kaskari, musiikista huolehtivat muun muassa Kokkolan nuoris- orkesteri, Sotilaspoikakuo- ro, Keski-Pohjanmaan so- taorpojen kuoro ja kirkossa Kokkolan Lauluveikot.

Muistamisena otamme vastaan avattavaan suo- jeluskunta/sotilaspoika pat- sasrahastoomme 516214- 226016 lahjoituksia.

15-vuotisjuhla on osana Kokkolan kaupungin 390- juhla-juhlan tapahtumia, johon kaikki maakunnan maanpuolustusperinneyh- distykset, sotiemme vete- raanit, sotainvalidit, lotat, ent. suojeluskuntalaiset ja veljeskylät muun yleisön ohella ovat sydämellisesti tervetulleita.

Jussi Isotalo, pj.

KUTSU 15-VUOTIS- JUHLAAMME KOKKOLASSA 17.10.2010

Meillä on ilo ja kunnia kutsua kaikkia maa- kuntamme maanpuolustus- ja maanpuo- lustusperinnejärjestöjen edustajia sekä sotiemme veteraaneja ja sotainvalideja, reserviläisjärjestöjä sekä sotaorpoja viet- tämään kanssamme 15-vuotisen toimin- tamme juhlaa alkaen klo 10.00 juhla-juhla- palveluksella Kokkolan kirkossa, minkä jälkeen ruokailulla seurakuntakeskukses- sa ja päiväjuhalla Vartioliinassa klo 13.00. Juhlamme päättyy Kokkolan kaupungin tarjoamalla 390-vuotisjuhlakahvituksella.

Mahd. ilmoittautuminen (ruokailu)
pj Jussi Isotalolle 10.10.10 mennessä
puh. 0400862708 tai 06 8352080.

Ohjelma arvokas,
juhlapuhe liiton pj. Atte Kaskari.
Isot kunniamerkit ja tumma puku.

Kaikki kunnioittaen tervetuloa
juhliin kanssamme!

**KESKI-POHJANMAAN
SOTILASPOIKIEN PERINNEKILTA RY**

**Asianajotoimisto
Kari Autio**
Pitkäsillankatu 37
67100 Kokkola
Puh. 0400 448 240
Fax (06) 834 9441

Tmi Jari Myllymäki, Honkatie 1-3 A 4, 67200 Kokkola
gsm 0500-265 147 ja 010 253 1712, fax 010 253 1715
email: jari.myllymaki@pohjola.fi

-henki-, vahinko- ja työeläke-
vakuutukset yksityisille, yrityksille
ja maanviljelijöille.

Pohjola

www.KP24.fi

UUTiset MAAKUNNASTA, KOTIMAASTA JA MAAILMALTA

RAHJAN HUOLINTA OY
green gold lines

Satamatie 436, 85180 RAHJA Puh. 020 776 9360, fax 020 776 9361

ferral group

TIETOA TAITOA VALMIUKSIA ELÄMYKSIÄ
ILMAUHKKA

Tietoa ilma-aseen toiminnasta ja sen aiheuttamasta uhasta

Lauantaina 11.12.2010 klo 09.00-17.00
MPK:n Koulutustalolla Kokkolassa

Kurssilla annetaan kurssilaisille kuva nykyaikaisesta ilmasodasta ja sen aiheuttamasta uhasta omille toimille. Kurssilla käsitellään myös ilmapuolustuksen toimia ilmauhkaa vastaan sekä ilmasuojelua.

Kurssilla käsiteltäviä aiheita ovat yleinen uhkakuva, nykyaikainen lentoase ja sen toiminta, ilmapuolustajajärjestelmä, ilmapuolustajien ja sen vastaanottaminen, ilmasuojelu sekä ilmapuolustuskokoonaisuus (hävittäjätorjunta ja ilmatorjunta). Kouluttajina toimivat eversti (evp) Hannu Antikainen ja ilmapuolustuspäiirin piiripäällikkö, everstiluutnantti (evp) Heikki Lahtela.

Kurssi on suunnattu ensisijaisesti maakuntakomppanian henkilöstölle, mutta mukaan voi tulla muutkin aiheesta kiinnostuneet reserviläiset.

Kurssimaksu on 15 €. POHMASTO maksaa maakunta-joukkojen reserviläisten kurssimaksut. Kurssista saa rinnasteisen KH-vuorokauden.

Ilmoittautumiset MPK:n kotisivujen kautta tai piiritoimistoon p. 0207 568 904 / keski-pohjanmaa@mpky.fi 26.9.2010 mennessä.

Lisätietoja antaa piiripäällikkö Jukka Torppa (p. 040 485 4744).

Kurssin järjestää Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Keski-Pohjanmaan ilmapuolustuspiiri yhteistoiminnassa Ilmapuolustuspäiirin kanssa.

TIETOA TAITOA VALMIUKSIA ELÄMYKSIÄ
MilFight -perustekniikkaleiri

20.11. klo 09.00-17.00 ja 21.11. klo 09.00-16.00
Kokkolan Budon Sali, Snellmaninkatu 2 D (3. kerros)

MilFight on aikuisille suunnattu järjestelmä, jonka tavoitteena on fyysisen kunnon kohentaminen kamppailun avulla. Perustekniikat pohjautuvat karateen, judon, taekwondon, potkunyrkkeilyyn, jujutsun, budotajutsun, kalin, escriman, kyusho-jitsun, taijin sekä aikidon liikkeisiin. Kurssilla perehdytään MilFight -kamppailujärjestelmän perustekniikoihin.

Kurssin kouluttajana on lajin kehittänyt Hannu Maunula.

Kurssihinta on 45 € (ml. vakuutus). Kurssihintaan ei kuulu ruokailut.

Lisätietoja kurssista antaa kurssinjohtaja Toni Haukurauma p. 040 778 2316. Lisätietoja lajista www.milfight.fi

Ilmoittautumiset 5.11.2010 mennessä MPK:n nettisivujen kautta www.mpkky.fi tai piiritoimistoon p. 0207 568 904 / keski-pohjanmaa@mpky.fi.

Tilaisuuden järjestää Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Keski-Pohjanmaan ilmapuolustuspiiri.

TIETOA TAITOA VALMIUKSIA ELÄMYKSIÄ
RESERVILÄISJOHTAJA 1
Valmiuksia johtajana kehittämiseen

7.10.-21.11.2010

Kurssin päämääränä on reserviläis- ja sotilasjohtajana kehittyminen ja oman johtamistyylin löytäminen. Kurssi perustuu Puolustusvoimien 2009 uusittuun varusmiesten ja henkilökunnan johtamis- ja kouluttajakoulutuksen ohjelmaan. Kurssin ohjelman on valmisteellut Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toimeksiantajana Suomen Reserviläisliitto.

Koulutusohjelma sisältää luentoja mm. syväjohtamisen perusteista, toimintakyvystä ja palautteen antamisesta. Lisäksi kurssiin kuuluu ryhmätoita, tilanneharjoituksia ja itseopiskelua. Kouluttajina toimivat sotilas- ja siviilielämästä kokemusta saaneet reserviläiset. Syväjohtamisen perusteet kouluttaa everstiluutnantti (evp), Master of Strategic Studies Ilkka Peura.

Kurssi koostuu arki-iltoina klo 18-21 järjestettävistä opetuslauseuksista, jotka ovat Kokkolassa 7.10.2010, Pietarsaareissa 14.10.2010, Kannuksessa 4.11.2010 ja Ylivieskassa 11.11.2010. Kurssiin kuuluva johtamisharjoitus järjestetään Kokkolassa 20.11.-21.11.2010.

Kurssi on suunnattu ensisijaisesti reservinjohtajille. Kurssista saa neljä korvaavaa kertausharjoitusvuorokautta. Kurssimaksu on 45 €. POHMASTO maksaa maakuntajoukkojen reserviläisten osallistumismaksut.

Ilmoittautumiset MPK:n kotisivujen kautta tai piiritoimistoon p. 0207 568 904 / keski-pohjanmaa@mpky.fi 27.9.2010 mennessä. Lisätietoja antaa kurssin johtaja Johan Nygård p. 050 309 1198.

Kurssin järjestää Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Keski-Pohjanmaan ilmapuolustuspiiri.

De hårda killarna på gång.

Infanterigrupps strid

Den traditionella Rannikkomyrsky-övningen i Lochteå hölls i år den 20-22 augusti, och hade genomgått en del förnyelser från tidigare års beprövade koncept. Även i år fick övningen stor hjälp av Kajanalands Brigad i form av stridsutrustning, utbildare och inte minst med möjligheten att skapa en viss realism med de så viktiga TASI-västarna.

Nytt var att kursen delats i en grupp- och en plutonkurs, samt att gruppkursen där jag hade förmånen att verka som kursledare och gruppchef, bestod av svenskspråkiga reservister som även annars övar tillsammans inom sitt landskapskompani.

Gruppen hade som uppgift att agera som ett fientligt specialförband, som skulle säkra ett mål i terrängen till ett givet klockslag. Plutonkursen hade som uppgift att utföra eftersök, utröna våra försvarsarrangemang samt söka stridskontakt vid lämpligt läge.

För gruppkursen blev det långa vakturer, mat och vila däremellan, fram till det oundvikliga anfallet. Gruppkursen gjorde mycket bra ifrån sig, och slogs givetvis

Anfallet övervakas av kustjägare.

till sista man. TASI-västarna talade sitt tydliga språk, och plutonkursen lyckades vinna terräng endast med oerhörda förluster.

Våra omfattande och välplanerade mineringar

lyckades anfallarna dock kringgå, den enda som krevade utlöstes av en stridsdomare. Detta var förstas roande på sitt sätt, och gav oss behövlig förvarning om förestående anfall.

Landstigning.

Under det sista dygnets sista timmar blev det för gruppkursen att ta sig till ett objekt som försvarades av plutonkursen och förstöra detta. Med djärv planering och våghalsiga insatser gjorde gruppen gärningar som länge debatterades bland anfallare och försvarare.

Även om slutresultatet kan tolkas olika från de olika kursernas synvinkel, visar det sig att även en liten grupp med kraft och målmedvetenhet får en större styrka i gungning.

Från gruppkursens sida vill jag passa på att tacka vår kompanichef i vårt landskapskompani, vars talmodiga arbete med oss tydligen har burit frukt. Vår utbildare från Kajanalands Brigad, som gjorde gruppkursen följde under smärta i den slutliga räden, var övertygad om att vi hade bakgrund i specialtrupper.

Vårt rörelsemönster och beteende i terräng visade tydliga tecken på detta, menade han. Vi tog dock honom ur villfarelsen, men hänvisade till ödmjukt till vår mångåriga skolning under nämnde man. Det var i gruppen också uppskattat att få konkret besök av distriktschef Jukka Torppa, som t o m tog plats i ett stridspars eldställning för att följa striden.

TASI-västarna är en sällsynt lyx i MPK:s verksamhet, och vi får hoppas att möjligheten att få använda dessa finns även i framtiden. I gruppkursen var ihållningen på topp trots det ihållande regnet och sömnskulden, och samtliga har för avsikt att delta nästa år också.

Har du lust att prova något annorlunda? Kom med i Rannikkomyrsky 2011, kursen "Infanterigrupps strid" hålls också då. På svenska.

Anonym

Ammunnan haastekilpailu Pietarsaassa

Pietarsaaren Seudun Reserviläiset olivat haastaneet perinteiseen tapaan Pietarsaaren Res. upseerit, Pietarsaaren Metsästysseuran, Pedersören seudun riistanhoitoyhdistyksen ja poliisit kisaamaan kivääri-, pistooli- ja haulikkotaitojaan JSF:n ampumaradoille 31.07.2010.

Ainoastaan poliiseilta puuttui joukkue, mutta muuten kisa käytiin onnistuneesti hyvän sään vallitessa.

Raimo Risikko

Pj-res:n joukkuekilpailun voittajat, oikealta Filip West, Valter Fagerholm ja Rolf Bäckström.

Haastekilpailun tulokset 31.7.2010

Joukkuekilpailu: 1. Pj-Res 952.5 p, 2. P.N.Jvf 947 p, 3. Prs. Met. 946.5 p, 4. Prs. Res. Ups. 580 p.

Henkilökohtainen kilpailu: 1. Surma-aho Jari Prs Met. 362 p, 2. Tapanainen Mika P.N.Jvf 344 p, 3. Fagerholm Valter Pj-Res 343.5 p, 4. West Filip Pj-Res 342.5 p, 5. Jutila Marko Prs Met. 321 p, 6. Tapanainen Anton P.N.Jvf 304 p, 7. Östman Ulf P.N.Jvf 299 p, 8. Korpitie Marko Prs Met. 290 p, 9. Bäckström Rolf Pj-Res 266.5 p, 10. Karvonen Marko Prs Met. 263.5 p, 11. Estala Petri Pj-Res 259 p, 12. Ranta Matti Prs Res. Ups. 254 p, 13. Korkeamäki Mauri Prs Met. 229.5 p, 14. Tapanainen Risto P.N.Jvf 214.5 p, 15. Stranvall Rodney Prs Res. Ups. 165.5 p, 16. Sulkakoski Hannu Prs Res. Ups. 160.5 p.

Henkilökohtaisen kisan palkitut, oikealta Mika Tapanainen, Jari Surma-aho, Valter Fagerholm, Filip West ja Marko Jutila.

Keski-Pohjanmaan piirin ampumamestaruuskilpailut

Vapaaehtoisien maanpuolustuksen Keski-Pohjanmaan piirin ampumamestaruuskilpailut pidettiin 12.–13. kesäkuuta Haapajärven varikon ampuradalla.

Sade häitösi hyvien tulosten syntymistä, mutta Yrjö Uusivirta ampui kenttäammunnassa rankkasateesta huolimatta erinomaisesti tuloksen 166 ja Alpo Hakala 136.

RA-7 Arto Kunelius ampui 148, joka on myöskin mainitsemisen arvoisin. Kilpailusta valittiin edustajat upseereista Tyrriin ja reserviläisistä Säkylään valtakunnallisiin kilpailuihin elokuussa.

Raimo Palomäki, kilpailujen johtaja

Tulokset

Reserviläiskivääri 10 ls makuu

SARJA Y: 1. Alik. Jukka Suomala Haa-Reisj. 90, 2. Korp. Rainer Artismaa

Haa-Reisj. 88, 3. Jääk. Hannu Numminen Nivala 81, 4. Korp. Arto Kunelius Haa-Reisj. 78.

SARJA Y-50: 1. Kapt. Matti Kiviniemi Reisj.res. ups. 49.

SARJA Y-60: 1. Maj. Eino Mehtälä Nivala 79

SARJA Y-70: 1. Ltn. Raimo Palomäki Reisj. res. ups. 91

Reserviläiskivääri 3 x 6 ls

SARJA Y: 1. Korp. Arto Kunelius Haa-Reisj. 148, 2. Korp. Rainer Artismaa Haa-Reisj. 143, 3. Jaak. Hannu Numminen Nivala 134, 4. Alik. Jukka Suomala Haa-Reisj. 119.

SARJA Y-50: 1. Kapt. Matti Kiviniemi Reisj.res. ups. 77.

SARJA Y-60: 1. Maj. Eino Mehtälä Nivala 96.

SARJA Y-70: 1. Ltn. Raimo Palomäki Reisj.res. ups. 83.

Pienoispistooli

30+30 ls

SARJA Y: 1. Alik. Jukka Suomala Haa-Reisj. 484, 2. Korp. Arto Kunelius Haa-Reisj. 452, 3. Alik. Juha Murisoja Haa-Reisj. 395, 4. Korp. Rainer Artismaa Haa-Reisj. 336.

SARJA Y-50: 1. Ylil. Hannu Maunuksela Kälviä 513.

SARJA Y-60: 1. Maj. Eino Mehtälä Nivala 465.

SARJA Y-70: 1. Alik. Reijo Turpeinen Haa-Reisj. 497, 2. Kapt. Alpo Hakala Kokkola 463, 3. Ltn. Raimo Palomäki Reisj.res.ups 443.

Kenttäammunta 10+10 ls

SARJA Y: 1. Alik. Yrjö Uusivirta Nivala 166, 2. Ltn. Arvo Hakala Nivala 116, 3. Korp. Arto Kunelius Haa-Reisj. 55, 4. Korp. Rainer Artismaa Haa-Reisj. 27.

SARJA Y-60: 1. Maj. Eino Mehtälä Nivala 88.

SARJA Y-70: 1. Kapt.

Alpo Hakala Kokkola 136.

Sunnuntai 13.06.

Pistooli-Pika-ammunta SARJA Y: 1. Korp. Arto Kunelius Haa-Reisj. 424.

SARJA Y-50: 1. Alik. Rauli Häkkinen Nivala 533, 2. Ylil. Hannu Maunuksela Kalvia 526

SARJA Y-60: 1. Maj. Eino Mehtälä Nivala 476

SARJA Y-70: 1. Ltn. Raimo Palomäki Reisj.Ru 490, 2. Alik. Reijo Turpeinen Haa-Reisj. 469

ISOPISTOOLI SARJA Y: 1. Alik. Juha Murisoja Haa-Reisj. 390, 2. Korp. Arto Kunelius Haa-Reisj. 334.

SARJA Y-50: 1. Alik. Rauli Häkkinen Nivala 540, 2. Ylil. Hannu Maunuksela Kälviä 525.

SARJA Y-60: 1. Maj. Eino Mehtälä Nivala 391

SARJA Y-70: 1. Ltn. Raimo Palomäki Reisj-Ru 468

Laadukkaat

Nosto-ovet

- tuotantotilat
- varastot
- autotallit

Turner Door
www.turner.fi

MYNNYNTI-ASENNUS-HUOLTO

Soita! 0207 330 330

RUUKKI

ANDAMENT
www.andament.fi

Kalajoentie 6, 85100 KALAJOKI
puh. 020 750 8000, fax 020 750 8057

Asianajotoimisto Anne Mäkelä
Torikatu 35 A
67100 Kokkola
Puh. (06) 824 2350
Fax (06) 824 2395

AINA KAIKKI TOSI HALVALLA!

RAUTIO-TOOLS
www.rautio.fi

Jokivarsiravintolat Oy
MAMMA LEONE

Kalajoki

Ylivieska

www.mammaleone.fi

CENT
cent-listat.fi

RUL:n liittokokous Seinäjoella

Suomen Reserviupseeriiliiton korkein päättävä kokous kokoontuu Seinäjoella 21.11.2010. Liittokokous kokoontuu joka kolmas vuosi. Asialistalla on mm. liiton puheenjohtajan valinta ja uusi liittovaltuusto sekä hyväksytään liiton kolmivuotissuunnitelma vuosille 2011–2013. Liiton nykyinen puheenjohtaja, professori Mika Hanula on ilmoittanut olevansa käytettävissä puheenjohtajaksi myös tulevalle kaudelle.

Ohjelmaa liittokokouksessa

Pe 19.11. Liittohallituksen kokous,

Seinäjoen kaupungin vastaanotto (avec)

La 20.11. Viikonlopun avajaistilaisuus, Sedu,

Törnävän koulutuskeskus

Liittokokous, Sedu, Törnävän koulutuskeskus

Juhlailallinen, Sedu, Törnävän koulutuskeskus

Su 21.11. Jumalanpalvelus, Lakeuden Risti

Lippulinna marssi

Maanpuolustusjuhla, Sedu, Törnävän koulutuskeskus

Piirien on valittava omat liittovaltuustoehdokkaansa ennen liittokokousta. Jäsenyhdistys voi lähettää kokoukseen yhden edustajan jäsenmäärän alkavaa sataa jäsentä kohden. Äänivaltaa käyttää siihen valtuutettu edustaja. Samanaikaisesti Seinäjoella on Maanpuolustusnaisten ja Reserviläisliiton kokoukset. Tarkempaa tietoa on tulossa Reserviläinen-lehdessä ja liittojen nettisivuilla.

Tervetuloa kokoukseen!

Johtamistaitoa ja liikuntaa

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri on aktiivisesti tarttunut mukaan uusiin haasteisiin. Piirimme on voimakkaasti mukana liikunnan ja johtamistaidon saralla. Alueemme on yksi ns. pilot-tialueista, jossa liikuntakoordinaattori -kehityshankkeen kautta tavoitellaan jäsenistön liikuntaharrastuksen lisäämistä.

Hankkeen taustalla ovat Reserviläisurheiluliitto, oma piirimme, Maanpuolustuskoulutusyhdistys sekä Keski-Pohjanmaan liikunta. Tavoitteena on saada yhdistykseen henkilö, joka kehittää jäsenistön liikuntaharrastuksia, innostaa ja kannustaa liikkumaan. Ja mikä parasta, jokainen voi lähteä liikkeelle omista lähtökohdistaan!

Liikunnallista tarjontaa alueellamme on paljon, mutta koordinaatioita puuttuu. Miksi sitten tällaisia hankkeita tarvitaan? Siksi, että monet tutkimustulokset ovat

osoittaneet varusmiesten ja reserviläisten kunnan heikentyneen merkittävästi vuosikymmenten kuluessa. Huoli on aiheellinen nimenomaan puolustusvoimien kuin myös kansanterveydenkin näkökulmasta.

Piiri on käynnistävä MPKY:n kurssinsa uutta johtamisen koulutusohjelmaa Keski-Pohjanmaalla. Koulutusohjelma muodostuu perus-, jatko- ja erikoistasona. Reserviläisillä se tarkoittaa Reserviläisjohtaja 1 ja 2 suorittamista ennen johtamisen teemaseminaaria. Reserviläisjohtaja 1 käynnistyy nyt syksyllä, tervetuloa kaikki innokkaat mukaan! Tämä johtamiskoulutus on uusintautta ja se pohjautuu vankaan käytännön tietoon ja syväjohtamiseen.

Reserviupseeriiliiton toiminnan painopisteet tulevat olemaan vuonna 2011 jäsenhankinta ja -huolto, ampumatoiminnan tur-

vaaminen ja kehittäminen sekä maanpuolustuskoulutus. Piirin jäsenmäärä tulisi saada aktiiviseen, tasaiseen kasvuun. Tällä hetkellä piirimme jäsenistö vuosittain hiukan pienenee. Valtakunnallisesti suuntaus on samansuuntainen. Yhdistysten kannalta olisi tärkeää saada omat nettisivut kuntoon. Ilahtuneena olen saanut havaita, että osalla alueemme yhdistyksistä sivut ovat upeat tai sivujen kehittäminen on asetettu yhdistyksen yhdeksi tavoitteeksi.

Uskon, että ajantasaisilla ja näytävillä sivuilla on myös merkitystä jäsenhankinnassa ja toiminnan kiinnostuksen herättämisessä nuorten reserviupseeriden ja reserviläisten joukossa. Samana hengen vetoon on todettava, että jäsenistöstä olisi saatava ajantasalla olevat sähköpostiosoitteet sekä aktiivista jäseniä käyttämään sähköistä kuntokorttia.

Monenlaisia toimintamuotoja ja tavoitteita meillä siis on. Tärkeää kuitenkin on, että yhdistyksinä ja piirinä menemme askeleittain eteenpäin ja kehitymme. On kuitenkin muistettava, että monet meistä ovat aktiivisesti työelämässä mukana ja osa hyvin vastuullisissa tehtävissä.

Työn ja vapaa-ajan, maanpuolustusharrastuksen, yhteensovittaminen voi olla joskus hankalaa. On varottava ahkyntunten luomista, kaikki on kuitenkin vapaaehtoisuuteen pohjautuvaa. Joissakin tilanteissa on osattava myös säästää itseään.

Tähän voisi hyvinkin sopia vanhan vapaussoturi-isoiisäni sanonta: Mennä pitää, mutta jostakin pitää ymmärtää olla pois. Tämä itsensä takia.

Kimmo Tastula

Keski-Pohjanmaan Reserviupseeripiirin pj K-P:n Maanpuolustajien piirin 1. vpj

"I form för milin" hade LOPPUSOTA med AirSoft vapen

JA, Victoria fick sin prins och "I form för milin" avslutade våren 2010 kurs med en övning i Bergö terrängen

Övningen gick över alla förväntningar tack vare AirSoft vapnen. Övningsområdet (Morsholmen) låg ca 2 km norr om Bergö sportstuga så den fysiska aktiviteten var beaktad eftersom vi "laddade om" vid sportstugan efter varje sammandrabbning.

Terrängen på Morsholmen är också ypperlig med varierande tät granskog till

en höjd med ett glest tallbestånd. Vårt scenario bestod av en fjärrpatrull som ska genom Morsholmen men möter på en fiendepostering (direkt hämtat ut Harry Järvs böcker).

Det som vi lärde oss mest i denna övning var att planeringen av framryckningen måste revideras omgående när man står i övningsområdets terräng, och OM man har förmågan att utnyttja/orientera sig i terrängen så har man en otrolig fördel.

Med andra ord, planera anfall på kartan och anpas-

sa den planeringen till den befintliga terrängen på plats, detta är skillnad på liv och död för en patrull.

Efter att vi gjort patrullen 2 gånger så grillade vi korv och fortsatte med att inta/försvara Bergö sportstuga tills akkurna i vapnen gav upp. Pojkarna var helt sända, kan vi få göra om detta flera gånger var deras kommentarer efter att vi städade upp stugan efter oss.

Fast jag nu har varit med en tid och övat olika scenarion under ledning av kompetenta utbildare så ger dessa

övningsvapen en helt annan dimension och realism åt övningarna. Vi lärde oss i alla fall hur viktigt det är att kunna utnyttja terrängen i vår övning samt hur svårt det är att upptäcka en kamouflageklädd soldat i tät vegetation.

Jag vill också här passa på och tacka PP (Pedersöre Pojkarna) för att vi fick låna området och stugan för vår övning med milipojkarna

/ FH - KP MPK
I FORM FÖR MILIN
Jörgen Härmälä

Vi "laddade om" vid sportstugan efter varje sammandrabbning.

Pietarsaaren Reserviupseerikerho ry.
Jakobstads Reservofficersklubb rf.

Pietarsaarensuuden reserviläiset ry.
Jakobstadsnejdens reservister rf.

Pursisalmen koulu
27.10.2010 klo 19

Klo 19 föredrag: **Jukka Torppa** esitelmöi
MPK uudistuksesta

Jukka Torpan osuus on avoin kaikille.

Syyskokoukset/höstmöten
esitelmän jälkeen

Reserviläisten hallitus/styrelse klo 18:00

Kalajoen Reserviupseerit ry
Kalajoen Reserviläiset ry

SÄÄNTOMÄÄRÄISET
SYYSKOKOUKSET

torstaina 4.11.2010 klo 18.30 alkaen
Tyngän aluekoululla, Tilvistie 33

– Piiripäällikkö **Jukka Torpan** esitys
MPK:n organisaatiouudistuksesta.

– Syyskokoukset.

Tilaisuuden alussa kahvit ja uuden koulun esittely.

Tervetuloa!

Hallitukset

OP-Kiinteistökeskus
on tutkitusti
Suomen luotettavin
kiinteistönvälitysyritys.

opkk.fi

Etua elämään OP-Pohjolasta.

Laaksojen
OP-Kiinteistökeskus Oy LKV
Kalajentie 29, KALAJOKI
Puhelin 010 254 3407

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kiltary I Er. Autokomppaniassa Kajaanin Hoikankankaalla 4.–5.9.2010

Autokillan perinteiset syysmatkat saivat jatkoa, kun pitkään suunniteltu matka Kainuun maisemiin vihdoin toteutui.

4.9. kello 10:n oli kokoonnutut Hoikankankaan varuskunnan portille 13 kiltamme jäsentä. Lännen ja idän suunnata, pikkubussilla ja muutamilla henkilöautoilla. Matkan ansioituneena johdohahmona toimi kiltamme puheenjohtaja Ari Olli. Bus-sinkuljettajana toimi Antti Vieri.

Sotilaallisella tarkkuudella Autokomppanian päällikkö kapteeni Jukka Hoppania toivoiti vieraat tervetulleeksi Kainuun prikaatiin, Hoikankankaan varuskuntaan ja I Er. Autokomppaniaan.

Kapteeni Hoppania johdatteli vieraansa varuskunnan portin sisäpuolelle ja huoltokomppanian tiloihin auditorioon. Jossa hän esittelee Kainuun prikaatin ja Autokomppanian historiaa ja nykypäivää.

Lyhyen "kyselytunnin" päättäneeksi esittelee vierailun ohjelman ja aikataulun. Ohjelmaa on riittävästi ja aikataulukin näytti kohtuulliselta ja mielenkiintoiselta.

Jatketaan tutustumiskierroksella komppanian tiloihin, vierailu siinä kuuluisassa perinnehuoneessa, verestämässä muistoja omalta varusmies ajalta.

Sitten onkin majoittumisen vuoro, porukka jakaantuu kahteen 12 hengen tupaan. "Punkat kuntoon" niin kuin meille on aikanaan opetettu. Siinäpä olikin haastetta, vaimon ja hotellipalveluiden turttamalle vanhalle "automasille". Kun vielä uhkailivat tupaa, kaappi ja siisteys tarkastuksella.

Puolenpäivän aikoina on lounaan aika, varuskunnan suuressa ja modernissa ruokalassa. Ihan maittävä ja sotilaallinen lounas, nälkä siirtyi taas muutaman tunnin. Pidempiin lounastaukoihin ei ollut aikaa, vierailu jatkuu vauhdikkaasti.

Autosotamies on herasmies myös ampumaradalla.

Pukeudutaan isäntien järjestämiin sotilaallisiin lämpöpukineisiin. Mikä osoittautui hyväksi ratkaisuksi, +6 astetta ja kylmä pohjoistuuli, puolipilvinen, ei yhtään ollut liikaa.

Marssitaan autotalleille ja harjoituskentälle, jossa opapaaksi ja opettajiksi liittyvät ajo-opettaja Markku Kainulainen sekä Yli. Arttu Muinonen. Kertoivat kalustosta ja sen kehitymisestä, sekä kuljettajien koulutuksesta ja haasteista. Kalusto uudistuu ja kuljettajien on pakko pysytellä ajan hermolla. Mitä tava on ollut harppaus oman varusmiesajan kalustosta, nykypäivän automaatti ja tietojärjestelmien ihmeisiin.

Tutustumme Multi-lifti lavan siirto järjestelmään, niin sanotusti koukku järjestelmään, vaimit ovat menneen talven lumia. Lavaa kyytiin ja pois kierros kentällä ja toinen kaveri puikkoihin, näin homma eteni.

Scanti ja Sisut ovat ahkerassa testikäytössä, löytyy jokaiselle jotakin näpelöitävää. Täysperävaunua eteen ja taakse päin, nafta palaa ja miehet viihtyy. Lopuksi päästään vielä maastoon kokeilemaan laitteiden toimivuutta. Paikoissa jossa jalkamieskin on vaikeuksissa, on se maasto kuorma-autoille leikin tekoa.

Kaikki kiva loppuu aikanaan, kertoo jonkinlainen sananparsi? Näin vain on tälläkin kertaa tilanne, palautamme kaluston ehjänä paikoilleen. Kiitämme ajo-opettaja Kainulaista, Autokillan puheenjohtaja Ari Olli ohjenta perinteisen "Kauhavalaasen" puukon kiitokseksi menneistä vuosista ja muistoksi tästä käynnistämme.

Iltapäivä on pitkälle kulunut, mutta vielä on ohjelmaa jäljellä. Jatketaan pikakäynnillä OTTO- matilla, käteistä valuuttaa illanviettoa silmällä pitäen. Sieltä suuntaamme Varuskunnan sotakoirien koulutustiloihin ja pieneen toimintaan esittelyyn. Ylik. Jasu Honkila esitteli toimintaa ja kertoi koirapuolen kuulumisia.

Paljon saatiin uutta tietoa, mutta varmaan paljon jäi seuraavaankin vierailuun. Oli vierailumme ainut kohde, jossa meidät haukuttiin useammasta turvasta?

Siirrymme pois koirien luo Sotilaskotiin nauttimaan perinteiset munkkikahvit. Traditio jota ei vain voi ohittaa, eikä sitä nytkään tehty, eihän sotkun munkkia mikään voita?

Pikakäynti komppaniassa, vaatetuksen vaihto ja saunakampeet matkaan ja menoksi Varuskunnan kerholle, vapaan seurustelun ja saunomisen merkeissä.

Isännät olivat järjestäneet päivällisen runsaine tarjottuineen, sitähän riitti aina ilta palaksi saakka, välin saunan lauteilla vilvoittelemaan, sekä muutamien ansaittujen huurteisten pariin. Näin ilta kului ilman suurempia kommelluksia, pääsimme komppaniaan ja kävimme ansaitulle levolle.

5.9 on sunnuntai ja porukat heräilee, osa jo kuuden aikoina, virallisesti herätys oli kahdeksan aikoina. Vettä sataa ja on tuulista ja pilvistä, mutta kyllä se siitä sitten.

Kello 9:n jälkeen aamupalalla ruokalassa, sade on

sopivasti tauonnut.

Pienen tauon jälkeen paneudumme aseiden maailmaan yll. Munosen johdolla. Rynnäkkökivääri ja konekivääri pura, puhdistaa ja kokoa. Siirretään ampu-matarpeet Sisun lavalle odottamaan kuljetusta ampu-madaradalle. Siirrymme itse valmistautumaan ampumaan ja tappamaan kymppijä.

Kello 12 saadaan lupa ammunnan aloittamiselle, sitten alkaa paukkua terävästi. Ensin rynnäkkökiväärillä, sitten konekiväärille lupa lavalaa. Ruuti palaa, hylsyntä lentävät, tauluihin reikiä ja lopuksi oikein valjojuvin tehostettuna. Jokaisessa lajissa on joku hyvä, niin tässäkin parhaita olivat RK-ammunta: Antti Vieri ja Vesa Isokangas (molemmat ampuivat 87 pistettä) ja kolmas oli Ari Olli (86 pist.).

Kello 14 ja risat, ampumiset ammuttuna tältä kerralta, siirrytään komppaniaan. Luovutetaan varusteet pois, siivotaan tupa kuntoon ja pakataan tavarat laukkuun. Siirrytään auditorioon, on päätöspuheiden ja kiitoksen aika, vierailumme on päätöksessään. Vierailu onnistui ja kaikilla on hyvä mieli, siitä kiitos isännillemme ja kaikille jotka mahdollistivat vierailumme.

Lopuksi Autokillan puheenjohtaja Ari Olli luovutti kiltamme muistoesineet "Kauhavalaaset" puukot komppanian päällikkö Jukka Hoppialle ja yll. Arttu Muinoselle.

Viimeisenä mutta ei vähäisenä, käymme nauttimassa varuskunnan ruokalassa päivällisen. Näin on yksi Autokillan kuuluisista matkoista saatettu historian lehdille. Porukka jakaantuu jälleen länteen ja itään, sanomme näkemiin ja kiitos. Jäädessä odottamaan mitä jännää on tulossa seuraavaksi?

Teksti: Eero Muhonen.

Kuva: Ari Olli

Keski-Pohjanmaan Autojoukkojen killan ammuntopäivä 14.08.2010

Kiltalaiset kokoontuivat taas kerran perinteiseen ammuntopäivään Kokkolassa. Sää oli kerrassaan mainio.

Ammuimme kiväärillä, pistoolilla, MP5:llä, Mosinaganat-ta-kiväärillä.

Kiitokset osanottajille, kouluttajalle ja väepelille.

Kurssinjohtaja Petri Estala

Ammunnan tulokset:

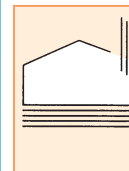
Kivääri: 1. Jaki Silvennoinen 83p, 2. Ari Olli 77p, 3. Petri Estala 76p (tasatulos, 10 ratkaisi sijoituksen), 4. Matti Tenkula 76p, 5. Heikki Inki 70p, 6. Juha Tömisvä 69p, 7. Mauno Ruuska 65p, 8. Markus Kahari 64p, 9. Ossi Aho 55p, 10. Markus Lindberg 29p

Pistooli: 1. Matti Tenkula 47p, 2. Erkki Mäki 45p, 3.

Paremmuutta mitattiin useissa asetyypeissä.

Juha Tömisvä 42p, 4. Markus Lindberg 40p, 4. Ossi Aho 40p (tasatulos, ei eroa osumisissa), 6. Markus Kahari 38p, 7. Heikki Inki 33p, 8. Mauno Ruuska 29p.

LKV[A]
Kalajoen Kiinteistöhoito Oy
Kalajentie 32, 85100 KALAJOKI
Puh. (08) 462 090 ja 462 769
email: aila.siirila@kkh.inet.fi

MARIN
tilipalvelu
puh. 040 7284 385

Reserviupseeriipiirin ampumamestaruuskilpailut

Reserviupseeriipiirin ampumamestaruuskilpailut pidettiin 21.8.2010 Vaasassa Kivijärven ampumaurheilukeskuksessa.

Pystykorva / 150m / 10 laukausta / makuu

Y Kerho Tulokset: 1. vnr. Juha Ala-aho, VRUK 84p, 2. yll. Mika Ehrnrooth, VRUK 84p (napakymppi ratkaisivat), 3. yll. Mika Leppänen, VRUK 77p

Y-60: 1. kapt. Raimo Latvala, VRUK 82p, 2. kapt. Pauli Glader, VRUK 82p (napakymppi ratkaisivat)

Y-70: 1. kapt. Jaakko Yli-Suomu, VRUK 38p

RK / 150m / 10 laukausta / makuu

Y: 1. vnr. Juha Ala-aho, VRUK 88p (napakymppi samat, yll. sama, 2. yll. Mika Ehrnrooth, VRUK 88p kasit ratkaisivat)

Y-60: 1. kapt. Pauli Glader, VRUK 85p, 2. kapt. Raimo Latvala, VRUK 60p

Y-70: 1. kapt. Jaakko Yli-Suomu, VRUK 1p

Pienoispistooli / 25m / 10 laukausta

Y: 1. vnr. Juha Ala-aho, VRUK 76p, 2. yll. Mika Ehrnrooth, VRUK 61p
Y-60: 1. kapt. Raimo Latvala, VRUK 73p, 2. kapt.

Pauli Glader, VRUK 66p
Iso pistooli / 25m / 10 laukausta

Y: 1. yll. Mika Ehrnrooth, VRUK 71p, 2. vnr. Juha Ala-aho, VRUK 62p
Y-60: 1. kapt. Raimo Latvala, VRUK 68p, 2. kapt. Pauli Glader, VRUK 39p

Kilpailunjohtaja Raimo Latvala
Ammunnanjohtaja Pauli Glader

Ketolankuja 2
85100 Kalajoki
puh. (08) 469 4800
fax (08) 469 4811
www.siipotec.fi

LÄHI VAKUUTUS
Kalajoki, puh. (08) 4640 800

Vaasan Reserviupseeriipiiri
Vasa Reservofficersdistrikt ry:n

sääntömääräinen **SYYSKOKOUS**
pidetään Vaasan Sotilaskodissa
maanantaina 8.11.2010 klo 20:00 alkaen.

Käsitellään sääntöjen 9 §:n
syyskokoukselle määrämät asiat.

Piirihallituksen kokous klo 18:30 – 19:00.

Syyskokouksen aluksi
esitelmä klo 19:00 – 20:00.

Kahvitarjoilu klo 18:30 alkaen.

TERVETULOA

Piirihallitus
Raimo Latvala
puheenjohtaja

Vaasan Reserviupseerikerho ry:n

sääntömääräinen **SYYSKOKOUS**

pidetään Vaasan Sotilaskodissa
torstaina 4.11.2010 klo 19:00 alkaen.

Käsitellään sääntöjen 11 §:n
syyskokoukselle määrämät asiat.

Hallitus kokoontuu klo 18:00.

Kahvitarjoilu **TERVETULOA**

Hallitus

Haapajärvi-Reisjärvi
Reserviläiset ry:n

SYYSKOKOUS pidetään

perjantaina 26.11.2010
Haapajärven osuuspankilla klo 19:00
Johtokunta kokoontuu klo 18:00

Kahvitarjoilu.

Tervetuloa!
Johtokunta

Kannuksen Reserviläisten ja
Reserviupseerikerhon

sääntömääräiset **SYYSKOKOUKSET**

25.10.2010 klo 18.00
Kannuksen kaupungin takkahuone

Tervetuloa !

Hallitukset

Piirin
SYYSKOKOUS
maanantaina 8.11.2010

Osuuskauppa KPO:n pääkonttorilla
Osoite: Prismantie 1, Kokkola

Sisäänkäynti kiinteistön kaupungin-
puoleisessa päädyssä

17:30 Piirin hallituksen kokous
18:00 Osuuskauppa KPO:n yritysesitys
18:30 Vanhojen piirien syyskokoukset
19:00 Yhteisen piirin kokous

Autojoukkojen
Keski-Pohjanmaan Kilta Ry.

Sääntömääräinen **SYYSKOKOUS**

18.11.2010 klo 18.00.

Koulutustalo **KOKKOLA**.

Yhdeksäs VUORI-harjoitus järjestettiin tuttuun tapaan Haapajärven varikolla 17.-19.9. Tänä vuonna kurssitajonta keskittyi lähes yksinomaan sotilaallisia valmiuksia palvelevaan koulutukseen. Puolustusvoimat olivat tilanneet kolmipäiväisen kurssin, jossa kerrattiin kohteen suojaukseen liittyviä asioita ja kulunvalvonnan järjestämistä. MPK:n järjestämiä kurseja reserviläisille olivat ammunnanjohtajakurssi, sissitoiminnan perusteet sekä komppanian johtamisen perusteet. Kaikenkaikkiaan harjoituksiin osallistui noin 70 henkilöä.

Toiminta alkoi perjantaina iltapäivällä muonituksen järjestämisellä ja pikkuhiljaa saapuneiden kurssilaisten varustamisella. Harjoituksen johtoon kuulunut Jouni Liuska valaisi tietämättömälle, että nämä asiat ovat ensimmäisinä myös tositilanteissa. Pikkuhiljaa maastopukuiset miehet alkoivat näyttää tavallisilta ja sunnuntaina harjoituksen päättyessä siviilivaatteet näytivät suorastaan oudoilta.

Koko harjoituksen ajan ilmapiiri oli rento ja naurua kuului koulutuksen ohessa tuon tuosta. Ensimmäisenä iltana kevyt puheensorina jatkui tellassa myöhään hiljaisuuden jälkeen. Koska harjoitus oli kaikille vapaaehtoinen, eivät kouluttajat viitsineet ottaa kurtussa komennella ja juoksuttaa kurssilaisia. Vapaaehtoisuus myös takasi kurssilaisien motivaation. Kaikilla oli intoa tekemistä kohtaan, vaikka jotain pientä risuaikin kurssien järjestämisestä annettiin.

Perjantain ohjelma jatkui kolmen puolijoukkueetilan ja yhden sissiteltan pystyttämiseksi. Itse odotin teltaskokemusta mielenkiinnolla, koska armeijan käymättömänä vastaavanlainen teltauilu on jäänyt varsin vähälle. Noin 10 hengen majoituksena toiminut sissiteltta hämmästytti eritoten. Kyseisen sissiteltan pystytyksessä oli ensialkuun hiukan hankaluuksia ja eräs kurssilainen totesikin kouluttajalle hiukan kallellaan olleesta telasta "Se ei ole oikein SÄRMÄ", minkä myös kouluttaja yksioikoisesti totesi.

Illan hämärtyessä kurssilaiset siirtyivät hytysten tieltä suojaan luokkahuoneisiin, joissa aloitettiin illan koulutus. Kohteen suojaus -kurssille osallistujat muistelivat kulunvalvontapisteissä toimimista ja VIP-kuljetuksen suojaamista rennoissa tunnelmissa. Viereisessä luokkahuoneessa sissit tutustuivat vastaavasti kuljetusta vastaan hyökkäämiseen, miinojen sijoitukseen ja ryhmien kokoonpanoihin. Nämä kaksi kurssia

Sissit.

mahdollistivat täydellisesti sunnuntaina järjestetyn sissit vastaan kohteen suojaus-harjoituksen.

Lauantain herätys ei tuottanut ongelmia. Kova pohja, ohut telttapata ja vähintään riittävän lämmin makuupussi pitivät hyvin huolta heikoista yöunista. Sissiteltta oli ehditty jo purkaa, kun itse suuntasin vasta hakemaan aamupalaa. Tunti sissiteltan purkamisen jälkeen komppanian johtajien telta oli myös purettu; komppanian johtajien koulutus näet kesti vain kaksi päivää. Aamutoimien jälkeen koulutus jatkui. Kohteen suojaus kertaili rynnäkkökiväärien käsittelyä kulunvalvontatilanteissa ja sissit tutustuivat kylkiminaan ja viuhkamiinaan sisätiloissa.

Lounaan jälkeen siirryimme läheisille ampumaradoille tekemään erinäisiä käytännön harjoituksia kuten epäilyttävän henkilön käsiraudoittamista, ammunnan johtamista sekä hallittua liikkumista metsässä ja tienylitystä huo-

maamattomasti. Havuilla ja vihreällä värillä naamioidut sissit olivat elementissään metsässä. Muiden palatesa varikolle sadetta suojaan teltoihin, jäivät sissit vielä harjoittelemaan myöhään yöhön metsään ja suunnittelemaan seuraavan aamun hyökkäystä. Myös yöpyminen hoidettiin metsässä. Samaan aikaan harjoituksen johto tutkaili sisätiloissa legendaarisia armeija-aiheisia youtube-pätkiä ja nauru oli taattua...

Ammunnanjohtajakurssi oli vain päivän mittainen, enkä ehtinyt kovin tiiviisti pitää silmällä heidän tekemisiään. Lyhyesti sanottuna nelihenkinen kurssi vietti aamupäivän sisällä käyden läpi teoriaa ja päivällä jokainen sai vuorotella ammunnanjohtajana kun muut ampuivat kivääriradalla.

Komppanian johtamisen kurssi oli täysin teoriaan keskittyvä kurssi, jossa käytiin pääpiirteittäin läpi mm. puolustamista ja hyökkäämistä kaupunkitaitelutilanteissa sekä komppanian johtami-

sen ongelmia. Kahdeksanhenkinen kurssi oli palautteiden perusteella todella tyydyttävä sisältö, sillä kurssin keskiarvoksi tuli yli neljä viiden asteikolla.

Sade tervehti sunnuntai-aamuna kurssilaisia uuteen päivään. Aamupalan jälkeen tehtiin viimeiset suunnitelmat harjoitustehävään, jossa vastassa olisivat yön metsässä viettäneet sissit. Kaikessa yksinkertaisuudessaan kohteen suojaus-kurssi oli vastuussa VIP-henkilön kuljettamisesta turvallisesti paikasta A paikkaan B ja tovin päästä takaisin paikkaan A samalla kun sissit pyrkivät hyökkäämään ja eliminoimaan VIP-henkilön. Kohteen suojaus-järjesti oman kulunvalvontapisteiden sekä vartioiden ympäröi suojattavaa aluetta. Jäivät sissikurssin kouluttajatkin pariin otteeseen kiinni alueella liikkumisesta ilman asianmukaisia lupia.

Itse olin VIP:n adjutantina, jolle lupailtiin heikkoa selviämismahdollisuutta, mutta pääsinp sentään keskele toimintaa. Valitettavasti toiminnan valokuvaaminen ja välillä näkeminenkin jäi taka-alalle. Itse toiminta kuitenkin korvasi paljon ja tunnelma oli selkeästi jännittänyt hyökkäystä odotettaessa.

Lopulta ensimmäiset laukaukset kajahtivat ilmaan ja hetkessä olimme liikkeellä autosaattueessa. Toiselta puolen leijaili savuverho ja kulunvalvontapisteestä varoiteltiin pahasta tilanteesta. Jatkoimme kaikesta huolimatta samaa reittiä takaisin ja lyhyen varoitusaajan takia kulunvalvontapisteellä nähtiin erittäin nopea esteiden siirto, jonka jälkeen siirtäjä näytti hollywood-tasoisien sukelluksen suojaan. Tämä liike sai kehuja itse piiripäällikkö Jukka Torpalta joka hoiti VIP-henkilön virkaa ja joka tunnusti harjoitukses-

Sihtailua.

Tervehdys.

sa myös koodinimellä Jorma. Reitinvalinta osoittautui kuitenkin vääräksi ratkaisuksi ja täydellisesti ajoitettu kylkiämiina tuhosi VIP-henkilöä kuljettaneen auton.

Hienon harjoituksen jälkeen pääsin itse tositoimiin kun varikon päällikkö Jukka Nikkari tarjosi tilaisuutta kokeilla ampumista rynnäkökiväärillä sekä 9mm pistoolilla. Kokemus oli hieno ja lyhyessä ajassa sain jo joi-tain hyviä tuloksia. Uusi into kaivaa vanha ilmakivääri esille heräsi välittömästi.

Vaikka olenkin kurssilaisien kanssa samaa mieltä siitä, että kurssin tempo oli paikoitellen turhankin hidas, oli mahtavaa nähdä minkälaisista toiminta harjoituksista oli.

Kokemus oli minulle todennäköisesti ainutkertainen, sillä en pääse varusmiespalvelusta suorittamaan pitkäaikaissairauden takia ja olen kiitollinen saamastani mahdollisuudesta tutustua viikonlopun ajan MPKY:n toimintaan.

Erityiskiitos muonituk-selle, sillä ruoka oli todella hyvää ja tyhjin vatsoin ei tarvinnut tiedottajan roolia hoitaa.

Miika Perttula,
Haapajärven
ammattiopisto

Sissiteltta.

Koulutus.

Kulunvalvontapiste.

Pankki, josta saat
bonusta.

Banken, som ger
bonus.

Tutustu osoitteessa op./bonus
tai tule käymään.

Läs mer på adressen op./bonus under
eller kom på besök.

Kokkolan Osuuspankki
Karleby Andelsbank

POHJANMAAN SYÖPÄYHDISTYS RY.

Varainkeräys "Kaikki syöpää vastaan"
8.6.2009 – 31.12.2010

Tuotto käytetään mm. hiuspohjan jäädytyslaitteiden
hankintaan keskussairaaloihin
(käytetään rintasyövän hoidossa).

Keräystili VOP 567008-5175207

**Asianajotoimisto
Ristikangas &
Kinnunen Oy**

Vaasanpuistikko 18, 65100 Vaasa
p. (06) 312 0250

**Jo 50 v luotettavaa
rakentamista alueellamme**

**RAKENNUSLIIKE
NIVAT & FORSS OY**

Pohjankyläntie 1, 85100 KALAJOKI
Puh. (08) 460 814, fax (08) 462 992
email: nivatforss@nivatforss.fi
www.nivatforss.fi

☎ 06-723 5477
Pietarsaari

PRISMA-CENTER
Jakobstad

P1-osion tulkkaus menossa.

Palvelusaseammuntoihin osallistujia.

Palvelusase-ammunnat Haapajärvellä

6.6.2010

Yht. 1-4	P1 P2 P3 P4	Yht.
1. Jari Laukka	90 168 92 86	436
2. Ari Haapa-aho	88 157 97 88	430
3. Jukka Suomala	92 153 93 75	413
4. Kimmo Koskenkorva	91 148 97 72	408
5. Sakari Muuttola	93 145 91 71	400
6. Arto Kunelius	89 144 85 62	380
7. Jari Harju	91 109 92 77	369
8. Nina Pernu	93 159 73 35	360
9. Veikko Prättälä	88 120 84 36	328
10. Minttu Sillanpää	88 83 88 61	320
11. Rainer Artismaa	61 132 76 50	319
12. Jouni Liuska	47 109 94 62	312
13. Juha Murisoja	84 114 76 28	302
14. Jukka Olkkonen	79 112 87 20	298
15. Hanna Riihijärvi	87 45 90 62	284
16. Antti Rantonen	94 86	180

4.7.2010

Yht. 1-4	P1 P2 P3 P4	Yht.
1. Ari Haapa-aho	94 146 96 88	424
2. Jari Laukka	89 157 91 75	412
3. Jouni Liuska	89 149 83 79	400
4. Kimmo Koskenkorva	94 147 93 65	399
5. Mauno Harju	86 148 84 79	397
6. Sakari Muuttola	87 131 90 73	381
7. Jari Harju	92 116 92 75	375
8. Teija Lauri	88 161 77 45	371
9. Arto Kunelius	81 124 90 75	370
10. Onni Mäenpää	88 86 97 84	355
11. Veikko Prättälä	88 108 91 59	346
12. Jukka Suomala	85 99 96 57	337
13. Rainer Artismaa	91 135 71 38	335
14. Markku Takala	57 107 89 75	328
15. Hanna Riihijärvi	86 88 94 47	315
16. Reijo Turpeinen	79 40 68 27	214

1.8.2010

Yht. 1-4:	P1 P2 P3 P4	Yht.
1. Ari Haapa-aho	91 143 95 90	419
2. Jari Laukka	97 152 90 78	417
3. Jouni Liuska	85 153 91 78	407
4. Kimmo Koskenkorva	92 129 99 69	389
5. Markku Takala	86 125 89 87	387
6. Sakari Muuttola	90 135 88 70	383
7. Veikko Prättälä	89 129 89 63	370
8. Jukka Suomala	93 134 92 41	360
9. Rainer Artismaa	93 145 73 48	359
10. Jari Harju	94 98 92 75	359
11. Lasse Artismaa	89 134 74 56	353
12. Jaakko Jäväjä	89 110 68 48	315
13. Minttu Sillanpää	56 91 95 49	291
14. Jorma Lindberg	47 123 66 47	283
15. Hanna Riihijärvi	80 54 95 50	279
16. Petri Ahola	72 82 69 46	269
17. Jani Tammela	70 81 22 40	213
18. Keijo Hannula	62 50	112

Kolme kertaa osallistuneiden tulokset

1. Jari Laukka	425 436 417	1278
2. Ari Haapa-aho	423 430 424	1277
3. Kimmo Koskenkorva	424 408 399	1231
4. Sakari Muuttola	382 400 383	1165
5. Arto Kunelius	379 380 370	1129
6. Jari Harju	383 369 375	1127
7. Jouni Liuska	312 400 407	1119
8. Jukka Suomala	413 337 360	1110
9. Markku Takala	335 328 387	1050
10. Veikko Prättälä	328 346 370	1044
11. Rainer Artismaa	332 359 335	1026
12. Minttu Sillanpää	345 320 291	956
13. Hanna Riihijärvi	279 284 315	878

Kolme kertaa osallistuneiden tulokset

1. Ari Haapa-aho	423 430 424	1277
2. Jari Laukka	425 436 412	1273
3. Kimmo Koskenkorva	424 408 399	1231
4. Sakari Muuttola	382 400 381	1163
5. Arto Kunelius	379 380 370	1129
6. Jari Harju	383 369 375	1127
7. Rainer Artismaa	332 319 335	986
8. Hanna Riihijärvi	270 284 315	869

5.9.2010

Yht. 1-4	P1	P2	P3	P4	Yht.
1. Jari Laukka	95	167	89	86	437
2. Markku Takala	79	158	97	87	421
3. Kimmo Koskenkorva	92	149	93	84	418
4. Ari Haapa-aho	86	146	93	87	412
5. Mauno Harju	87	141	88	84	400
6. Jouni Liuska	82	143	89	84	398
7. Jukka Suomala	86	103	95	82	366
8. Teija Lauri	93	115	80	67	355
9. Arto Kunelius	82	141	84	39	346
10. Hanna Riihijärvi	90	98	96	53	337
11. Rainer Artismaa	88	86	83	43	300
12. Minttu Sillanpää	91	43	93	52	279
13. Veikko Prättälä	91	131	0	0	222
14. Keijo Hannula		62	55		117
15. Jani Tammela		32	58		90

Kuvassa oikealta lukien voittaja Jari Laukka, toinen Ari Haapa-aho ja vasemmalla kolmas Kimmo Koskenkorva.

Kilpailun lopputulokset

1. Jari Laukka	425 436 437	1298
2. Ari Haapa-aho	423 430 424	1277
3. Kimmo Koskenkorva	424 408 418	1250
4. Jouni Liuska	398 400 407	1205
5. Sakari Muuttola	382 400 383	1165
6. Markku Takala	335 421 387	1143
7. Jukka Suomala	413 366 360	1139
8. Arto Kunelius	379 380 370	1129
9. Jari Harju	383 369 375	1127
10. Veikko Prättälä	328 346 370	1044
11. Rainer Artismaa	332 359 335	1026
12. Minttu Sillanpää	345 320 291	956
13. Hanna Riihijärvi	337 284 315	936

Jepen Pytty 1.8.2010

	Ra 7 Pis.	22 kal.	Yht.
1. Jari Laukka	152	136	288
2. Ari Haapa-aho	143	130	273
3. Jouni Liuska	153	118	271
4. Jukka Suomala	134	131	265
5. Markku Takala	125	128	253
6. Kimmo Koskenkorva	129	124	253
7. Veikko Prättälä	129	113	242
8. Lasse Artismaa	134	101	235
9. Rainer Artismaa	145	77	222
10. Jari Harju	98	112	210
11. Sakari Muuttola	135	63	198
12. Jorma Lindberg	123	67	190
13. Jani Tammela	81	86	167
14. Reijo Turpeinen Ei amp.	124		124

Keski-Pohjanmaan KOTU-palsta

Yksikön uusi kokoonpano valmis

Maanpuolustuspiirin johtoryhmä päätti yksikön uudesta kokoonpanosta elokuussa. Vuoden 2011 alusta yksikkö koostuu yksikön päällikön tukena toimivasta toimistosta ja koulutuksen johtoryhmästä, neljästä koulutus- ja tukiosastosta sekä kuljetusryhmästä. Päällikön tukena toimii lisäksi yhteistoimintaryhmä, johon kuuluvat edustajat MPK:n jäsenjärjestöistä.

Koulutus- ja tukiosastot on järjestetty alueellisesti. Kuhunkin osastoon kuuluvat sotilaskoulutus-, turvallisuuskoulutus- ja tukiryhmät. Koulutus- ja tukiosastojen tehtävänä on koulutuksen suunnittelu ja toteutus omilla alueillaan. Osastojen toiminta-alueet eivät kuitenkaan rajoita kouluttajien liikkuvuutta. Tilanteen mukaan kouluttajia käytetään koko yksikön alueella – tarpeen ja kouluttajien oman halun mukaan.

Paikallispäälliköiden

tehtävät säilyvät ennallaan, mutta heidät sijoitetaan omien alueidensa koulutus- ja tukiosastoihin. Näin kyetään parhaiten turvaamaan eri kuntien ja reserviläisyhdistysten tarpeet koulutuksen suunnittelussa.

Rekrytointi uusiin tehtäviin menossa

Osaston- ja ryhmänjohtajien

rekrytointi alkoi syyskuussa. Valinnat on tarkoitus tehdä koulutuksen johtoryhmässä lokakuun lopussa.

Kaikille yksikön tehtäviin sitoutuneille tarjotaan mahdollisuutta sitoutua uusiin tehtäviin syksyn aikana.

Koulutus- ja tukitehtävään voi sitoutua jopa kuudeksi vuodeksi

Yksikön nykyiset sitoumukset päättyvät tämän vuoden lopussa. Ne henkilöt, jotka haluavat jatkaa koulutus- ja tukitehtävissä, voivat tehdä sitoumuksen jopa kuudeksi vuodeksi. Sitoumuksen sisältö on sama kuin aiemminkin.

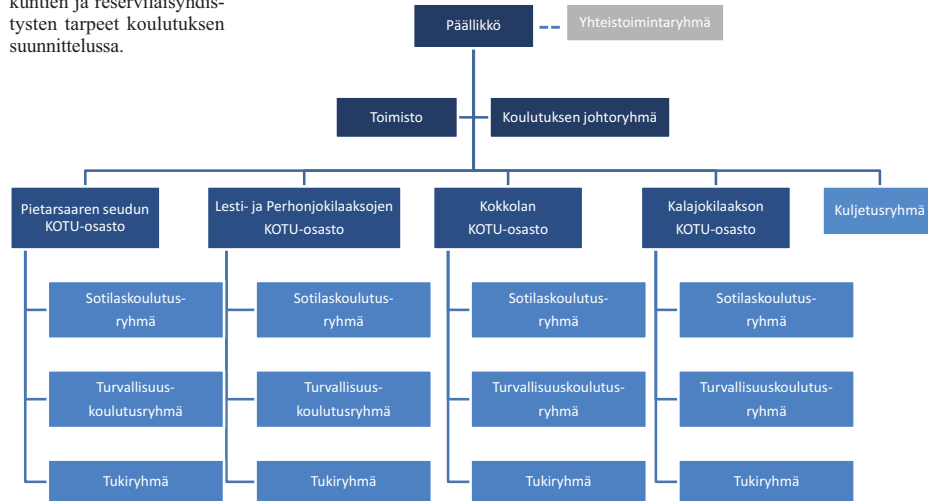
Yksikköön ovat tervetulleita kaikki mielenkiintoisista ja haastavista tehtävistä sitoutuneet täysi-ikäiset Suomen kansalaiset.

Lisätietoa yksiköstä ja sen tehtävistä löytyy piirin kotisivuilta. Annan mielelläni myös itse lisätietoja.

Hyvää syksyä toivottaen,

Jukka Torppa

KOTU-yksikön päällikkö ja piiripäällikkö
jukka.torppa@mpky.fi
040 485 4744

Keski-Pohjanmaan KOTU-yksikön kokoonpano 1.1.2011.

Pyhäjärven reserviläiskerhot rakensivat taululaitteistot talkoilla

Pyhäjärven Reserviläiskerho, Upseerikerho ja ampuharrastajat rakensivat talkoilla Pyhäjärven Jokikylällä sijaitsevalle pistooliampumaradalle uudet kääntyvät sähköiset taululaitteistot. Taitoa ja osaamista löytyi jäsenistä niin paljon, että lähes kaikki rakennettiin itse.

Radan suunnittelutyöt aloitettiin jo vuonna 2007. Työ alkoi avustuksien hakemisella. Taululaitteiston malli otettiin silloisen Haapajärven asevarikon radalta. Työtä helpotti se, että varikolta löytyi piirustukset laitteistolle. Näillä piirustuksilla tehtiin myös Pyhäjärven taululaitteisto.

Varsinaiset rakennustyöt aloitettiin vuonna 2008 paikallisessa metallityöpaikassa.

Samaan aikaan aloitettiin radalla maarakennustyöt. Ison työmäärän ja pienen budjetin takia ratalaitteiston valmistuminen kesti aina tähän kesään saakka.

Radan rakentamiseen osallistui suuri määrä ampuharrastajia. Mainittakoon, että taulujen ohjausyksikökin rakennettiin täysin itse. Ohjausyksikköön on syötetty kaikki ampuohjelmat ja siihen pystytään myöhemmin ohjelmoimaan tietokoneella lisää ohjelmia.

Työhön saatiin valtava määrä lahjoituksia. Maarakennustyöt, murskeet, metallit ja monet muut

Varsinaiset rakennustyöt aloitettiin vuonna 2008 paikallisessa metallityöpaikassa.

materiaalit saatiin lahjoituksena. Avustuksia saatiin myös monelta järjestöltä. Hankkeen kokonaisbudjetti ilman lahjoituksia ja talkootyötä oli noin 20% siitä mitä taululaitteisto valmiiksi ostettuna olisi maksanut. Talkootunteja rakentamisessa käytettiin yli 300. Rakentamiseen osallistui yli 20 eri henkilöä.

Avustuksia rakentamiseen saatiin myös RUL:sta ja RES liitosta. Molemmista liitoista saatiin toiminta-avustuksia. Ilman liittojen

tukea radan rakentaminen ei olisi ollut mahdollista.

Ampumarata täyttää nyt sääntöjen edellyttämät mitat, joten radalla on jatkossa viikkoammuntojen lisäksi tarkoitus järjestää kilpailuja.

Radan rakentamisella haluttiin rakentaa hyvä paikka pistooliampujille, jossa asianmukaisesti pystyy harjoittamaan ammuntaa. Pistooliammunta ja käsiaseet ovat olleet viime aikoina kielto uhan alla ja osin siksi reserviläiskerhot halusivat rakentaa hyvän paikan harrastaa lajia. Hyvällä harrastuspaikalla turvataan ampuharrastuksen jatkokin tulevaisuudessa. Reserviläiskerhojen tarkoitus on jatkaa muiden Jokikylän ratojen kunnostamista ja parantamista ensi kesänä.

Seppo Ruotoistenmäki
Pyhäjärven Res.Ups
kerhon pj.

Taululaitteiston malli otettiin silloisen Haapajärven asevarikon radalta.

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiriin ja Vaasan Reserviupseeriin tiedotus- ja jäsenlehti.

Päätoimittaja:

Heikki Pääjärvi,
Lähdetie 4,
68600 Pietarsaari,
puh. 06 – 724 6333,
040 519 9955,
e-mail: paajarvi@multi.fi

Lehtityöryhmä:

Raimo Latvala,
Heikki Pääjärvi,
Markku Takala ja
Kimmo Tastula

Lehden talous:

Rauno Hauta-aho
Ajurintie 28
67100 Kokkola
puh. 040–581 7412
e-mail:
rauno.hauta-aho@sok.fi

Pankki

Nordea Kokkola
106530–204150

Paino:

Keski-Pohjanmaan
Kirjapaino Kokkola
Painos: 6 000 kpl

**Seuraava
Pohjanmaan
Maan-
puolustaja**
4/2010: joulukuu.
Aineisto 6.12.2010

Osoiteenmuutokset:

RES ja RUL:
Jäsensihteeri
Virpi Kukkonen
(MPY Oy)
Puh (09) 4056 2011,
fax (09) 499 875
Sähköposti:
jasenasiat@rul.fi

Autojoukkojen Kilta
Ilkka Jylhä
0400 168 438

Kokkolan meriosasto
Jari Kivioja 050-5311463

Sivunvalmistus

Ari Alalantela ja
Päivi Kultalahti

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

Aineistopäivät:

N:ro 1: 13.3. – Talvisodan päättymisen muistopäivä
N:ro 2: 4.6. – Marskin syntymäpäivä
N:ro 3: 19.9. – Suomen Sodan Haminan rauha 1809
N:ro 4: 6.12. – Itsenäisyyspäivä

PIIRIPÄÄLLIKÖN PALSTA

Uusia tuulia toiminnassa ja koulutussaiheissa

MPK:n organisaatiouudistuksen myötä maanpuolustuspiirin koulutus- ja tukiyksikön (KOTU) kokoonpano uudistetaan vuoden 2011 alussa. Tavoitteena on, että uudessa organisaatiossa osastojen ja ryhmien henkilöstön on helpompi kokoontua yhteen koulutuksen suunnittelua ja toteutusta varten. Lisätietoa yksikön kokoonpanosta on tämän lehden KOTU-palstalla.

Vuosi on kääntynyt väijäämättömästi loppupuolelle, mutta maanpuolustuspiirin koulutustarjonnassa löytyy edelleen mielenkiintoisia kursseja. Tällä palstalla nostan esille erityisesti ne kurssit, joita ei ole nykyisessä muodossaan aiemmin maanpuolustuspiirin alueella järjestetty.

Reserviläisjohtaja 1 – valmiuksia johtajana kehittymiseen

Kurssin päämääränä on reserviläis- ja sotilasjohtajana kehittyminen ja oman johtamistyylin löytäminen. Kurssi perustuu Puolustusvoimien 2009 uusittuun varusmiesten ja henkilökunnan johtamis- ja kouluttajakoulutuksen ohjelmaan. Kurssin ohjelman on valmistanut MPK:n toimeksiannosta Suomen Reserviupseeriliitto. Maanpuolustuspiirin alueella järjestettävän kurssin kouluttajina toimivat sotilas- ja siviilittehtävistä kokemusta saaneet reserviupseerit. Syväjohtamisen perusteet kouluttaa everstiluutnantti (evp), Master of Strategic Studies Ilkka Peura.

Kurssi koostuu arki-iltoina klo 18-21 järjestettävistä opetustilaisuuksista, jotka ovat Kokkolassa 7.10.2010, Pietarsaessa 14.10.2010, Kannuksessa 4.11.2010 ja Ylivieskassa 11.11.2010. Kurssiin kuuluva johtamisharjoitus järjestetään Kokkolassa 20.11. -21.11.2010.

MilFight perustekniikkaleiri marraskuussa Kokkolassa

MilFight on aikuisille suunnattu järjestelmä, jonka tavoitteena on fyysisen kunnon kohentaminen kamppailun avulla. Perustekniikat pohjautuvat karaten, judon, taekwondon, potkunyrkkeilyn, ju-jutsun, budotajutsun, kalin, escriman, kyusho-jitsun, taijin sekä aikidon liikkeisiin. Kurssilla perehdytään MilFight -kamppailujärjestelmän perustekniikoihin. Kurssin kouluttajana on lajin kehittänyt komentajakapteeni (evp) Hannu Maunula. Kurssi järjestetään Kokkolassa 20.-21.11.2010.

Ilmauhka –kurssi tuo ilmapuolustuksen asiantuntijat MPK:n Koulutustalolle

Ilmauhka -kurssi järjestetään yhteistoiminnassa MPK:n ilmapuolustuspiirin kanssa 11.12.2010. Kurssilla annetaan kurssilaisille kuva nykyaikaisesta ilmasodasta ja sen aiheuttamasta uhasta omille toimille. Kurssilla käsitellään myös ilmapuolustuksen toimia ilmauhkaa vastaan sekä ilmasuojelua. Kurssi on suunnattu maakuntakomppanioiden henkilöstölle, mutta on avoin myös muille asiasta kiinnostuneille reserviläisille.

Kouluttajina toimivat eversti (evp) Hannu Antikainen ja ilmapuolustuspiirin piiripäällikkö, everstiluutnantti (evp) Heikki Lahtela. Antikainen on toiminut aiemmin ilmavoimien ilmatorjuntapäällikkönä ja Lahtela taistelulentäjänä.

Koulutustarjonnasta tarkemmin MPK:n kotisivuilla

Syksyn koulutustarjontaan kuuluu myös runsaasti muuta mielenkiintoisia aiheita, kuten pioneeri- ja suojelutoiminta sekä rakennetun alueen taistelu. Käykää tutustumassa syksyn koulutustarjontaan tarkemmin MPK:n kotisivuilla.

Kursseilla tavataan!
Jukka Torppa
Piiripäällikkö

TOIMINTASUUNNITELMA 1.10.–31.12.2010

1. Puolustusvoimien tilaama sotilaallinen koulutus

Kurssi	Aika	Paikka	Kurssinjohtaja	Yhteystiedot
Maakuntakomppanian virka-apukoulutus	30.–31.10.	Lohtaja	Seppo Ruotoistenmäki	040-587 0423
Ilmatorjunta-konekivääriskurssi	19.–20.11.	Lohtaja	Jukka Torppa	040-485 4744

2. Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus

Kurssi	Aika	Paikka	Kurssinjohtaja	Yhteystiedot
Taistelu rakennetulla alueella 2	9.10.	Kokkola	Walteri Mäkitalo	040-550 5606
RESUL:n liikuntakoordinaattorikoulutus 1	9.10.	Kokkola	Satu Heinoja	044-0916075
Kenttämuonituskurssi	14.10.	Kokkola	Kari Moilanen	0400-510 940
Reserviläisjohtaja 1	7.10.–21.11.	Kokkola	Johan Nygård	050-309 1198
Pioneeritoiminnan perusteet	23.10.	Kokkola	Mikko Bildo	050-492 2652
Suojelutoiminnan perusteet	23.10.	Kokkola	Tuomas Suvanto	040-840 8795
Maastoajokurssi	30.10.	Lohtaja	Ari Olli	050-375 4257
Maakuntakomppanian täydennyskoulutus	6.11.	Kokkola	Kari Moilanen	0400-510 940
Milfight-perustekniikkaleiri	20.-21.11.	Kokkola	Toni Haukurauma	040-778
2316				
Ilma-asekilpailu	27.11.	Ylivieska	Esa Isokoski	044-449 2510
RESUL:n liikuntakoordinaattorikoulutus 2	27.11.	Kannus	Satu Heinoja	044-0916075
Maakuntakomppanian täydennyskoulutus:				
Ilmauhka	11.12.	Kokkola	Matti Vatka	040-553 0357

3. Varautumis- ja turvallisuuskoulutus

Kurssi	Aika	Paikka	Kurssinjohtaja	Yhteystiedot
Nuorten turvakurssi	1.–3.10.	Pietarsaari	Hannu Sulkakoski	044-785 1333
Maastoetsintä (MSEKa)	2.10.	Kannus	Markku Törmä	050-564 8796
Vuoden 2011 kurssinjohtajien koulutus	30.10.	Kokkola	Piiripäällikkö	040-485 4744
Alkusammutus	3.–11.11	Kokkola	Terho Tattari	045-279 1797

4. Tapahtumat

Kurssi	Aika	Paikka	Kurssinjohtaja	Yhteystiedot
MPK vuosijuhla	19.11.	Kokkola	Piiripäällikkö	040-485 4744
Joulukirkko	16.12.	Kälviä	Pasi Palmu	040-734 0760

Keski-Pohjanmaan maanpuolustuspiirin yhteystiedot:

Piiritoimisto Pohjoisväylä, Koulutustalo 67900 KOKKOLA p. 0207 56 9037 keski-pohjanmaa@mpky.fi	Piiripäällikkö Jukka Torppa p. 0207 56 8903 jukka.torppa@mpky.fi	Koulutussihteeri Rhea Nykvist p. 0207 56 8904 rhea.nykvist@mpky.fi
---	--	--